

சி
சுவமயம்

சாந்தி

அன்னை அழைப்பில்
07-10-1924

ஆண்டவன் அணைப்பில்
12-02-2007

அமர்
தீருமதி பாக்கியவதி குணரத்தினம்

விநாயகர் வழிபாடு

விக்னேஸ்வர பூஜை

மஞ்சள் பொடியால் பிள்ளையார் செய்து வைத்துவிட்டு ஆசமனம் செய்யவும், கையில் புஷ்பம், அட்சதை எடுத்துக் கொண்டு இரண்டு கைகளையும் முடி வைத்துக் கொண்டு கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லித் தலையில் குட்டிக் கொள்ளவும்.

சக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும் சசி வர்ணம் சதுர்ப்புஜம்
பிரஸன்ன வதனம் த்யோயேத் ஸர்வ விக்நோப சாந்தயே

பின்னர் வலதுகை கட்டைவிரலால் வலது நாசித் துவாரத்தையும் சிறிய விரல் மோதிர விரல்களால் இடது நாசித் துவாரத்தையும் முடிக் கொண்டு கீழ்க்கண்ட பிராணாயாம மந்திரத்தைச் சொல்லவும்.

ஓம்பூ: ஓம்புவ: ஓம் ஸ்வ: ஓம் மஹ: ஓம் ஜந:
ஓம் தப: ஓம் ஸ்தயம் ஓம் தத்ஸ விதூர் வரேண்யம்
பர்கோ தேவஸ்ய தீ மஹி தியோயோந: ப்ரசோதயாத்
ஓமாப: ஜ்யோதீரஸ: அம்ருதம் ப்ரஹ்ம் ஓம் பூர்புவஸஸ்வரோம்

பிராணாயாமம் முடிந்தவுடன் ஓம் என்று மூன்று முறை சொல்லி வலது காதைத் தொடவும். இடது உள்ளங்கையை வலது உள்ளங்கையால் முடி வலது தொடைமேல் வைத்துக் கொண்டு கீழ்க்காணும் மந்திரத்தை சொல்லவும்.

மமோ பாத்த ஸமஸ்த துரித ஸ்யத்வாரா ஸ்ரீ
பரமேச்வர ப்ரீத்தய்த்தம் ததேவ லக்னம் சுதினம்
தேவா தாரா பலம், சந்த்ர பலம் ததேவ வித்யாபலம்
தெய்வ பலம் ததேவ லக்ஷ்மி பதேதே அங்கிரிகம்
ஸ்மராமி கரிஷ்ய மாணஸ்யகர்மண: நிர்விக்னேன
பிரிஸமமாப்த்யர்த்தம் ஆதௌ மஹா கணபதி பூஜாம் கரிஷ்யே

கையிலுள்ள அட்சதையை வடக்குப் பக்கத்தில் போட்டுவிட்டு “அப உப பர்ஸ்ய” என்று கூறி உத்திரணியில் நீர் எடுத்து உள்ளங்கைகளைக் கழுவிக்கொண்டு இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லி பிள்ளையாரைத் தியானிக்கவும்.

கணா நாம் த்வா கணபதிசும் ஹவாமஹே
கவிம் கவி நாம் உபமச்ர வஸ்தமம்
ஜயேஷ்டராஜம் ப்ரஹ்மணாம் ப்ரஹ்மணஸ்பதே
ஆந: சிருண்வந் ஊதிபி: ஸீதஸாதநம்

கையில் உள்ள புஷ்பம், அட்சதையை கீழ்க்கண்ட மந்திரம் சொல்லி மஞ்சல் பிள்ளையாரின் மீது போடவும். பின்னர் கீழ்க்கண்ட மந்திரம் சொல்லி கைகூப்பிப் பிராத்திக்கவும்

கஜானனம் பூதகணாதி லேஸிதம்
கபித்த ஜம்பூ பலஸார பஷிதம்
உமா சுதம் சோக விநாச காரணம்
நமாமி விக்நேஸ்வர பாத பங்கஜம்

மாலை அணிவதற்கான மந்திரம்

குான முத்ராம் சாஸ்த்ரு முத்ராம்
குரு முத்ராம் நாமாம்யஹம்
வனமுத்ராம் சுத்த முத்ராம் ருத்ர
முத்ராம் நாமாம்யஹம்
சாந்த முத்ராம் சத்திய முத்ராம்
வ்ருத முத்ராம் நாமாம்யஹம்
சபரியாஸர்ம் சத்யனே முத்ராம்
பாது சதாபிமே

குருதஷிணயா பூர்வம் தஸ்யானு
அநுக்ரஹ காரினே
சரணாகத முத்ராக்க்யாம் த்வன் முத்ராம்
தார யாம்ஹம்
சின்முத்ராம் கேசரிமுத்ராம் பத்ர
முத்ராம் நாமம் யஹம்
சபரியாசல முத்ராயை நமஸ்துப்யம்
நமோ நம

மாலை கழற்றுவதற்கான மந்திரம்

அபூர்வ மசலா ரோஹி - திவ்யதர்சன காரண
ராஸ்த்ரு முத்ராத் யாஹாதேவ - தேஹே மேவிரத மோசனம்

மந்த்ர புஷ்பம்

யோபம் புஷ்பம் வேத: புஷ்பவாந் ப்ரஜாவாந்
பகமாந் பவதி சந்த்ரமாவா அபாம் புஷ்பம்:
புஷ்பவாந் ப்ரஜாவாந் பசுமாந் பவதி
பூர்ண புஷ்கலாம்பா ஸமேத ஸ்ரீ ஹரி ஹர
புத்ர சுவாமிநேநம் : வேதோக்த மந்த்ர புஷ்பம் - ஸமர்ப்பயாமி

விநாயகர் சூத்

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெடுக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்
காதலாள் கூப்புவர்தம் கை

தேவாரம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர்
தூவெண் மதிசூழக்
காடுடைய சடலைப்பொடி பூசியென்
உள்ளம் கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனை நாள் பணிந்து
ஏத்த அருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய
பெம்மான் இவன் அன்றே

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற்றத்தார்
எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
செத்தால்வந்து உதவுவார் ஒருவரில்லை
சிறுவிறகால் தீமுட்டிச் செல்லா நிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
திருவானைக் காவுடைய செல்வா என்றன்
அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என் செய்கேனே

திருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்து நீ பாவினே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழந் தருளுவ தினியே

அன்றே யென்றான் ஆவியும்
 உடலும் உடைமை யெல்லாமும்
 குன்றே யனையாய் என்னையாட்
 கொண்டபோதே கொண்டிலையோ
 இன்றோ ரிடையு றெனக் குண்டோ
 எண்டோன் முக்கண் எம்மானே
 நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
 நானோ இதற்கு நாயகமே

திருவிசைப்பா

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
 ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
 கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரித்தாலும்
 செய்யாயோ அருள்கோடைய திரைலோக்கிய சுந்தரனே

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளம்
 குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக் கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன், பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்
 ஊரும் உலகுங் கழற உளறி உமை மணவாளனுக்(கு) ஆள்
 பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசு நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
 அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள்
 செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
 சிற்றம் பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நடட்டம் பயிலவல்
 லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே

பெரிய புராணம்

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யாணு மாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப்பொதுநடம் போற்றி போற்றி

இறவாத இன்பவன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டே (ல்) உன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டுமின்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ யாடும் போதுன் னடியின் கீழ் இருக்க வென்றார்

திருப்புகழ்

ஏறுமயிலேறி விளையாடுமுக மொன்றே
ஈசருடன் ஞான மொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறு மடியார்கள் வினை தீர்க்கு முகமொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகமொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகமொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்த முகமொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருள வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
முத்தனாய் வாழ்வினைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்கு அருள்வாயே
உத்தமா ஞான சற்குண நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரி வாசா
வித்தகா ஞான சக்திநி பாதா
வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

சபரிமலை செல்வோர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விரத விதிமுறைகள்

1. சபரிமலைக்கு யாத்திரை செல்ல விரும்பும் பக்தர்கள் கார்த்திகை முதல் நாள் மாலை அணிவது மிகவும் சிறந்தது. அன்று சபரிமலை சந்நிதானம் திறப்பதால் நாள், கிழமை பார்க்க வேண்டியது தேவையில்லை. அன்று இயலாவிட்டால் அதற்கு அடுத்த ஒரு நல்ல நாளில் சங்கராந்திக்கு 41 நாட்களுக்கு முன் மாலை அணிய வேண்டும்.
2. குறைந்தது ஆறு அல்லது ஏழு முறை சபரிமலை யாத்திரை மேற்கொண்டவராகவும், பக்தி வழியைப் பின்பற்றுவவராகவும், ஐயப்பனது அவதார தத்துவங்களை அறிந்தவராகவும், பொறுமைக் குணமும், பொறுப்புணர்ச்சியும் உடையவராகவும் உள்ள ஒருவரை குருசுவாமியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். திருக்கோவிலிலோ அல்லது திருவிளக்கின் முன்பாகவோ குருசாமியை வணங்கி அவர் கையால் மாலையணிய வேண்டும். மாலையணிந்த பிறகு குருசாமிக்கு இயன்றளவு காணிக்கை செலுத்தி ஆசி பெற வேண்டும்.
3. உருத்திராட்சம் அல்லது துளசி மாலை 54 அல்லது 108 மணிகள் உடையதாக வாங்கி, அதில் ஐயப்பன் திருவுருவம் பதித்த பதக்கத்தை இணைத்து அணிதல் வேண்டும். துணைமாலை ஒன்றைச் சேர்த்து அணிவது நல்லது.
4. விரத காலத்தில் பச்சை, காவி, கறுப்பு, மஞ்சல், நீலம் ஆகிய ஏதாவது ஒரு வர்ணத்தில் ஆடை அணிதல் வேண்டும். தமது அலுவல் காரணமாக வேறு ஆடை அணிய வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பவர்கள், பூஜைகள் மற்றும் யாத்திரையின் போது அவசியம் வர்ண ஆடை அணிய வேண்டும்.
5. நாள் தோறும் விடியற்காலையில் குளிர்ந்த நீரில் குளிக்க வேண்டும். தனியாகவோ கூட்டாகவோ பூஜைகள் நடத்தலாம். இது இயலாவிட்டால் ஆலயங்களுக்குச் செல்வதோடு பிறர் நடத்தும் பூஜைகளிலும் கலந்து கொள்ள வேண்டும். மாலையில் சூரியன் மறைந்த பின் குளிர்ந்த நீரில் குளிக்க வேண்டும். காலை, மாலை இரு வேளைகளிலும் நீராடிய பின் 108 சரணங்கள் சொல்லி, துளசி, கற்கண்டு, சர்க்கரை பால் ஆகியவற்றில் ஒன்றை ஐயப்பனுக்கு நிவேதனம் செய்து வணங்க வேண்டும்.

6. விரத காலத்தில் பிரம்மச்சரிய விரதத்தைத் தவறாமல் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மனம், மொழி, செயல், மூன்றிலும் காம வேட்கை தோன்றாமல் காக்க வேண்டும்.
7. விரத காலத்தில் முடிவெட்டிக் கொள்ளுதல், முகச்சவரம் செய்து கொள்ளுதல் கூடாது. குடை, காலணிகளைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. மது அருந்துதல், புகைபிடித்தல், பொய் பேசுதல், பிறர்க்கு துன்பம் தருதல் கடுஞ்சொற்களைக் கூறுதல், சினம் கொள்ளல், புலால் உண்ணுதல் ஆகியவற்றை அடியோடு விலக்க வேண்டும்.
8. விரத காலத்தில் எவருடன் பேச நேர்ந்தாலும் “சுவாமி சரணம்” என்ற சொற்களுடன் பேசத் தொடங்க வேண்டும். பேச்சை முடித்து விடைபெறும் போது “சுவாமியே சரணம்” என்று கூற வேண்டும்.
9. அன்றாடம் மதியம் ஒரு வேளைதான் உணவு உண்ண வேண்டும். மாலையில் ஐயப்பனை வழிபட்ட பிறகு பலகாரங்களை அல்லது பால், பழம் மட்டுமே உண்ண வேண்டும்.
10. மாலையணிந்து கொண்ட பின் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அதனைக் கழற்றக்கூடாது. மாலை விதிலம் அடைந்தாலோ, அறுந்து போகும் போல் தெரிந்தாலோ வேறுமாலையைப் போட்டுக் கொண்டு பழையதைக் கழற்றவேண்டும்.
11. நெருங்கிய உறவினர்களின் இறப்பால் தீட்டு நேர்ந்தால், குல தெய்வத்தை பிரார்த்தித்துக் கொண்டு, குருசாமி மூலமாக மாலையைக் கழற்றி ஐயப்பன் படத்தில் மாட்டிவிட வேண்டும். பிறகு மறு வருடம் தான் மலைக்கு செல்லலாம்.
12. விரதகாலத்தில் பகலில் தூங்குவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இரவில் பாய், படுக்கை, தலையணை முதலியவற்றைப் பயன்படுத்தாமல் ஒரு வஸ்திரத்தை விரித்து அதில் படுத்துறங்க வேண்டும்.
13. மாலையணிந்தபின் சந்திக்கும் ஆண்களை “ஐயப்பா” என்றும், பெண்களை “மாளிகைப்புறம்” என்றும் சிறுவர்களை “மணிகண்டன்” என்றும் சிறுமிகளை “கொச்சி” என்றும் அழைக்க வேண்டும்.
14. மாதவிலக்கான பெண்களைப் பார்ப்பதும், அவர்கள் தயாரிக்கும் உணவை உட்கொள்ளுவதும் கூடாது. மாதவிலக்கான பெண்களை அறியாமல் பார்க்க நேரிட்டால் நீராடி ஐயப்பனை வணங்க வேண்டும்.

15. மலைக்கு யாத்திரை புறப்படுவதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன் விரிவான முறையில் பஜனை, கூட்டுவழிபாடு, பூஜை முதலியன நடத்தி ஐயப்ப பக்தர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பிரசாதம் வழங்கி உணவு அளிக்க வேண்டும்.
16. இரு முடிக்கட்டு பூஜையைத் தன் வீட்டிலோ, குருசாமி வீட்டிலோ கோவிலிலோ நடத்த வேண்டும். முதலில் கணபதி பூஜை நடத்தி, ஐயப்பன் பூஜை செய்து பெற்றோர்களை வணங்கி குருசாமியை வணங்கி ஐயப்பன் நாமங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே கட்டு நிறைக்க வேண்டும்.
17. யாத்திரை புறப்படும் போது ஐயப்பன்மார்கள் போய் வருகின்றேன் என்றோ, தன்னுடன் வரும் ஐயப்பன்மார்கள் வசதியாக அழைத்துச் செல்வதாகவோ தன்னுடன் தைரியமாக வரலாம் என்றோ கூறக்கூடாது.
18. யாத்திரை புறப்படும் போது இருமுடியைத் தலையில் தாங்கி, வீட்டு வாயிலில் வந்து பகவானைப் பிரார்த்தித்துத் தேங்காய் உடைத்துச் சரணம் சொல்லிக் கொண்டு திரும்பிப் பாராமல் நடந்து செல்ல வேண்டும்.
19. கன்னி ஐயப்பன்மார்கள், யாத்திரை புறப்பட்டதில் இருந்து சந்நிதானம் அடையும் வரை ஒரு போதும் இருமுடியைத் தாமே தலையில் இருந்து இறக்கிக் கொள்ளவோ, ஏற்றிக் கொள்ளவோ கூடாது. குருசுவாமி அல்லது முத்த ஐயப்பன்மார்களைக் கொண்டுதான் அதனைச் செய்வித்தல் வேண்டும்.
20. ஐயப்பன்மார்கள் பம்பையில் நீராடி, மறைந்த தங்கள் முன்னோர்களுக்கு பித்ருதர்ப்பணம் செய்தல் நல்லது.
21. பதினெட்டாம் படியில் ஏறும் போது கன்னி ஐயப்பன்மார்கள் முதல் படியிலும் மற்றவர்கள் அவரவர் மலையைக் கணக்கிட்டு, அந்தந்தப் படியிலும் தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். மலையை விட்டுக் கீழே இறங்கும் போது, பதினெட்டாம் படியில் இருந்து கீழ் பக்கமாக அவரவர்கள் மலையைக் கணக்கிட்டு தேங்காய் உடைத்து இறங்க வேண்டும்.
22. யாத்திரை முடிந்து வீடு திரும்பியதும் ஐயப்பனின் பிரசாதங்களை தலையில் ஏந்தியவாறு வந்து, வீட்டு வாயில் படியில் தேங்காய் உடைத்து வீட்டிற்குள் செல்ல வேண்டும். பூஜை அறையில் பூஜை செய்து கற்பூர ஆரத்தி காட்டி பிரசாதங்கள் எல்லோருக்கும் வழங்க வேண்டும்.

23. ஐயப்பன்மார்கள் பம்பையில் சமைக்கும் அடுப்பில் உள்ள சாம்பலும், சந்நிதி ஆழியில் இருந்து கிடைக்கும் சாம்பலும் சேர்த்துக் கிடைப்பதுதான் சபரிமலை பஸ்மம். இது மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது.
24. 12 வயதுக்குக் கீழ் பட்ட சிறுமிகளும், ருதுகாலம் நின்ற வயதான பெண்களும் மட்டுமே சபரி யாத்திரையில் கலந்து கொள்ளலாம்.
25. விரத காலத்தில் அசைவ உணவு அருந்துவது மாபெரும் தவறாகும். எனவே இயன்றவரை வீட்டிலேயே தூய்மையாகத் தயாரித்த சைவ உணவே உண்ண வேண்டும். மாலை தரித்த ஐயப்பன்மார்கள் வீட்டை தவிர மற்றவர்கள் வீட்டில் எக்காரணத்தினாலும் உணவு அருந்தக்கூடாது.
26. மாலையணிந்த ஐயப்பன்மார்கள் தங்களது கடமைக்கு இடையூறு இல்லாமல் சுறுசுறுப்புடன் தங்கள் பணிகளைச் செவ்வனே செய்தல் வேண்டும்.
27. யாத்திரை வழியில் அடர்ந்த வனங்களில் காட்டு யானை, புலி, கரடி, முதலான விலங்குகள் இருக்குமாதலால் பக்தர்கள் கூட்டமாகச் சரணம் விளித்துக் கொண்டே செல்ல வேண்டும். இரவு நேரங்களில் காட்டிற்குள் மல சலத்திற்காக தனியே அதிக தூரம் செல்லக்கூடாது. சரணம் விளித்தல், சங்கு ஒலித்தல், வெடி வைத்தல் பாதுகாப்பிற்கு சிறந்த வழிகளாகும்.
28. ஐயப்பனுக்கு காணிக்கையாக சுற்றத்தார்களும், மற்றவர்களும் கொடுத்தனுப்பும் காணிக்கை சன்னிதானத்தில் செலுத்தி, அவர்களுக்கு ஐயப்பன் திருவருள் கிடைக்க வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும்.
29. குருசாமிக்கு தட்சணை கொடுக்க வேண்டிய சமயங்களிலெல்லாம் ஐயப்பன் அடியார்கள் தாங்கள் விரும்பியதைத் தங்கள் வசதிக்கேற்றவாறு கொடுத்து குருவின் அருளைப் பெறலாம். இதில் எந்த வித நிபந்தனையும் கிடையாது. ஐயப்பன்மார்கள் கொடுக்கும் காணிக்கை எவ்வளவாக இருந்தாலும் அதை மனமகிழ்ச்சியுடன் பெரும் பொருளாக ஏற்றுக் குருவின் குருவான ஐயப்பனுக்கே செலுத்தி பேரருள் பெற்றுய்வது குருமார்களுக்குச் சாலச் சிறந்ததாகும்.

30. ஐயப்பன் எல்லோரும், குறிப்பாக கன்னி ஐயப்பமார்கள் பெரியபாதையில் (அழுதை வழி) சென்று வருவது, மிகுந்த பலன் விளைவிக்கும். ஆனால் சிலர் தங்கள் தொழில் கடமை சூழ்நிலை கருதி எரிமேலியிருந்து சாலைக்காயம் வழியாகவும், சிலர் வண்டிப் பெரியாறு வழியாகவும் சபரிமலை செல்கிறார்கள். என்றாலும் மேற்குறிப்பிட்ட பெரிய பாதையில் செல்லும் போது மலைகளில் விளையும் பல மூலிகைகளின் சக்தி கலந்த காற்றினைப் பெறுவதாலும் பல மூலிகைகள் கலந்த ஆற்று நீரில் குளிப்பதாலும் உடல் நலம் ஏற்படுவதாலும் எழில்மிக்க இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு களிப்பதாலும் உள்ளம் பூரிப்பதாலும் பேரின்பமும் நெருநலமும் அடைகின்றோம். நீண்ட வழிப் பயணத்தில் ஐயப்பன் சரணமொழி அதிகம் விளிப்பதால் பகவானின் திருநாமம் உச்சரிப்பு மிகுந்த பக்தியுணர்வை வளர்க்கிறது.
31. யாத்திரை முடிந்து வீடு திரும்பியதும், ஐயப்பனின் திருவருள் பிரசாதக் கட்டினைத் தலையில் ஏந்தியபடி வாயிற்படியில் விடலைத் தேங்காய் அடித்து வீட்டிற்குள் நுழைய வேண்டும். வழிபாட்டு அறையில் கற்பூர ஆராத்தியோடு கட்டினை அவிழ்த்துப் பூஜை செய்து, பிரசாதங்களை எல்லோருக்கும் வழங்க வேண்டும்.
32. பஐனையில் பதினெட்டாம் படி பாட்டுப்பாடி கடைசியில் மங்களம் பாட வேண்டும்.
33. யாத்திரை இனிது நிறைவேறியதும் குருநாதர் மூலம் மாலையை கழற்றி ஐயப்பன் திருவுருவப் படத்திற்கு அணிவித்து விட்டு விரதத்தை பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். ஐயப்பன் திருவருளால் எல்லா நன்மைகளும் வாய்க்கப் பெற்று பல்லாண்டு இனிது பகவான் நாமம் பாடித் துதிப்போமாக.

மலை சென்றுவர மாலை அணியக் கூடாது காலங்கள்

தந்தை இறந்தால் ஒருவருட காலமும், தாய் என்றால் ஆறு மாத காலமும், மனைவி என்றால் மூன்றுமாத காலமும், சகோதரன் என்றால் ஒன்றரை மாத காலமும், புத்திரன் என்றால் ஒன்றரை மாத காலமும், பங்காளி என்றால் ஒருமாத காலமும் மலையேறுவதும், சுப காரியங்கள் செய்வதும் கூடாது. அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால், “விக்கினவிநாயகரை பூஜித்து சாந்தி செய்து, அன்னதானம் செய்து, எல்லாவித சுபகாரியங்களும் செய்யலாம்” என்று அருளிச் செய்த ஸ்ரீ யோகீஸ்வராயாக ஏவல்கிய மகிரிஷியின் அருள்-வாக்கினையே சபரிமலை ஏறுவதற்கு ஐயப்ப பக்தர்கள் கையாள வேண்டும்.

புனிதமும் பக்திமயமுமான ஐயப்ப வழிபாட்டின் தத்துவம்

மகர ஜோதியில் வருடாவருடம் அருள் காட்சி தரும் ஐயப்பனின் தரிசனம் பெற பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் சபரிமலை நோக்கி யாத்திரை மேற்கொள்கிறார்கள். புனிதமும் பக்திமயமுமான இவ்வழிபாடு மிகுந்த கட்டுப்பாடுகளுடையது. ஐயப்ப பக்தர்கள் மிகக் கடுமையான பிரமச்சரிய விரமிருந்து மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றினாலும் ஐயப்பனை மெய்யன்போடு வழிபட்டு இறுதியில் சபரிமலை அடைந்து புனித பதினெட்டுப்படி ஏறி ஐயப்பன் அருள் பெற்று வருகிறார்கள். இவ் ஐயப்ப விரதம் அனுஷ்டித்தல், இருமுடிக்கட்டுடன் மலைக்குப் புறப்படுதல், பதினெட்டுபடி ஏறுதல், நெய் தேங்காய் அபிஷேகம் இவையனைத்தும் ஒவ்வொரு தத்துவ விளக்கத்தை சுட்டி நிற்கின்றன.

மாலையணிதல்

பலமுறை விரதமிருந்து சபரிமலை சென்று வந்து பக்குவமடைந்த சபரிமலை ஐயப்பன்மார் ஒருவரைக் குருவாக ஏற்று திருவிளக்கு முன்பாகவோ, திருக்கோவில்களிலோ குருநாதரை வணங்கி அவர் திருக்கரங்களால் மாலை அணிந்து கொள்கிறார்கள். அல்லது தாய், தந்தையர் மூலமாக இறைவன் திருவடிகளில் வைத்து எடுக்கப் பெற்ற மாலையினை அணிகிறார்கள்.

ஐயப்பன் தரிசனம் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் மனதினிலே தோன்றுவதற்கும் கட்டுப்பாட்டுகளுடன் விரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு உள்ளத்தில் நிலை பெற வேண்டுமென்பதற்காகவும் மாலையணிந்து கொள்கிறார்கள். சந்தனம் அல்லது துளசி மாலையணிந்து கொள்வதால் தூய்மையும், எதிர்ப்புக்களை போக்கும் வல்லமையும் ஏற்படுகிறது. மாலையணிந்த ஒவ்வொருவருக்கும் ஐயப்பன்மார் என்ற உணர்வு இங்கு உண்டாகிறது. அறிமுகமில்லாத புதியவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்துக் கொண்டால் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் வணங்கி “சாமியே சரணம் ஐயப்பா” என்ற சமரச நோக்கை வளர்த்துக்கொள்வதை இந்த வழிபாட்டில் காணமுடிகிறது. இருவேளையும் நீராடி திருக்கோயில் தரிசனம் செய்வது தத்துவ குணங்களை வளர்ப்பதற்கு உதவிபுரிகிறது. சத்துவ குணம் நிறைந்திருப்பது இறையருளைப் பெற வழிவகுக்கிறது.

விரதம் அனுஷ்டித்தல்

ஐயப்பனின் சந்நிதானத்திற்கு யாத்திரை செல்லும் ஐயப்ப அடியார்கள் ஒரு மண்டலம் (41 நாட்கள்) விரதமிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மேற்கொள்ளும் விரதங்களில் மிகவும் ஒழுங்குடன் தவறாமல் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது பிரம்மச்சரிய விரதமாகும். மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றினால் மனதை ஒரு வழிப்படுத்தி, காம இச்சையை நீக்கி ஐயப்பனை மெய்யன்போடு வழிபட்டு விரதம் அனுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

சங்கராந்தியன்று பிரகாசிக்கும் ஜோதியில் நம் மனமாகுகள் அகன்று, புனித ஆத்மாவாக, புதுப்பிறவி எடுத்த தத்துவ மனிதராக திரும்ப வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடனேயே விரதம் காத்து லட்சக்கணக்கானோர் புறப்படுகிறார்கள்.

இருமுடி கட்டுதல்

மாலையணிந்து, விரதம் அனுஷ்டித்து சபரிமலை செல்லும் ஒவ்வொரு ஐயப்ப அடியார்களும் இருமுடி ஏந்திச் செல்லுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு ஐயப்பனடியார்களும் தங்களது இருமுடியைத் தாமே ஏந்திச் செல்லுதல் வேண்டும். ஏழை, செல்வந்தர், உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற பாகுபாடின்றி, இறைவன் சந்நிதியில் எல்லோரும் ஓர் குலம் என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தை ஒவ்வொருவரும் தம் முடியை தாமே சுமந்து செல்லும்போது காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

இருமுடியில் புனிதமான முன்முடியில் அரிசி, நெய்த்தேங்காய், பழம், வெல்லம், சந்தனம், குங்குமம், தேங்காய், நெய் போன்ற பகவானுக்குரிய பூஜைப் பொருட்கள் நிரப்பப்படுகின்றன. மிளகு, சாம்பார்ப்பொடி, சர்க்கரை மற்றும் தேவைப்படும் பொருட்களை பின்முடியில் வைத்து நிரப்புகிறார்கள். முன்முடி இறைவனுக்கும் பின்முடி பக்தனுக்குமென்பதை இருமுடித்தத்துவம் உணர்த்துகிறது. இதில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது பகவானுக்கு நெய் நிரப்பிய தேங்காய்தான். தேங்காய் என்பது மனித உடலைக்குறிக்கும், அதில் நிரப்பப் பெற்ற நெய் உடலில் நிறைந்துள்ள உயிரைக்குறிக்கும். இருமுடியின் முன்முடி மனிதனையும், பின்முடி அவன் ஆசாபாசங்களையும் குறிக்கும். தேங்காயினுள் நெய் நிரப்பும்போது தேங்காயிலுள்ள கண்களில் துவாரமிட்டு நீரை வெளியில் எடுத்து விட்டு அதனுள் நெய்யை நிரப்பி அடைத்து விடுகிறார்கள். பதினெட்டாம்படி ஏறிய பின்பே நெய்த்தேங்காய் உடைக்கப்பட்டு இறைவனுக்கு அபிஷேகம் ஆகிறது. முக்கண் உள்ள தேங்காய் சிவனின் அம்சம், பாலும் தயிரும்

இறைவனின் அபிஷேகப் பொருட்களாகும். நெய் இறைவனது ஜோதி வடிவத்துக்கு உறுதுணையாகிறது. இதனால்தான் நெய் விளக்கிடுதலை உயர்வாகப் போற்றுகிறார்கள்.

தேங்காயிலிருந்து நீரை வெளியில் எடுத்து நெய்யை உள்ளே நிரப்புவதால் எமது ஆத்மாவையே தேங்காயில் ஆவாஹனம் செய்கிறோம் என்று அர்த்தம் கொள்ளப்படுகிறது. பின் பந்தபாசங்களில், பொருட்களில் நமது மனம் எவ்வாறு கவரப்படாமலிருக்க வேண்டுமென்று தற்காத்துக் கொள்கிறோமோ அவ்வாறே ஆன்ம சைதன்யம் நிறைந்த நெய் வெளியேறிவிடாமல் கண்துவாரத்தை நன்றாக மூடிவிடுகிறோம்.

“இந்த உயிர், ஜீவன் பரமாத்மாவான உனது திருப்பாதத்தில் சங்கமிக்க புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. வழியில் இந்த ஜீவாத்மாவுக்குத் தடங்கல் ஏதும் நிகழாதவாறு தக்க பாதுகாப்புடன் புறப்படுகிறது” என்ற தத்துவம் தேங்காயினுள் நெய் நிரப்பும் செயலில் அடங்கியுள்ளது. ஆன்ம சைதன்யம் நிறைந்த நெய்யை இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்கிறோம். ஜீவாத்மா பரமாத்மாவுடன் இரண்டறக்கலந்து புதுப்பிற்வி எடுத்து வருகிறது. திரும்பும் போது அபிஷேக நெய் சிறிது கொண்டு வருவது இதே கருத்திலேயாகும்.

நெய் அபிஷேகமும் பதினெட்டு படிகளும்

ஐயப்ப தரிசனம் செய்யும் முன்னர் பம்பை நதியில் நீராடி பிதூர்க்கடன்கள் தீர்த்து இயன்றளவு அன்னதானம், வஸ்திரதானம், பிறதானங்களைச் செய்து மனம், மொழி, மெய் சுத்தமாகி பதினெட்டுப் படிகள் கடந்தால்தான் ஐயப்பனை தரிசித்ததற்கு பொருளாகும். சபரிமலை யாத்திரையின் பலனையும் உரிய முறையில் அடைய முடியும். வேறு எந்த முறையிற் சென்றாலும் அதைச் சபரிமலை யாத்திரை என்று கருத முடியாது. தேங்காயினுள் அடைக்கப்பட்ட நெய்யை அபிஷேகம் செய்து விட்டு திரும்புகையில் பரமாத்மாவுடன் ஐக்கியம் பெற்று ஜீவாத்மா புனிதமடைகிறது என்றால் அதற்கு உறுதுணையாக பதினெட்டுப்படிகளும் அமைந்துள்ளன என்பதே கருத்தாகும். காம, குரோத லோபங்கள் எட்டு, இந்திரியங்கள் ஐந்து சாத்வீகம் தாமஸம், ராஜஸம் என்ற குணங்கள் மூன்று, வித்தை அவித்தை என்ற தோஷங்களையும் பதினெட்டுப்படிகளை ஏறி பிரார்த்திக்கும் போது போக்கிக் கொள்கிறோம்.

புனிதமும் பக்திமயமுமான ஐயப்ப வழிபாட்டின் மகிமையுணர்ந்து ஐயப்பனருள் பெற்று பேரின்ப பெருவாழ்வு அடைவோமாக.

அருளுக்கு ஓர் ஐயப்பன்

ஐயப்பா! சொல்லத் தித்திக்கும் திருநாமம். பந்தளராஜன் பாதம் பணிந்தால் பாவமனைத்தும் பதறியோடும். சபரி கிரீசனைச் சிந்தையிற் கொண்டால் ஜென்ம துன்பங்கள் சாம்பலாகும். பிணி போக்கும் மருந்துவனாய், அருள் சுரக்கும் அன்னையாய், பிறவி அறுக்கும் பேரின்பக் கருணையாய் சபரிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள சோதி சொருபன், எம் உள்ளத்தில் குடிகொண்ட சாஸ்தா ஐயப்பன்.

எப்படிப்பட்டவர்! ஹரியும் ஹரனும் இணைந்த ஹரனின் அழிக்கும் வல்லமையும், ஹரியின் - காக்கும் கருணையும் இணைந்த ஹரிஹர புத்திரன். மக்கள் வாழ்விலுள்ள கொடிய பகை, பொறாமை முதலிய வேண்டாத குணங்கள் அழித்து, அன்பும் பண்பும் நிறைந்த வாழ்வை அளித்து, அருள் பொழியும் அருளாளன். அந்த வெம்புலி வாகனனை நினைத்துக் காதலாகிக் கசிந்து, கண்ணீர் மல்கி பூசை செய்யும் போது கண்ணீரில் உள்ளக்கள்ளமெல்லாம் கரைந்து விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட இறைவனை அவன் கோவிலான சபரிமலை சென்று காணும் போது பிறவியின் பெருமையே பூரணமடைந்து விடாதா? “இறைவன் எங்கும் உள்ளான்” என்றாலும் தேவாலயம் கண்டு காணும்போது அவன் அருள் பொங்கிப் பொழிவது திண்ணம். அதனாலேதான் ஐயப்பனைக்காண பக்தர்கள் சபரிமலைக்கு ஓடோடி வருகிறார்கள்.

எந்த ஒரு இலட்சியத்தையும் அடைய முதலில் தீவிர பயிற்சி வேண்டும். அதேபோல ஐயப்பன்மலை செல்லவும் மண்டலபூஜை விரதமேற்று இறைவன் பெயர் சொல்லி மாலை போட்டுக் கொள்கிறார்கள். கல்லிலும் முள்ளிலும் பல காலம் நடக்க உடலைச் செம்மைப் படுத்த மிதமான உணவை உண்ணப் பழக்குகிறார்கள். அப்போது பயணத்தின்போது பழகிய உடல் பதறாது. விரதமெடுக்க அணிந்த உடை கறுப்பாக இருந்தால், காட்டின் இருட்டில் கொடிய மிருகங்களிருந்து காக்கும்.

இருமுடி ஏன்? காட்டின் வழிநடைக்கு உணவுப் பொருள் எடுத்துச் செல்லப் பின்முடி தேவை. ஆனால் அதை மட்டும் எடுத்துச் சென்றால் பணியின் கவனம் முழுவதும் அதிலேயே சென்றுவிடலாம். அந்த மனித இயல்பை உணர்ந்துதான் முன்முடி வைத்தார்களோ? இறைவனுக்கு நைவேத்தியம் என முன்முடி ஏற்றிச் செல்லும் போது இறைவனின் முன்பாரத்தின் நினைவில் பின்முடி பற்றிய சிந்தனை மறைந்து விடுமல்லவா?

மாலை அணிந்தவர்கள் எல்லோரையும் “ஐயப்பா சரணம்” என சரணம் விளிக்கிறார்கள். இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன். பார்க்கும் இடமெல்லாம் பரமனைக் காணும் பக்குவம் ஏற்பட்டால் பக்தனைத்தேடி பரமனே ஓடி வந்து விடமாட்டானா! “காக்கைச் சிறுகினிலே நந்தலாலா உந்தன் கரியநிறம் தோன்றுதடா நந்தலாலா” என்று பரவசப்பட்டார் பாரதியார். “ஆழிமழைக்கண்ணா” என்று கரிய மேகத்திலிருந்து கசிந்து வரும் மழைத்துளியிலும் மாதவனைக் கண்டு மருண்டாள் ஆண்டாள். அப்படி இறைவனை எதிலும் காணும் பக்குவம் எல்லோருக்கும் வந்துவிடுமா? அதனால் தானோ என்னவோ பார்க்கிறவர்களை எல்லாம் பந்தளராஜனாகக் கருதவேண்டும் என்பதற்காக சரணம் ஐயப்பா என்கிறார்கள். அப்படி அழைக்கும் போது எதிரிலிருப்பவர் மறைந்து ஐயப்பனின் எண்ணம் உள்ளத்தில் எழுகிறது. உள்ளமெல்லாம் இறைவன் எண்ணம் நிறைந்து, வேண்டாத எண்ணங்களை விலக்கி, இனிமையை இளமையை, அருமையைப் பரப்புகிறது. ஒரு ஊதுபத்தி ஏற்றி வைத்தவுடன் அதுவேறு மணங்களை அழித்து அதன் நறுமணம் அறைமுழுவதும் பரவுகிறது. ஊதுபத்தி எரிந்து முடிந்த பின்பும் அதன் நறுமணம் மேலும் சிறிது நேரம் தவழ்ந்து நிற்கும். அது போலத்தான் ஐயப்பன் நாமமும் மீண்டும் மீண்டும் புதுப்பித்து எப்போதும் நிலவும்படி செய்யத்தான் “சரணம் ஐயப்பா” என்று வந்தனம் சொல்லும் முறை ஏற்பட்டதோ? சொல்லச் சொல்லச் தித்திக்கும் திருநாமம் அல்லவா! சொல்லிச் சொல்லி மனம் இளகி, உணர்வு இளகி இறைவனைச் சரணடையும் போது இறைவனும் மகிழ்கிறான். அவனை உருகி உணரும் போது அவன் உள்ளம் மகிழ்கிறான். அந்த மகிழ்வில் பக்தனின் வாழ்வு மலர்போல ஐயப்பன் அகமகிழ்வில் அகிலமே மலர்கிறது. அதுமட்டுமா! அழைப்பதுடன் நிற்காமல் குனிந்து எதிரநிற்பவரை கால் தொட்டு வணங்குகிறார்கள். ஐயப்பன்மார், ஆண், பெண், ஏழை, பணக்காரன், இந்து, முஸ்லீம் எல்லாவற்றையும் மறந்து ஐயப்பனாகவே நிற்கிறார்கள். ஆஹா! என்ன அரிய காட்சி! எத்தனை அருமையான தத்துவம்! நான், எனது பெரியவன், சிறியவன், என்பதை எல்லாம் மறந்து ஒருவரை ஒருவர் “ஐயப்பா” என விளித்து தலைமுடி நிலம் சேர வணங்கி மெய்மறந்து நிற்கும் காட்சி கண்டால் கண்கலங்கி மெய் சிலிர்க்காதவர்கள் இருக்க முடியுமா என்ன?

இப்படி மாலை போட்டு, விரதமிருந்து, இருமுடி ஏந்தி ஐயன்வாழ் மலைநோக்கி கடும் பயணம் செய்து கோயிலை அடைகிறார்கள் ஐயப்பன்மார். மலை சேர்ந்த பின் பதினெட்டு படி ஏறி பந்தளராஜனை பாதத்தில் பணிகிறார்கள். ஏன் பதினெட்டுப்படிகள்? புலனைந்தும், பொறி ஐந்தும், பிராணன் ஐந்தும், மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகியவற்றையும்

ஆளக்கற்றுவிட்டால் இறைவனை காணலாம் என்கிற உண்மை எல்லோருக்கும் தெரியும். அதனில் மற்றொரு கருத்தும் உண்டு. எட்டு என்பது மாயையைக் குறிக்கும். எட்டை எந்த எண்ணால் பெருக்கினாலும் வரும் விடையில் உள்ள எண்களின் கூட்டுத்தொகை குறைந்துக் கொண்டே போகும். எட்டை இரண்டால் பெருக்கினால் 16 வரும். $8 \times 2 = 16$; $1+6=7$. எட்டை மூன்றால் பெருக்கினால் 24; $2+4=6$. $8 \times 4 = 32$; $3+2=5$. இப்படி மாயையின் வடிவமான எட்டுபோகப்போக குறைந்துக் கொண்டே போகும். ஆக மாயையான வாழ்வை இறைவான ஏகத்துடன் இணைக்கும் போது இடையில் ஒன்றுமில்லை. அதையே ஏகமான ஒன்றுடன் (1) மாயையான (8) எட்டை இணைத்து 18 படி என்று வைக்கிறார்கள். அதையுணர்த்தவே, எட்டுடன் ஏகம் இணைந்தால் ஒன்றுமில்லை என்று காட்டவே 108 முறை இறைவன் நாமத்தை ஜெபிப்பதும் ஏற்பட்டது. அந்த மாயையான உடலுடன் 18 படி ஏறி, இறைவனான ஒன்றாய் நிற்கும் ஐயப்பனுடன் கருணை வடிவான எரிமேலி சாஸ்தா அன்பர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பாலிப்பான்.

அறிந்தும் அறியாமலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்த சகல குற்றங்களையும் பொறுத்துக் காத்து ரட்சிக்க வேண்டும். ஸ்ரீ ஹரிஹர சுதன் ஆனந்த சித்தன் ஐயன் ஐயப்ப சுவாமியே சரணம்! சரணம்! சரணமய்யா.

அலமேலு மணி

புனித பதினெட்டு பாடிகளின் தத்துவம்

ஐயப்பன் பூலோகத்தில் மணிகண்டனாக அவதரித்துப் புலிப்பால் கொண்டுவரும் வழியில், சபரி என்ற வித்யாதர ஸ்திரீ தவம் செய்து அவரை உபசரித்துப் பெருமிதம் அடைந்தாள். ஐயப்பனும் அவளுக்குத் தேவலோகம் செல்ல வரமளித்துச் சாபம் தவிர்த்து, அவள் கேட்டபடி சபரிவதம் செய்து முத்தி பெற்ற மலை என்ற பொருள்படச் சபரிமலை என்று விளங்கும் என்று வரமளித்தார்.

சபரி பதினெட்டு நமஸ்காரங்கள் செய்ததால், பதினெட்டு சித்திகளையும் பதினெட்டு புராணங்களையும், பதினெட்டுபடிகளாக அமைத்துக் கோவில் கொள்வதாகவும் ஒவ்வொரு வருடமும் தன்னைத் தரிசிக்க வந்து ஒவ்வொரு சித்தியையும் அடைந்து பதினெட்டு வருடங்கள் தரிசித்தவர்கள் சித்த புருஷர்களாகவும் முமுஷுக்களாகவும் ஆவார்கள் என்றும் வாக்களித்து சபரிமலையில் தவமிருக்கிறார் மணிகண்டன்

அணிமா, மஹிமா, கரிமா, லஹிமா, பிராப்தி, ப்ராசுரம்யம், ஈசித்தவம், வசித்தவம், புத்தி, இச்சா, சர்வாகம், சர்வசம்பத்தப்ரதம், சர்வம்ருத்யுப்ரஸமனம், சர்வமங்கள காரணம், சர்வதுக்க விமோசனம், சர்வ விக்ன நிவாரணம், சர்வாங்க அந்தரம், சர்வ செளபாக்கிய தயாகம் ஆகியவற்றையே பதினெட்டு சித்திகள் என்பவர்.

கிருஷ்ண பரமாத்மாவால் அருளப்பட்ட பகவத்கீதையிலுள்ள பதினெட்டுக் காண்டங்களில் உணர்த்தப்படும் உயர்ந்த கருத்துக்களும் அறநெறிகளும், சிவன், கிருஷ்ணனின் புத்திரான ஐயப்பன் எழுந்தருளியுள்ள சபரிமலையில் புனிதமும் சத்திய சாந்தமுமான 18 படிகளையும் ஏறி முடித்தவுடன் மனதினிலே எழுகின்றன. வாழ்க்கையில் இன்பமும் சிறப்பும் ஏற்படுகின்றது. உள்ளத்திலே தூய்மையும் ஒழுக்க நெறியும் பரம்பொருள் சக்தி என்ற உணர்வு எழுகின்றது.

வில், வாள், பரிசை, குந்தம், ஈட்டி, கைவாள், படிகம், முள்தடி, முசலம், கதை, அங்குசம், பரசு, பிண்டி, பாலம், வேல், பாசம், சக்கரம், மழு, சுரிகை ஆகிய 18 ஆயுதங்களை தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக ஐயப்பன் பயன்படுத்திப் பின் அவற்றை 18 படிகளில் வைத்து மேலே தாம் பூரணத்துவமாய் இருப்பதைக் காட்டும் என்றும் கேரளத்தில் உள்ள ஏனைய 18 ஐயப்பன் கோவில்களில் வழிபட்ட பலன் சபரிமலையில் வழிபடுவதால் கிடைக்கும் என்பதை உணர்த்தவே 18 படிகள் என்றும் தத்துவ விளக்கம் கூறுவதுண்டு, பதினெட்டுப்படியேறியதும் தர்மசாஸ்தாவின் தரிசனம் கிடைக்கிறது. புலன் ஐந்து, பிராணன் ஐந்து, மனம், புத்தி, அகங்காரம் இவை பதினெட்டுப் பதினெட்டு படிகளாக அமைத்து இவைகளைக் கடந்தவனாலேயே கடவுளைக் காண இயலும் என்பது இன்னொரு விளக்கமாகும்.

சுவாமி வீவேகானந்தர்

எந்தவொரு பெரிய செயலும் திடீரென்று நடைபெறுவதில்லை. இடைவிடாது செய்யும் சிந்தனை, முயற்சி மூலமே நல்ல செயல்கள் நிகழ்கின்றன. நீங்கள் எப்பொழுதும் உயர்ந்த எண்ணங்களையே கிரகித்துக் கொண்டிருந்தால் அவைகளையே நாள்தோறும் ஒவ்வொரு நொடியிலும் அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்தால் கண்டிப்பாக பெரிய செயல்களைச் செய்யும் திறமை உங்களிடம் பொங்கி எழும்

விநாயகர் பஜனை பாடல்

முஷிக வாகன மோதக ஹஸ்த
சாமரகாண் விளம்பித ஸுத்ர
வாமனரூபமஹேஸ்வரபுத்ர
விக்ன விநாயக பாத நமேஸ்தே
ஓம் கன்னிமூல கணபதி பகவானே
சரணம் ஐயப்பா

வெள்ளிக் கொம்பன் விநாயகனே

வெள்ளிக் கொம்பன் விநாயகனே
வினைகள் தீர்க்கும் ஐங்கரனே
அன்னை பராசக்தி அருந்தவப்புதல்வா
ஆனைமுகத்து விநாயகனே (வெள்ளிக்)
அகமும் புறமும் இருப்பவனே
அடியார் துயர்தனை துடைப்பவரே
ஆற்றோரத்திலும் குளக்கரை தனிலும்
அமர்ந்து அரசாட்சி புரிபவனே (வெள்ளிக்)
அகந்தை அழித்திடும் ஐங்கரனே
அன்பில் உறைந்திடும் குணநிதியே
அன்னை தந்தையையும் வலமாக வந்து
அருள் மாங்கனியைப் பெற்றவனே (வெள்ளிக்)

கௌரீ நந்தன கஜானனா

கௌரீ நந்தன கஜானனா //
கிரிஜா நந்தன நிரஞ்சனா //
பார்வதி நந்தன சுபானனா //
பாஹிப்ர போமாம் பாஹிபிரசன்னா // (கௌரீ)
ஜெய் ஜெய் ஜெய் ஜெய் கணபதி தேவா //
மாதா பார்வதி பிதா மஹா தேவா //
கஜானனா கஜானனா //
கஜானனா ஜெய் கணபதி தேவா //

கலை நிறை கணபதி

கலை நிறை கணபதி சரணம் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணம் சரணம்
தலைவநின் இணையடி சரணம் சரணம்
சரவணபவகுக சரணம் சரணம்
சிலைமலை யுடையவ சரணம் சரணம்
சிவசிவ சிவசிவ சரணம் சரணம்
உலைவறு மொருவரை சரணம் சரணம்
உமைசிவை அம்பிகை சரணம் சரணம்

அரஹர சிவ சுத கணபதி சரணம்
அடியவர் வினைகெட அருள்பவ சரணம்
நினைபவர் பவமற நினைபவ சரணம்
நெடியவன் விழி தரு நெடியவ சரணம்
வல்வையை மருவிய புயதர சரணம்
வடிவினில் உயரிய பெரியவ சரணம்
முறைதெரி மறையவ நிறையவ சரணம்
முடியடி தெரிவரு முதியவ சரணம்

பிள்ளையார் பிள்ளையார்

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார் (பிள்ளையார்)
ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே அரசமர நிழலிலே
வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார் (பிள்ளையார்)
ஆறுமுக வேலவனின் அண்ணனான பிள்ளையார்
நேரும் துன்பம் யாவையும் தீர்த்துவைக்கும் பிள்ளையார் (பிள்ளையார்)
மஞ்சளிலே செய்திடினும் மண்ணினாலே செய்திடினும்
ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார் (பிள்ளையார்)
அவல் பொரி கடலையும் அரிசி கொழுக்ககட்டையும்
கவலையின்றி தின்னுவார் கண்ணை முடி தூங்குவார் (பிள்ளையார்)
கலியுகத்தின் விந்தைகளை காணவேண்டி அனுதினம்
எலியின் மீது ஏறியே இஷ்டம் போல சுற்றுவார் (பிள்ளையார்)

கணபதியே சாமி கணபதியே

கணபதியே சாமி கணபதியே
 கணபதியே சாமி கணபதியே
 மூலமுதற் பொருளே கணபதியே
 முக்கண்ணன் தன் மகனே கணபதியே
 கந்தனுக்கு முன் பிறந்த கணபதியே (கணபதி)
 காத்தருள வேண்டுமையா கணபதியே
 வேல் முருகன் சோதரனே கணபதியே
 வினை தீர்த்த வித்தகனே கணபதியே
 பார்வதியின் புத்திரனே கணபதியே
 பண்பு மனம் கொண்டவனே கணபதியே (கணபதி)
 தொந்தி வயிற்றோனே கணபதியே
 தொழுதிடவே வந்தோம் ஐயா கணபதியே
 தும்பி முகம் கொண்டவரே கணபதியே
 துணையாக வரவேண்டும் கணபதியே (கணபதி)
 மூலிக வாகனனே கணபதியே
 முன்னின்று காக்க வேண்டும் கணபதியே
 பாசமுடன் ஓடிவந்து கணபதியே
 பாதுகாக்க வேண்டுமய்யா கணபதியே (கணபதி)

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
 பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
 பொன் அரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும் 5
 வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
 அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும் 10
 இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்

சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
 அற்புதன் நின்ற கற்பகக் களிறே!
 முப்பழம் நுகரும் மூலிக வாகன! 15
 இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயா எனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்தே
 திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து, 20
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருள்என
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடாயுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில் 25
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை அடக்கும் முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்,
 கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்(து)
 இருவினை தன்னை அறுத் திருள் கடிந்து 30
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு முன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி 35
 ஆறா தாரத் தங்கிசை நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்,
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்கெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக் 40
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து,
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும் 45
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்,

சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முகச் சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளி, 50
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி,
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக்கருளி,
 என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து 55
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்(து)
 இருள்வெளி யிரண்டிற் கொன்றிட மென்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்தி என் செவியில் 60
 எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க், 65
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கரத்தின் நிலையறி வித்துத், 70
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக! விநாயக! விரைகழல் சரணே.

விநாயகர் அகவல் முற்றிற்

ஸ்ரீ விநாயகாஷ்டோத்தரஸ்த நாமாவளி

ஓம் விநாயகாய	நம	ஓம் ஹரயே	நம
ஓம் விக்நராஜாய	நம	ஓம் ப்ரஹ்மவிதுத்தமாய	நம
ஓம் கௌரீபுத்ராய	நம	ஓம் காலாய	நம
ஓம் கணேஸ்வராய	நம	ஓம் க்ரஹ்பதயே	நம
ஓம் ஸ்கந்தாக்ரஜாய	நம	ஓம் காமிநே	நம
ஓம் அவ்யயாய	நம	ஓம் ஸோமஸூர்யாக்நி லோசநாய	நம
ஓம் பூதாய	நம	ஓம் பாஸாங்குஸுதராய	நம
ஓம் தஷாய	நம	ஓம் சண்டாய	நம
ஓம் அத்யஷாய	நம	ஓம் குணாதீதாய	நம
ஓம் த்விஜப்ரியாய	நம	ஓம் நிரஞ்ஜநாய	நம
ஓம் அக்நிகர்ப்ச்சிதே	நம	ஓம் அகல்மஷாய	நம
ஓம் இந்த்ரஸ்ரீப்ரதாய	நம	ஓம் ஸ்வயம்ஸீத்தாய	நம
ஓம் வாணீப் ரதாய	நம	ஓம் ஸீத்தார்சித பதாம்புஜாய	நம
ஓம் அவ்யயாய	நம	ஓம் பீஜூரபலாஸக்தாய	நம
ஓம் ஸர்வஸித்திப்ரதாய	நம	ஓம் வரதாய	நம
ஓம் ஸர்வதநயாய	நம	ஓம் ஸாஸ்வதாய	நம
ஓம் ஸர்வரீப்ரியாய	நம	ஓம் க்ருதிநே	நம
ஓம் ஸர்வாத்மகாய	நம	ஓம் த்விஜப்ரியாய	நம
ஓம் ஸ்ருஷ்டி கர்த்ரே	நம	ஓம் வீதயாய	நம
ஓம் தேவாய	நம	ஓம் கதிநே	நம
ஓம் அநேகார்ச்சிதாய	நம	ஓம் சக்ரிணே	நம
ஓம் ஸிவாய	நம	ஓம் இக்ஷுசாபத்ருதே	நம
ஓம் ஸுத்தாய	நம	ஓம் ஸ்ரீ தாய	நம
ஓம் புத்திப்ரியாய	நம	ஓம் அஜாய	நம
ஓம் ஸாந்தாய	நம	ஓம் உத்பலகராய	நம
ஓம் ப்ரஹ்மசாரினே	நம	ஓம் ஸ்ரீபதயே	நம
ஓம் கஜாநநாய	நம	ஓம் ஸ்துதிஹர்ஷிதாய	நம
ஓம் த்வைமாத்ரேயாய	நம	ஓம் குலாத்ரி பேத்ரே	நம
ஓம் முநிஸ் துத்தாய	நம	ஓம் ஜடிலாய	நம
ஓம் பக்தவிக்ந விநாஸநாய	நம	ஓம் கலிகல்மஷநாஸநாய	நம
ஓம் ஏகதந்தாய	நம	ஓம் சந்த்ர சூடாமணயே	நம
ஓம் சதுர்பாஹவே	நம	ஓம் காந்தாய	நம
ஓம் சதுராய	நம	ஓம் பாபஹாரினே	நம
ஓம் ஸக்திஸம்புதாய	நம	ஓம் ஸமாஹிதாய	நம
ஓம் லம்போதராய	நம	ஓம் ஆஸ்ரிதாய	நம
ஓம் ஸூர்ப்கர்ணாய	நம	ஓம் ஸ்ரீகராய	நம

ஓம் ஸௌம்யாய	நம	ஓம் அக்ரண்யே	நம
ஓம் பக்தவாஞ்சித தாயகாய	நம	ஓம் தீராய	நம
ஓம் ஸாந்தாய	நம	ஓம் வாகீஸாய	நம
ஓம் கைவல்யஸூகதாய	நம	ஓம் ஸித்திதாயகாய	நம
ஓம் ஸச்சிதானந்த விக்ரஹாய	நம	ஓம் தூர்வாபில்வப்ரியாய	நம
ஓம் ஜ்ஞானினே	நம	ஓம் அவ்யக்த மூர்த்தயே	நம
ஓம் தயாயுதாய	நம	ஓம் அத்முதமுர்த்திமதே	நம
ஓம் தாந்தாய	நம	ஓம் ஸைலேந்த்ர தநுஜோத் ஸங்க	
ஓம் ப்ரஹ்மத்வேஷவிவர்ஜிதாய	நம	கேல நோத்ஸூக மாநஸாய	நம
ஓம் ப்ரமத்த தைத்ய பயதாய	நம	ஓம் ஸ்வலாவண்யஸூதாஸார	
ஓம் ஸ்ரீகண்டாய	நம	ஜிதமந்மத விக்ரஹாய	நம
ஓம் விபுதேஸ்வராய	நம	ஓம் ஸமஸ்த ஜகதாதாராய	நம
ஓம் ரமார்ச்சிதாய	நம	ஓம் மாயிநே	நம
ஓம் விதயே	நம	ஓம் மூஷிகவாஹநாய	நம
ஓம் நாகராஜ்யஜ்ஞோப வீதவதே	நம	ஓம் ஹ்ருஷ்டாய	நம
ஓம் ஸ்த்தூலகண்டாய	நம	ஓம் துஷ்டாய	நம
ஓம் ஸ்வயம் கர்த்ரே	நம	ஓம் ப்ரஸந்நாத்மதே	நம
ஓம் ஸாம கோஸப்ரியாய	நம	ஓம் ஸர்வஸித்திப்ரதாய காய	நம
ஓம் பரஸ்மை	நம	ஓம் ஸித்திவிநாயகாய	நம
ஓம் ஸ்தூலதுண்டாய	நம	நாநாவித பரிமள பத்ர	
		புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி	நம

சிவோகம் பாவனை

சிவபெருமான் அத்வைதமாக இருக்கிறார். அடியேன் அவரே எனத் தியானிக்கும் மகிமை எனக்குண்டு. ஒருவன் எப்படிப் பாவனை செய்கிறானோ அவன் அப்படி ஆகிறான். ஆகையால் 'நான் அவனே' என்று தியானஞ் செய். அப்போது உன் செய்கைகள் அனைத்தும் அவன் செய்கையே யாகும். அவனைத் தவிர வேறு பொருள் இல்லை அவனே அனைத்தும். அப்படியான அவனே தன்னைப் பல கோலங்களாக்கி விளையாடுகிறான்.

அவனுக்குப் பிறப்பிறப்பில்லை. ஆதியந்தமில்லை. ஒரு மாறுதலுமில்லை. முழுதுமுண்மை.

ஓம் சரந்தீ

முருகன் பஜனை பாடல்

அஞ்ச முகந்தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒரு கால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா வென்றோதுவார் முன்

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிறேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின் செல்லேன் - பன்னிருகை
கோல்பா வானோர் கொடிய வினை தீர்த்து அருளும்
வேல்பா செந்தில் வாழ்வே

பச்சை மயில் வாகனனே வா வா

பச்சை மயில் வாகனனே - சிவ
பாலசுப்பிரமணியனே வா - முருகா
இச்சையெல்லாம் உன்மேல் வைத்தேன்
இனி எள்ளளவும் பயமில்லையே (பச்சை)

கொச்சை மொழியானாலும் - உன்னை
கொஞ்சி கொஞ்சிபாடிடுவேன் - முருகா
மெல்ல மெல்ல புகுந்து விட்டாய் எந்தன்
கள்ள மெல்லாம் கரைந்த தப்பா (பச்சை)

நெஞ்சமதில் கோவிலமைத்து - இங்கு
நேர்மையெனும் தீபம் வைத்து முருகா
செஞ்சிலம்பு கொஞ்சிடவே - வா
சேவல் கொடி மயில் வீரா (பச்சை)

அலைகடல் ஓரத்திலே - என்
அன்பான ஷண்முகனே - முருகா
அலையா மனம் தந்தாய் - உந்தன்
இஷ்டம் எந்தம் கஷ்டம் தீர்ப்பா (பச்சை)

முருகன் தனிவேல் முனி நம் குருவென்று

முருகன் தனிவேல் முனி நம் குருவென்று
அருள் கொண்டறியார் அறியும் தரமோ
உருவன் றருவன் றுள தன் றிலதன்று
இருளன் றொளியன் றென நின் றதுவே

முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிந்து
 உருகும் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
 பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
 குருபுங் கவ என் குணபஞ்சரனே

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
 மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
 கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்க்
 குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே

வேல் வேல் வேலவனே வேலாயுதா

வேல் வேல் வேலவனே வேலாயுதா -	எங்கள்
விணைகள் எல்லாம் தீர்த்திடுவாய் வேலாயுதா	(வேல் வேல்)
கந்தா கடம்பா வேலாயுதா -	எங்கள்
கதிர்காம வேலவனே வேலாயுதா	(வேல் வேல்)
திருசெந்தூர் வேலவனே வேலாயுதா -	எங்கள்
திருபரங்கித்தீரனே வேலாயுதா	(வேல் வேல்)
சோலமலை கிழவனே வேலாயுதா -	எங்கள்
சொகுசுகார குமரனே வேலாயுதா	(வேல் வேல்)
பழநிமலை முருகனே வேலாயுதா -	எங்கள்
பழவினையை நீக்கிடுவாய் வேலாயுதா	(வேல் வேல்)
சுவாமிமலை நாதனே வேலாயுதா -	எங்கள்
சுப்பிரமண்ய சுவாமியே வேலாயுதா	(வேல் வேல்)
திருத்தணிகை முருகனே வேலாயுதா -	எங்கள்
திருமுருக வேலவனே வேலாயுதா	(வேல் வேல்)

காவடியாம் காவடி

காவடியாம் காவடி கந்த வேலன் காவடி //
 காவடியாம் காவடி காண வேண்டும் கண் கோடி //

வேல்முருகன் நாமத்திலே வித விதமாய் காவடி //
 வெற்றிவேலன் காவடி வீரவேலன் காவடி //
 சிங்கார வேலவனுக்கு சின்ன சின்ன காவடி //
 சுவாமிமாலை நாதனுக்கு சந்தனத்தில் காவடி //
 பழனிமலை பாலனுக்கு பால் குடத்தால் காவடி //

தென் பழநி வேலனுக்கு தேன் குடத்தால் காவடி //
 ஆறுமுக வேலனுக்கு அழகு மயில் காவடி //
 வண்ண வண்ண காவடி கந்த வேலன் காவடி // : (காவடியாம்)

சரவணா சீவகுமாரா

சரவணா சீவகுமாரா சண்முகநாதா ஜெய் ஜெய் சண்முகநாதா //
சுப்பிரமண்யா கார்த்திகேயா கதிர்வேலா //
சண்முகநாதா ஜெய் ஜெய் சண்முகநாதா //
சரணம் சரணம் சண்முகநாதா - ஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகநாதா

வள்ளி மோஹனா

வள்ளி மோஹனா புள்ளி மயில் வாகனா //
ஆறுமுகக் கந்தனே சுந்தர வதனா //
குமர குரு பரசண்முக வடிவேலவா //
முருகா ஹரி மருகா சிவசக்தி பாலகா // (வள்ளி மோஹனா)

அன்பருக்கு அன்பனே

அன்பருக்கு அன்பனே நீ வா வா முருகா
ஆறுபடை வீடுடையாய் நீ வா வா முருகா
இன்பமய ஜோதியே நீ வா வா முருகா
ஈசனுமை பாலகனே நீ வா வா முருகா
உலகநாதன் மருகனே நீ வா வா முருகா
ஊமைக்கருள் புரிந்தவனே நீ வா வா முருகா
எட்டுக்குடி வேலவனே நீ வா வா முருகா
ஏறுமயில் ஏறியே நீ வா வா முருகா
ஐங்கரனுக்கு கிளையவனே நீ வா வா முருகா
ஓய்யாரி வள்ளி லோலா நீ வா வா முருகா
ஓங்கார தத்துவமே நீ வா வா முருகா
ஓளவைக் குபதே சித்தவா நீ வா வா முருகா
அகில லோக நாயகனே நீ வா வா முருகா
ஹரகரோகரா சாமி ஹரகரோகரா
ஹரகரோகரா சாமி ஹரகரோகரா

ஸ்ரீ தர்மசாஸ்த்தா அஷ்டோத்தர

ஸ்தநாமங்கள்

ஓம் மஹா சாஸ்த்ரே	நம:	ஓம் மஹாப்ரபுவே	நம:
ஓம் மஹா தேவாய	நம:	ஓம் மாயாதேவீஸ்தாய	நம:
ஓம் மஹா தேவஸ்தாய	நம:	ஓம் மான்யாய	நம:
ஓம் அவ்யயாய	நம:	ஓம் மஹா நீதாய	நம:
ஓம் லோக கர்த்ரே	நம:	ஓம் மஹா குணாய	நம:
ஓம் லோக பர்த்ரே	நம:	ஓம் மஹா சைவாய	நம:
ஓம் லோக ஹர்த்ரே	நம:	ஓம் மஹா ரூத்ராய	நம:
ஓம் பராத் பராய	நம:	ஓம் வைஷ்ண வாய	நம:
ஓம் திரிலோக ரக்ஷகாய	நம:	ஓம் விஸ்ணு பூஜகாய	நம:
ஓம் தன்வினே	நம:	ஓம் விக்னேசாய	நம:
ஓம் தபஸ்வினே	நம:	ஓம் வீரபத்ரே சாய	நம:
ஓம் பூத ஸைனிகாய	நம:	ஓம் பைரவாய	நம:
ஓம் மந்தரவேதினே	நம:	ஓம் ஷண்முத்ரு வாய	நம:
ஓம் மஹாவேதினே	நம:	ஓம் மேருச்சுங்க ஸமாஸீனாய	நம:
ஓம் மாருதாய	நம:	ஓம் முனிஸ்கநிஷேவிதாய	நம:
ஓம் ஜகதீச்வராய	நம:	ஓம் தேவாய	நம:
ஓம் லோகாத்யக்ஷாய	நம:	ஓம் பத்ராய	நம:
ஓம் அக்ரண்யே	நம:	ஓம் ஜகந்நாதய	நம:
ஓம் ஸ்ரீமதே	நம:	ஓம் கணநாதாய	நம:
ஓம் அப்ரமேய பராக்ரமாய	நம:	ஓம் கணேச்வராய	நம:
ஓம் ஸிம்ஹாருடாய	நம:	ஓம் மஹா யோகினே	நம:
ஓம் கஜாருடாய	நம:	ஓம் மஹா மாயினே	நம:
ஓம் ஹயாருடாய	நம:	ஓம் மஹா ஞானினே	நம:
ஓம் மஹேச்வராய	நம:	ஓம் மஹா திபாய	நம:
ஓம் நாநாசஸ்த்ரதாய	நம:	ஓம் தேவ சாஸ்த்ரே	நம:
ஓம் அநர்க்காய	நம:	ஓம் பூத சாஸ்த்ரே	நம:
ஓம் நா நா வித்யா விசாரதாய	நம:	ஓம் பீமஹாஸ பராக்ரமாய	நம:
ஓம் நா நா ரூப தராய	நம:	ஓம் நாக ஹாராய	நம:
ஓம் வீராய	நம:	ஓம் நா கேசாய	நம:
ஓம் நாநாப்ராணி நிரீக்ஷகாய	நம:	ஓம் வ்யோம கேசாய	நம:
ஓம் பூதேசாய	நம:	ஓம் ஸநாதனாய	நம:
ஓம் பூஜிதாய	நம:	ஓம் நிர்குணாய	நம:
ஓம் ப்ருத்யாய	நம:	ஓம் நித்யாய	நம:
ஓம் பூஜங்கபரணோத்தமாய	நம:	ஓம் நித்ய த்ருப்தாய	நம:
ஓம் இக்ஷீதன்வினே	நம:	ஓம் நிராச் ரயாய	நம:
ஓம் புஷ்ப பாணாய	நம:	ஓம் லோகாச் ரயாய	நம:
ஓம் மஹா ரூபாய	நம:		

ஓம் கருணாதீசாய	நம:	ஓம் பசுலோக பயங்கராய	நம:
ஓம் சது: ஷஷ்டி கலாமயாய	நம:	ஓம் ரோக ஹந்த்ரே	நம:
ஓம் ரிக்யஜர்ஸாமாதர்வண ரூபினே	நம:	ஓம் ப்ராண தாத்ரே	நம:
ஓம் மல்லகா ஸுரபஞ்ஜனாய	நம:	ஓம் பரகர்வ விபஞ்ஜனாய	நம:
ஓம் த்ரிமூர்த்தயே	நம:	ஓம் ஸர்வ சாஸ்த்ராத் தத்வக்ஞாய	நம:
ஓம் தைத்ய மதனாய	நம:	ஓம் நீதி மதே	நம:
ஓம் ப்ரகருதயே	நம:	ஓம் பாப பஞ்ஜனாய	நம:
ஓம் புருஷோத்தமாய	நம:	ஓம் புஷ்கலா பூர்ணா ஸம்யுக்தாய	நம:
ஓம் கால ஞானினே	நம:	ஓம் பரமா த்மனே	நம:
ஓம் ஸுகுணாய	நம:	ஓம் ஸதாங்க தயே	நம:
ஓம் மஹா ஞானினே	நம:	ஓம் அனந்தாதித்ய ஸம்காசாய	நம:
ஓம் காமதாய	நம:	ஓம் ஸுப்ரஹமண்யானு ஜாய	நம:
ஓம் கமலேக்ஷணாய்	நம:	ஓம் பலினே	நம:
ஓம் கல்பவ்ருஷாய	நம:	ஓம் பக்தானு கம்பினே	நம:
ஓம் மஹாவ்ருக்ஷாய்	நம:	ஓம் தேவே சாய	நம:
ஓம் வித்யா வ்ருக்ஷாய	நம:	ஓம் பகவதே	நம:
ஓம் விபூதி தாய	நம:	ஓம் பக்த வத்ஸலாய	நம:
ஓம் ஸம்ஸார தாபவிச்சேத்ரே	நம:	“ஓம் நானாவீத பரிமள பத்ர (மந்த்ர) புஷ்பாணி ஸமர்ப்யாமீ”	

அருள்ம்கு ஸ்ரீ ஐயப்பன் நாற்றெட்டு சரணக் கோவை

ஓம்	கன்னிமூல கணபதி பகவானே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	காந்தமலை ஜோதியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஹரிஹர சுதனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	அன்னதான பிரபுவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஆறுமுகன் சோதரனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஆபத்தில் காப்போனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	இந்தமிழ்ச் சுவையே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	இச்சை தவிர்ப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஈசனின் திருமகனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஈடில்லாத் தெய்வமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	உண்மைப் பரம் பொருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	உலகாளும் காவலனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஊமைக்கருள் புரிந்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஊழ்வினை அழிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா

ஓம்	எளியோர்க்கு அருள்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	எங்கள் குலதெய்வமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஏழைப் பங்காளனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஏகாந்த மூர்த்தியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஐங்கரன் தம்பியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஐயமெல்லாம் தீர்ப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஓப்பில்லாத் திருமணியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஓளிரும் திருவிளக்கே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஓங்காரப் பரம்பொருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஓதும் மறைபொருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஓடாதங்கள் அருள்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சௌபாக்கியம் அளிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	கலியுக வரதனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சபரிமலை சாஸ்தாவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சிவன் மால் திருமகனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சிவவைணவ ஐக்கியமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	அச்சங் கோவில் அரசே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஆரியங்காவு ஐயாவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	குளத்துப் புழைப் பாலனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பொன்னம்பல வாசனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	வில்லாளி வீரனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	வீரமணி கண்டனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	உத்திரத்தில் உதித்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	உத்தமனே சத்தியனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பம்பையிலே பிறந்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பந்தள மாமணியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சகலகலை வல்லோனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சாந்தம் நிறை மெய்ப்பொருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	குருமகனின் குறைதீர்த்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	குருதட்சணை அளித்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	புலிப்பாலைக் கொணர்ந்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	வன்புலியின் வாகனனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	தாயின் நோய் தீர்த்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	குருவின் குருவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	வாபரின் தோழனே	சரணம் ஐயப்பா

ஓம்	துளசிமணி மார்பனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	தூயவுள்ளம் அளிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	இருமுடிப் பிரியனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	எருமேலி சாஸ்தாவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	நித்திய பிரம்மச்சாரியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	நீலவஸ்திர தாரியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பேட்டை துள்ளும் பேரருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பெரும் ஆணவத்தை அழிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சாஸ்தாவின் நந்தவனமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சாந்திதரும் பேரழகே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பேருத்தோடு தரிசனமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பேதமையை ஒழிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	காளை கடடி நிலையமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	அதிர்வேட்டுப் பிரியனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	அழுதமலை ஏற்றமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஆனந்தமிகு பஜனைப் பிரியனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	கல்லிடும் குன்றே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	உடும்பாறைக் கோட்டையே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	இஞ்சிப் பாறைக் கோட்டையே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	கரியிலந் றோடே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	கரிமலை ஏற்றமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	கரிமலை இறக்கமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பெரியானை வட்டமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சிறியானை வட்டமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பம்பா நதி தீர்த்தமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பாவமெல்லாம் அழிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	திருவேணி சங்கமமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	ஸ்ரீஇராமர் பாதமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சக்தி பூஜை கொண்டவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சபரிக்கு அருள் செய்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	தீப் ஜோதித் திரு ஓளியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	தீராத நோய் தீர்ப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பம்பா விளக்கே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பழவினைகள் ஒழிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	தென்புலத்தார் வழிபாடே	சரணம் ஐயப்பா

ஓம்	திருபம்பையின் புண்ணியமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	நீலிமலை ஏற்றமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	நிறைவுள்ளம் தருபவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	அப்பாச்சி மேடே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	இப்பாச்சிக் குழியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சபரி பீடமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சரங்குத்தி ஆலே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	உரல்குழி தீர்த்தமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	கருப்பண்ண சாமியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	கடுத்த சாமியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பதினெட்டாம் படியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பகவானின் சந்நிதியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பரவசப் பேருணர்வே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பசுவின் நெய் அபிஷேகமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	கற்பூரப் பிரியனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	நாகராசப் பிரபுவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	மாளிகை புறத்தம்மனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	மஞ்சமாதா திருவருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	அக்கினிக் குண்டமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	அலங்காரப் பிரியனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	பஸ்மக் குளமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	சற்குரு நாதனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	மகர ஜோதியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம்	மங்கள மூர்த்தியே	சரணம் ஐயப்பா

ஓம் அறிந்தும் அறியாமலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்த சகல குற்றங்களையும் பொறுத்துக் காத்து ரட்சிக்க வேண்டும். ஓம் ஸ்ரீ சத்தியமான பொண்ணு பதினெட்டாம் படி மேல் வாழும், ஓம் ஸ்ரீ ஹரிஹர சுதன் ஆனந்த சித்தன் ஐயன் ஐயப்ப சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா. காசி, ராமேஸ்வரம், பாண்டி, மலையாளம், அடக்கி ஆளும் ஓம் ஸ்ரீ ஹரிஹர சுதன் ஆனந்த சித்தன் ஐயன் ஐயப்ப சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா

தினமும் ஐயன் 108 சரண கோவையை காலை மாலை பாராயணம் செய்து இஷ்ட சித்திகளை அடையுங்கள்

ஸ்ரீ ஜயப்பன் போற்றி

ஓம் சுவாமீயே சரணம் ஜயப்பா

ஓம் கன்னி முலை மஹா கணபதியே போற்றி

ஓம்	அரிஹரசுதனே	போற்றி
ஓம்	அச்சன்கோவில் அரசே	போற்றி
ஓம்	அகிலலோக நாயகனே	போற்றி
ஓம்	அநாதை ரட்சகனே	போற்றி
ஓம்	அன்பர்கள் நேயனே	போற்றி
ஓம்	அன்னதானப் பிரபுவே	போற்றி
ஓம்	அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவனே	போற்றி
ஓம்	அமுதாமலையின் ஆனந்தத் தாண்டவ	போற்றி
ஓம்	ஆறுமுகன் தம்பியே	போற்றி
ஓம்	ஆரியங்காவு அய்யனே	போற்றி
ஓம்	ஆளிவாகனனே	போற்றி
ஓம்	ஆரண்யவாசனே	போற்றி
ஓம்	ஆபரண அலங்காரப் பிரியனே	போற்றி
ஓம்	ஆனந்த வாரிதியே	போற்றி
ஓம்	இன்னல்களைக் களைவோனே	போற்றி
ஓம்	இகபரசுகம் அளிப்பவனே	போற்றி
ஓம்	இருமுடிப் பிரியனே	போற்றி
ஓம்	ஈஸ்வரன் புதல்வனே	போற்றி
ஓம்	உலக நாயகனே	போற்றி
ஓம்	ஊக்கம் அளிப்பவனே	போற்றி
ஓம்	ஊழ்வினை தீர்ப்பவனே	போற்றி
ஓம்	ஊமைக்கு அருள் செய்தவனே	போற்றி
ஓம்	எரிமேலி சாஸ்தாவே	போற்றி
ஓம்	எங்கள் குல தெய்வமே	போற்றி
ஓம்	எங்கள் குறை தீர்ப்பவனே	போற்றி
ஓம்	எளியவர்க்கு அனுகூலனே	போற்றி
ஓம்	ஏழை பங்காளனே	போற்றி
ஓம்	ஐங்கரன் தம்பியே	போற்றி
ஓம்	ஐந்து மலைக்கு அதிபதியே	போற்றி
ஓம்	ஐயப்பன்மார் தொழும் ஆனந்தமே	போற்றி
ஓம்	ஓப்பற்ற தீரனே	போற்றி
ஓம்	ஓவியப் பிறப்பே	போற்றி

ஓம்	ஓங்காரப் பொருளே	போற்றி
ஓம்	ஓளாதரிய வீரனே	போற்றி
ஓம்	கற்பூர ஜோதியே	போற்றி
ஓம்	கரிமலை நாதனே	போற்றி
ஓம்	கலியுக வரதனே	போற்றி
ஓம்	கருணாநிதியே	போற்றி
ஓம்	கருமவினையை அகற்றுபவனே	போற்றி
ஓம்	கண்கண்ட தெய்வமே	போற்றி
ஓம்	கன்னிமார் தொழும் ஜோதியே	போற்றி
ஓம்	காந்தமலை ஜோதியே	போற்றி
ஓம்	கிருபா சமுத்திரனே	போற்றி
ஓம்	குளத்துப்புழை பாலனே	போற்றி
ஓம்	சத்துரு சம்ஹாரனே	போற்றி
ஓம்	சத்தியசொருபனே	போற்றி
ஓம்	சற்குரு நாதனே	போற்றி
ஓம்	சமரச சன்மார்க்கனே	போற்றி
ஓம்	சபரிக்கு மோட்சம் அளித்தவனே	போற்றி
ஓம்	சரணகோஷப் பிரியனே	போற்றி
ஓம்	சாந்த சொருபனே	போற்றி
ஓம்	சின்முத்திரைக் கையனே	போற்றி
ஓம்	சித்திமுத்தி கொடுப்பவனே	போற்றி
ஓம்	சொரிமுத்து ஐயனே	போற்றி
ஓம்	ஞானவழி காட்டுபவனே	போற்றி
ஓம்	தன்வந்திர மூர்த்தியே	போற்றி
ஓம்	தாரகப் பிரும்மமே	போற்றி
ஓம்	தீன தயாளனே	போற்றி
ஓம்	தீராத வல்வினை தீர்ப்பவனே	போற்றி
ஓம்	துளசிமாலைப் பிரியனே	போற்றி
ஓம்	துஷ்ட நிக்ரஹ மூர்த்தியே	போற்றி
ஓம்	தேவாதி தேவனே	போற்றி
ஓம்	தேவர் துயர் தீர்த்தவனே	போற்றி
ஓம்	நமச்சிவாயப் பொருளே	போற்றி
ஓம்	நாராயண மூர்த்தியே	போற்றி
ஓம்	நீலிமலை நிர்மலனே	போற்றி
ஓம்	நீல ஆடை தரிப்பவனே	போற்றி
ஓம்	நெய் அபிஷேகப் பிரியனே	போற்றி
ஓம்	பரசுராமனின் பரந்தாமனே	போற்றி

ஓம்	பம்பையில் பிறந்தவனே	போற்றி
ஓம்	பந்தளத்தின் சிசுவே	போற்றி
ஓம்	பக்தர்களின் பரமானந்தமே	போற்றி
ஓம்	பாலாபிஷேகப் பிரியனே	போற்றி
ஓம்	பாயாசான்னப் பிரியனே	போற்றி
ஓம்	பிள்ளைக்கலி தீர்ப்பவனே	போற்றி
ஓம்	பிரமசரிய விரதனே	போற்றி
ஓம்	புஷ்பால்ங்காரப் பிரியனே	போற்றி
ஓம்	பூங்காவனப் பூபாலனே	போற்றி
ஓம்	பூத நாதனே	போற்றி
ஓம்	பேட்டை நடனப்பிரியனே	போற்றி
ஓம்	பொன்னம்பல வாசனே	போற்றி
ஓம்	மகிஷி சம்ஹாரனே	போற்றி
ஓம்	மணிகண்ட பிரபுவே	போற்றி
ஓம்	மரணபயம் தீர்ப்பவனே	போற்றி
ஓம்	மாதவனின் மைந்தனே	போற்றி
ஓம்	மாளிகைபுரத்து மாணிக்கமே	போற்றி
ஓம்	முக்தர்களின் மோனமே	போற்றி
ஓம்	மோகினி சுதனே	போற்றி
ஓம்	மோகன ரூபனே	போற்றி
ஓம்	மோட்சம் அளிப்பவனே	போற்றி
ஓம்	வறுமை தவிர்ப்பவனே	போற்றி
ஓம்	வழித்துணைக்கு வருபவனே	போற்றி
ஓம்	வாவரின் தோழனே	போற்றி
ஓம்	வில்லாளி வீரனே	போற்றி
ஓம்	விபூதி அபிஷேகப் பிரியனே	போற்றி
ஓம்	வீரமணி கண்டனே	போற்றி
ஓம்	வெம்புலி வாகனனே	போற்றி
ஓம்	வேண்டும்வரம் அளிப்பவனே	போற்றி
ஓம்	வேந்தர்க்கு வேந்தனே	போற்றி
ஓம்	வேட்டுப் பிரியனே	போற்றி
ஓம்	வேத நாயகனே	போற்றி
ஓம்	பதினெட்டாம் படியோனே	போற்றி
ஓம்	சபரிகிரி வாஸனே	போற்றி
ஓம்	ஜோதி சொரூபனே	போற்றி
ஓம்	அண்ணாமலைபுரத்து அரசே	போற்றி
ஓம்	ஆயிரமாயிரம் கோடி நாமனே	போற்றி
ஓம்	மங்கள மூர்த்தியே	போற்றி

ஸ்ரீ ஐயப்பன் பஜனை பாடல்

கற்பகத்தருவே கற்பூர நாதா
(கும்மீ மெட்டில் பாடவும்)

பந்தளம் தந்திட்ட நேசனையா - என்றும்
பக்தர்கள் உள்ளத்தில் வாசனய்யா
விந்தைகள் செய்திடும் பிள்ளையப்பா - அவன்
செந்தில்திபனின் தம்பியப்பா - (பந்தளம்)

தேவாதி தேவரும் கூடி வந்து - எங்கள்
தேவன் ஐயப்பனை நாடி வந்து
தேவர்கள் யாவரும் பாடி வந்து - எங்கள்
தேவராம் ஐயனை வாழ்த்துகின்றார் (பந்தளம்)

முத்தொழில் நாதரும் நாடி வந்து - எங்கள்
முத்தான பிள்ளையைக் காணவந்து
தத்துவங்கள் பதினெட்டுப் படிகளில்
சத்தியபாலனைக் கண்டு சென்றார் (பந்தளம்)

எட்டு திசைகளும் கூடி வந்து ஐயன்
கூட்டம் இருமுடி தாங்கி வந்து
திட்டமிட்டபடி பம்பை நதி வந்து
கூட்டமாக பூஜை செய்திடுவார் (பந்தளம்)

கற்பகத்தருவும் நாடி வந்து எங்கள்
கற்பூர நாதனைக் காண வந்து
அற்புதங்கள் பல செய்தவராம் அவன்
பொற்பாதம் கண்டு பணிவோமையா (பந்தளம்)

ஜாதியும் பேதமும் இல்லையப்பா - எங்கள்
ஜோதி வடிவான பிள்ளையிடம்
பாதி பிறை தொழும் வாபர் சாமியின்
பள்ளியும் பக்கத்தில் பாருங்கய்யா (பந்தளம்)

வையகம் போற்றிடும் ஐயனைக் கண்டதும்
ஐயங்கள் யாவும் மறையுதய்யா
நெய்யில் குளித்திடும் ஐயனைக் கண்டதும்
நெஞ்சங்கள் யாவும் மகிழுதய்யா (பந்தளம்)

கன்னிமூல கணபதியை வேண்டிக்கீட்டு

கன்னிமூல கணபதியை வேண்டிக்கீட்டு - நாங்க
கார்த்திகை மொததேதி மாலை இட்டோம் - நாங்க
அய்யப்பா அய்யப்பா என்றே சொல்லி - நாங்க
ஆறுவாரம் தானே நோம்பிருந்தோம் - நாங்க (கன்னி)

எங்க குருசாமி துணைகொண்டு அவர்பாதம் நம்பிக்கீட்டு
இருமுடியை சொமந்துகீட்டு வந்தோமய்யா
ஆறுபடை வீடு சென்று கந்தனையே வேண்டிக்கீட்டு
யாத்திரையாய் நடந்து வந்தோமய்யா (கன்னி)

குருவாயூர் கோயில் முதல் கன்னியாகுமரிவரை
தரிசனமே செய்துவிட்டு வந்தோமய்யா
எருமேலிபேட்டைதுள்ளி வாவரையே வேண்டிக்கீட்டு
பேருர்தோட்டில் பொரிபோட்டு வந்தோமய்யா (கன்னி)

காளையாபட்டி அஞ்சல் வந்து அமுதாமலை ஏறிகீட்டு
கரிமலையின் உச்சியிலே வந்தோமய்யா
பம்பையிலே குளிச்சிப்பட்டு பாவங்களைத் தொலச்சுப்பட்டு
நீலிமலை ஏறிகீட்டு வந்தோமய்யா (கன்னி)

பதினெட்டாம் படிதாண்டி பகவானே உனைவேண்டி
கற்பூர ஜோதிதனைக் கண்டோமய்யா
மகரஜோதியைக் கண்டு மனமரசர் சரணம் போட்டு
மணிகண்டா உன்மகிமை அறிந்தோமய்யா (கன்னி)

சரணம் சரணம் என்றால் சபரிமலை கீடுகீடுக்கும்

சரணம் சரணம் என்றால் சபரிமலை கிடுகிடுங்க
மூல முதற்பொருள் விநாயகனை வணங்கிடுவோம்
ஜெயந்திநகர் முருகனுக்கு மேளதாளம் முழங்கிடுவோம்
ஆத்தாள் ஈஸ்வரியை அன்புடனே அழைத்திடுவோம்
ஐயப்ப சுவாமிக்கு சரணகோஷம் முழங்கிடுவோம் (சரணம்)

கார்த்திகை மாலையிட்டு கடும்விரதம் இருந்துவந்தோம்
மார்கழியிலே கடடும்கட்டி மகரஜோதி காண வந்தோம்
எரிமேலி பேட்டைதுள்ளி இன்பமுடன் ஆடிவந்தோம்
பேருர்த்தோட்டில் பொரிபோட்டு பேரின்பம் அடைந்து வந்தோம் (சரணம்)

அமுதமலை ஏற்றத்திலே ஆனந்தமாய் ஏறி வந்தோம்
கரிமலையின் உச்சியிலே பகவதியை வேண்டி வந்தோம்

பம்பா நதிக்கரையில் சக்தியூஜை நடத்தி வந்தோம்
நீலிமலை ஏற்றத்திலே நிற்பாதம் சரணடைந்தோம் (சரணம்)

சபரிபீடம் சரங்குத்தியில் சரத்தைப்போட்டு வணங்கி வந்தோம்
பதினெட்டாம் படியடைந்து பக்தியுடன் ஏறி வந்தோம்
நெய் அபிஷேகம் செய்து நாங்க நெஞ்சருக வேண்டி வந்தோம் (சரணம்)

ஸ்ரீ சபரிவாசா பாஹிமாம்

ஸ்ரீ சபரிவாசா பாஹிமாம்
ஸ்ரீ ஆனந்த ரூபனே பாஹிமாம்
ஸ்ரீ மோகன ரூபனே பாஹிமாம்
ஸ்ரீ ஜோதீஸ்வ ரூபனே பாஹிமாம் (ஸ்ரீ சபரிவாசா)
நானிருக்க பயமேன் என்றே சொல்வார்
தன்னை நாடிவந்தோரைக் காத்திருவார்
உன்னை எண்ணியெண்ணி நெஞ்சம் நானிருகினேன்
உன்னை எங்கெங்கோ தேடி நான் ஓடினேன்
பண்ணிசைத்து உன்புகழ் பாடினேன்
பிரபோ பாராமுகம் இது நியாயமா (ஸ்ரீ சபரிவாசா)

ஆயிரம் தீபங்கள் ஆயிரம் தீபங்கள்

ஆயிரம் தீபங்கள் ஆயிரம் தீபங்கள் கண்ணில் தெரியுது பம்மையாற்றில்
மணிகண்டன் பிறந்தது பம்பையாற்றில் (கோஷ்டி)
சரணம் சரணம் ஐயப்பா சரணாகரனே ஐயப்பா
சரணம் சரணம் சரணாகரனே ஸ்ரீ மணிகண்டா ஐயப்பா (கோஷ்டி)
எரிமேலிதானே சென்றிருவோம் பேட்டைதானே துள்ளிடுவோம்
பேட்டைதுள்ளி வாவரை வணங்கி வனத்தின் நடுவே சென்றிருவோம்
(ஆயிரம் தீபங்கள்)
அமுதா நதியை அடைந்திருவோம் அளவில்லா இன்பம் கொண்டிருவோம்
அமுதையில் மூழ்கி கல்லினை எடுத்து கல்லிடும் குன்றில் இட்டிருவோம்
(ஆயிரம் தீபங்கள்)
கரிமலை ஏற்றம் ஏறிடுவோம் கரிமலை அம்மனை வணங்கிடுவோம்
கரிமலை அம்மனை வணங்கி கொண்டு வனத்தின் நடுவே சென்றிருவோம்
(ஆயிரம் தீபங்கள்)
கரிமலை இறக்கம் இறங்கிடுவோம்
பம்பா நதியை அடைந்திருவோம் பம்பா சக்தி நடத்திடுவோம்
பம்பா சக்தி நடத்தி சென்று பம்பா வாசனை வேண்டிடுவோம்
(ஆயிரம் தீபங்கள்)
பதினெட்டுப் படியை அடைந்திருவோம் படியில் தேங்காய் உடைத்திருவோம்
படியில் தேங்காய் உடைத்து சென்று நெய்யபிஷேகம் செய்திடும்
(ஆயிரம் தீபங்கள்)

மாமலை வாசா மணிகண்டா

மணிகண்டா மணிகண்டா
மாமலை வாசா மணிகண்டா
வில்லாளி வீரனே மணிகண்டா
வீரமணி கண்டா மணிகண்டா (மணி)

அரிகர சுதனே மணிகண்டா
அருளைத் தருவாய் மணிகண்டா
ஆனந்த ரூபனே மணிகண்டா
இருமுடி பிரியனே மணிகண்டா
இன்பமே தருவாய் மணிகண்டா
ஈடில்லாத் தெய்வமே மணிகண்டா (மணி)

உத்தமனே சத்தியனே மணிகண்டா
உண்மைக்கு அருளிய மணிகண்டா
ஊமைக்கு அருளிய மணிகண்டா
ஊழ்வினை அழிப்பாய் மணிகண்டா
எங்கும் நிறைந்தவனே மணிகண்டா
எங்கள் குறை தீர்ப்பாய் மணிகண்டா
ஏகாந்த மானவனே மணிகண்டா

ஏற்றமே தருவாய் மணிகண்டா
ஐயப்பா தெய்வமே மணிகண்டா
ஐயமெல்லாம் தீர்ப்பாய் மணிகண்டா
ஓப்பற்ற தெய்வமே மணிகண்டா
உலகம் தழைக்கச் செய் மணிகண்டா
காந்தமலை ஜோதியே மணிகண்டா
காக்க வேணும் அய்யனே மணிகண்டா
தலைவலி தீர்த்தவனே மணிகண்டா
சத் குணமே தருவாய் மணிகண்டா (மணி)

சத்திய ஜோதி

சத்திய ஜோதி தெரியுதையா
நித்திய வாழ்வு மலருதையா
சாஸ்தா ஆலயம் தெரியுதையா
சங்கட மெல்லாம் மறையுதையா

மண்ணும் உயர் மலை உயர்
மரங்கள் உயர்ந்து நிழல் பெருக
தங்கும் பசுமை எழில் விரியும்
சபரி என்னும் திருமலையாம்

தேனின் மனமும் புது வெயிலின்
இன்பம் பெருகும் இளம் தென்றல்
மலையும் கடலும் கடந்து வந்து
உன்னை தேடி வந்தோமையா

அன்பு பெருக அருள் பெருக
வாழ்வு உயர்ந்து வளம் பெருக
அருளும் ஐயன் அரசாளும்
அழகு நிகழும் திருமலையாம்

மலைகள் அதிர சரணமிட்டு
ஐயப்பா உந்தன் துதிப்பாடி
அலையும் நெஞ்சம் உனைத்தேடி
பாடி பாடி வந்தோமையா

மானும் மயிலும் விளையாடும்
மலைகள் தோரும் உன் வீடு
வானும் நிலவும் உனைப்பாடும்
மகிமை நிறைந்த திருமலையாம்

பாடி கலந்த நெய்யினையும்
பாதம் வந்து கரை சேர
பாரின் முடியான் இடம் தேடி
படிகள் ஏறி வந்தேமையா

ஐயனை மனதில் நினைக்கையிலே
பக்தியும் என்னை சேருதையா
மகர ஜோதி பார்க்கையிலே
மகிழ்ச்சியில் உள்ளம் துள்ளுதையா

கருப்பன் வாரான்

கருப்பன் வாரான் கருப்பன் வாரான் கறுப்பசாமி
அவன் கார்மேகம் போல வாரான் கறுப்பசாமி
முக்கொண்டைகாரன் வாரான் கறுப்பசாமி
அவன் முன்கோபக்காரன் வாரான் கறுப்பசாமி
பம்பா நதி காவல்காரன் கறுப்பசாமி
அந்த பதினெட்டு படிகாவல் கறுப்பசாமி
சந்தனப் பொட்டுக்காரன் கறுப்பசாமி
அந்த சபரிமலை காவல்காரன் கறுப்பசாமி
கச்சையை கட்டிவாரான் கறுப்பசாமி
அவன் கை அருவாள் கொண்டுவாரான் கறுப்பசாமி
வில்லுபாட்டு பாடி வாரான் கறுப்பசாமி
அவன் விதவிதமாய் ஆடிவாரான் கறுப்பசாமி
மீசையை முறுக்கி வாரான் கறுப்பசாமி

அவன் முச்சந்தியில் ஆடி வாரான் கறுப்பசாமி
 பந்தம் கையில் பிடித்துவாரான் கறுப்பசாமி
 அவன் பரிவேட்டை யாடிவாரான் கறுப்பசாமி
 முந்தியில் உருமாறும் கறுப்பசாமி
 அவன் முகத்தழகை காட்டிவாரான் கறுப்பசாமி
 சந்தனத்தை பூசிவாரான் கறுப்பசாமி
 அவன் சரண கோஷம்போட்டுவாரான் கறுப்பசாமி

தீம் தகத்தோம்

தீம் தகத்தோம் தீம் தகத்தோம் ஐயப்பா
 தெய்வத்தில் நீ ஒருவன் மெய்யப்பா
 தேடினோம் கூடினோம் கருணை செய்யப்பா
 தினம் உனை நாடினோம் சாமி ஐயப்பா (தீம்)
 மார்கழியில் நாங்களெல்லாம் பேட்டைதுள்ளிடுவோம்
 மலைமீது ஏறி வந்து உன்னைப்பாடுவோம்
 வரிசையுடன் பம்பை நதி நீரில் ஆடுவோம்
 வாவரெனும் துணைவனையும் வணங்கக் கூடுவோம்
 மனதில் எமக்கு இடம் கொடுத்து உதவி செய்யப்பா
 மகர விளக்கைக் காண வேண்டும் சாமி ஐயப்பா
 சாமி தீம் தகத்தோம் - தோம்
 ஐயப்பா தீம் தகத்தோம் (சாமி)
 சாமியே ஐயப்பா ஐயப்பா சாமியே
 கடலும் வானும் உன்னாலே காற்றும் மழையும் உன்னாலே
 உடலின் உறுதி உன்னாலே உள்ளம் செழிப்பதும் உன்னாலே
 கன்னிபுரத்து மாதேவி காவலிருப்பதும் உன்னாலே
 கார்த்திகை மாதம் வந்தாலே ஐயப்பன்மார்களும் உன்னோடு
 வாக்கும் வலிமையும் நீயப்பா வாழ்வைத் தருவாய் ஐயப்பா
 வீரமும் செல்வமும் நீயப்பா வெற்றியைத் தருவாய் ஐயப்பா
 சாமி தீம் தகத்தோம் - தோம்
 ஐயப்ப தீம் தகத்தோம் (சாமி)
 சாமி சரணம் ஐயப்பா

எங்க சாமி

எங்க சாமி தங்க சாமி ஐயப்பசாமி - அந்த
 சபரிமலை மீதிருக்கும் மெய்யப்பசாமி
 சஞ்சலங்கள் தீர்த்து வைக்கும் ஐயப்பசாமி - எங்க
 சரணகோஷம் கேட்டு வரும் மெய்யப்பசாமி

(குழு: எங்க சாமி)

பம்பா நதிக்கரையில் ஐயப்பசாமி - எங்க
 பாவங்களை தீர்த்துவைக்கும் மெய்யப்பசாமி
 காந்தமலை மீதினிலே ஐயப்பசாமி - எங்க
 மனங்குளிர காட்சி தரும் மெய்யப்பசாமி

(குழு: (எங்க சாமி)

நெய்யாலே குளிச்சிடுவான் ஐயப்பசாமி - எங்க
 நெஞ்சினிலே நிறைந்திடுவான் மெய்யப்பசாமி
 கனிவோடு காத்தருளும் ஐயப்பசாமி - எங்க
 கண்கண்ட தெய்வம் நீயே மெய்யப்பசாமி

குழு: (எங்க சாமி)

சரணம் ஐயப்பா

சரணம் சரணம் ஐயப்பா
 சபரிமலை சாஸ்தாவே ஜோதி நீயப்பா (சரணம்)
 தந்தனத்தான் பாடும் மலை
 சரண கோஷம் முழுங்கும் மலை
 சஞ்சலங்கள் தீர்க்கும் மலை
 சாமி வாழும் சபரிமலை (சரணம்)
 பம்பை நதி ஓடும் மலை
 பம்பா வாசன் வாழும் மலை
 பாவங்கள் போக்கும் மலை
 சாமி வாழும் சபரிமலை (சரணம்)

நிலாவின் ஒளிவீசும்

நிலாவில் ஒளிவீசும் நின்னுடைய நீலவானம் ஐயா - இந்த
 உலகில் அனைவரையும் ஒன்றாக்கும் உந்தன் நாமம் ஐயா (நிலா)
 மலைகள் கடந்து வந்தோம் - ஐயப்பாமனமிரங்கி வருவாய்
 அலையும் மனதினிலே ஐயப்பா அமைதி தாராயோ (நிலா)
 வனங்கள் கடந்து வந்தோம் எமக்கொரு மார்க்கம் அருளாயோ
 இருளை அகற்றிடவே என் வாழ்வில் இன்பம் தாராயோ (நிலா)
 நியமம் ஒன்றறியேன் நின்னடியார் நிழலில் நின்றறியேன்
 கயவன் நானறியேன் ஐயப்பா கருணை புரியாயோ (நிலா)
 மதுராபுரி வதனா ஐயப்பா மதன மோகனனே - வணங்கும்
 குருமுனிவன் நன்மொழியால் மகிழும் சிவமணியே (நிலா)

ஐயப்ப நாமம் சொல்லு

கருப்பனும் முன்னே வர கடுத்தசாமி பின்னே வர
 வாபரும் கூடவர வந்தோமய்யா சபரிமலை
 ஐயப்ப நாமம் சொல்லு நல்ல சரண கோஷம் போடு
 சந்தனக் காட்டினிலே புலிகள் எல்லாம் வழி கொடுக்க
 கரிமுகன் துணைக்கு வர வந்தோம் ஐயா சபரிமலை
 ஐயப்ப நாமம் சொல்லு நல்ல சரண கோஷம் போடு

நீலகண்டன் துணைபுரிய நீலிமலை ஏறி வர
 நாகராஜா அருள் புரிய வந்தோம் ஐயா சபரிமலை
 ஐயப்ப நாமம் சொல்லு நல்ல சரண கோஷம் போடு
 சரங்குத்தி ஆலினிலே சரத்தை போட்டு வணங்கிவர
 மஞ்சமாதா வரம் அருள் வந்தோம் ஐயா சபரிமலை
 ஐயப்ப நாமம் சொல்லு நல்ல சரண கோஷம் போடு

ஆடுராஜா எங்கள் நாகராஜா

ஆடுராஜா பிரபு நாகராஜா - எங்கள்
 ஐயப்பன் பேரை சொல்லி - ஆடுராஜா
 பாடுராஜா பிரபு நாகராஜா - எங்கள்
 ஐயப்பன் பேரை சொல்லி பாடுராஜா

(குழு (ஆடுராஜா))

சரண கோஷம் போட்டுவரும் பக்தர பாரு
 சன்னிதியை நாடிவரும் கூட்டத்த பாரு
 ஐயனைக் பாடும் கன்னி சாமியப் பாரு
 காட்டில் கருணையுடன் வழி நமக்கு கொடுத்திடு பாரு

பள்ளிக்கூடம் சபரிமலை

பள்ளிக்கூடம் சபரிமலையிங்க
 படிக்கும் பாடமெல்லாம் சரணகோஷங்க
 சொல்லித் தந்தார் குருசாமிங்க
 நாமும் சொல்லச் சொல்லக் கோடி நன்மைங்க (பள்ளிக்கூடம்)

கார்த்திகையிலே மாலை போடுங்க
 மார்கழி கடைசியிலே புறப்பட்டு வாங்க
 ஊர்வலம் போல் ஏறும் கூட்டமுங்க
 அன்பால் ஒன்றுபட்ட ஐயப்பன் மாருங்க (பள்ளிக்கூடம்)

பம்பை கரையில் வந்த தெய்வங்க
 அந்த பந்தளத்தில் வளர்ந்த சாமிங்க
 நம்பி வந்தால் இன்பம் தானுங்க
 இதுவே நல்லோர்கள் சொன்ன சொல்லுங்க (பள்ளிக்கூடம்)

நீண்டு வரும் காடு மலையிங்க
 எங்கும் நிறைந்து வரும் சாமிமாருங்க
 பொன்னான ஜோதி பாருங்க
 நாம கண் படைச்ச பயன் அதுதாங்க (பள்ளிக்கூடம்)

எல்லாம் மணக்குது ஐயப்பன் மலையிலே

என்ன மணக்குது எங்கே மணக்குது
எல்லாம் மணக்குது ஐயப்பன் மலையிலே
அல்லிமலர் வாசமது எங்கே மணக்குது
ஹரிஹர புத்திரனின் மேலே மணக்குது
மல்லிகைப்பூ மரிகொழுந்து எங்கே மணக்குது
மணிகண்ட சாமியின் மேலே மணக்குது
சந்தனமும் ஐவ்வாதும் எங்கே மணக்குது
சபரிகிரி வாசனின் மேலே மணக்குது
மஞ்சள் மகிமையது எங்கே மணக்குது
மஞ்சமாதா தேவியவள் மேலே மணக்குது
முல்லைமலர் வாசமிது எங்கே மணக்குது
மோகினி பாலகனின் மேலே மணக்குது
காட்டுமல்லி நாட்டுமல்லி எங்கே மணக்குது
கருணாகர மூர்த்தியின் மேலே மணக்குது
கற்பூர வாசமது எங்கே மணக்குது
காந்தமலை வாசனவன் மேலே மணக்குது
குங்குமப்பூ ஐவ்வாது எங்கே மணக்குது
குளத்துப்புழை பாலகனின் மேலே மணக்குது

ஓடிவா ஐயப்பா

ஓடிவா ஐயப்பா ஓடிவா சுவாமி

நீ ஓடிவா ராஜா நீ ஓடிவா தேவா

நீ ஓடிவா கண்ணா - இந்த

பக்தர்கள் பஜனைக்கு ஓடிவா சுவாமி - அந்த

பம்பா நதி கடந்து ஓடிவா சுவாமி

(ஓடிவா)

சாஸ்தா பஞ்ச ரத்னம்

லோகவீரம் மஹா பூஜ்யம்
ஸர்வ ரஷாகரம் விபும்
பார்வதீ ஹ்ருதயானந்தம்
சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம்
சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா

விப்ர பூஜ்யம் விஸ்வ வந்த்யம்
விஷ்ணு சம்போ ப்ரியம்ஸூதம்
க்ஷிப்ர ப்ரசா த நிரதம்
சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம்
சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா

மத்த மாதங்க கமணம்
காருண்யாம்ருத பூரிதம்
ஸர்வ விக்ன ஹரம்தேவம்
சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம்
சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா

அஸ்மத் குலேச்வரம் தேவம்
அஸ்ம சத்ரு விநாசனம்
அஸ்ம இஷ்ட ப்ரசா தாரம்
சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம்
சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா

பாண்யேச வம்ச திலகம்
கேரளே கேளி விக்ரஹம்
ஆர்த்த த்ராண பரம்தேவம்
சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம்
சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா

ஸ்ரீ பூத நாத சதானந்தா
ஸர்வ பூத தயாபரா
ரட்ச ரட்ச மஹா பாகு
சாஸ்த்ரேதுப்யம் நமோ நமஹ
சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா

ஸ்ரீ ஐயப்பன் கவசம்

கவசம் என்றால் காப்பு என்று பொருள். போருக்கு போகிறவன் கவசம் அணிந்து செல்கிறான், தன்னை காத்துக்கொள்வதற்காக இந்த உலகத்தில் மனித வாழ்க்கையே ஒரு போராட்டமாக இருக்கிறது. அதிலிருந்து நம்மைக் காத்துக்கொள்ள இந்தக் கவசம் பெரிதும் பயன்படும். நம்பிக்கைதான் அடிப்படை! தெய்வ அருளும் வெற்றியும் கிட்டவது உறுதி.

இக்கவசத்தை வழிமுறை தவறாது பாராயணம் செய்யுங்கள்.

காப்பு

ஹரிஹர புத்ரனை ஆனந்த ரூபனை
இருமூர்த்தி மைந்தனை ஆறுமுகன் தம்பியை
சபரிகீசனை சாந்த சொரூபனை
தினம் தினம் போற்றி பணிந்திடு வோமே

ஐயப்ப தேவன் கவசமிதனை
அனுதினம் சொல்ல அல்லல்கள் ஒழியும்
தினம் தினம் துதிக்கத் தீரும் வினையெல்லாம்
நாடிய பொருளும் நலமும் வருமே

நூல்

மண்ணுலகெல்லாம் காத்தருள் செய்ய
மணிகண்ட தேவா வருக வருக
மாயோன் மைந்தா வருக வருக
ஐங்கரன் சோதரா ஐயப்பா வருக

புலிவாகனனே வருக வருக
புவியெல்லாம் காத்திட வருக வருக
பூரணை நாதனே வருக வருக
புண்ணிய மூர்த்தியே வருக வருக

பூத நாயகா வருக வருக
புஷ்களைபதியே வருக வருக
பொன்னம்பலத்துறை ஈசா வருக
அடியாரைக் காக்க அன்புடன் வருக

வருக வருக வாசவன் மைந்தா
வருக வருக வீரமணிகண்டா
வஞ்சனை நீக்கிட வருக வருக
வல்வினை போக்கிட வருக வருக

ஐயம் தவிர்த்திட ஐயப்பா வருக
அச்சம் அகற்றிட அன்பனே வருக
இருவினை களைந்தே எனை யாட்கொள்ள
இருமூர்த்தி மைந்தா வருக வருக

பதினென்படியை மனதில் நினைக்க
பண்ணிய பாவம் பொடிப் பொடியாகும்
ஐயப்பா சரணம் என்றே கூறிட
ஐம்பூதங்களும் அடிபணிந்திருமே

சபரிகிரீசனை நினைத்தே நீறிட
துன்பங்கள் எல்லாம் தூள் தூளாகும்
சரணம் சரணம் என்றே சொல்லிட
சித்திகள் யாவும் வந்தடைந்திருமே

பம்பையின் பாலன் பெயர் சொல்லிடவும்
பகைவர் களெல்லாம் பணிந்தே வணங்குவர்
ஐயப்பன் பாதம் அனுதினம் நினைக்க
அவனியிலுள்ளோர் அடிபணிந்தேத்துவர்

சரணம் சரணம் ஐயப்பா சரணம்
சரணம் சரணம் சபரி கிரீசா
சரணம் சரணம் சத்குரு நாதா
சரணம் சரணம் ஸ்வாமியே சரணம்

வேண்டுதல்

சிவனார் மகன் என் சிரசினைக் காக்க
நெடுமால் மைந்தன் நெற்றியைக் காக்க
கஜமுகன் தம்பி என் கண்களைக் காக்க
நாராயணன் பாலன் நாசியைக் காக்க

இருமூர்த்தி மைந்தன் என் இருசெவி காக்க
வாபரின் தோழன் வாயினைக்காக்க
பம்பையின் பாலன் பற்களை காக்க
நான்முக பூஜ்யன் நாவினை காக்க

கலியுக வரதன் என் கழுத்தினை காக்க
குமரன் தம்பி என் குரல்வளை காக்க
புஷ்களை நாதன் புஜங்களை காக்க
முக்கண்ணன் பாலன் முழங்கையை காக்க

வீரமணிகண்டன் விரல்களைக் காக்க
கயிலை மைந்தன் கைகளை காக்க
மணிகண்டதேவன் மார்பினைக் காக்க
வன்புலி வாகனன் வயிற்றினைக் காக்க

முழுமுதற் கடவுள் என் முதுகினை காக்க
இருமுடிப்பிரியன் என் இடுப்பினைக் காக்க
பிரம்பாயுதன் என் பிட்டங்கள் காக்க
தர்ம சாஸ்தா துடைதனைக் காக்க

முருகன் சோதரன் முழங்கால் காக்க
கற்பூர ஜோதி என் கணைக்கால் காக்க
பந்தள பாலன் பாதத்தினை காக்க
விஜய குமாரன் விரல்களைக் காக்க

அன்னதானப் பிரபு அங்கமெல்லாம் காக்க
ஆரியங்கா ஜோதி அன்புடன் காக்க
காட்டாளருபி காலையில் காக்க
நவக்ரஹநாதன் நடுப்பகல் காக்க

மாலின் மகனார் மாலையில் காக்க
அரிஹர சுதனார் அந்தியில் காக்க
இன்பமய ஜோதி இரவினில் காக்க
எரிமேலி சாஸ்தா என்றுமே காக்க

அரியின் மகனார் அனுதினம் காக்க
நடராஜன் பாலன் நாள்தோறும் காக்க
வாசவன் செல்வன் வலப்புறம் காக்க
இருமுடிசன் இடப்புறம் காக்க

காக்க காக்க கருணையால் காக்க
பார்க்க பார்க்க என் பாவம் பொடிபட
இம்மையும் மறுமையும் இல்லாதொழிந்திட
சன் மகன் எனை என்றுமே காக்க

கொடிய விஷங்களும் கொள்ளை நோய்களும்
குருதியை குடிக்கும் துஷ்டப் பேய்களும்
காந்தமலை தனைக் கருத்தில் கொண்டிட
கலங்கி மறைந்திட கருணை புரிவாய்

பில்லி சூனியம் பலவித வஞ்சனை
பம்பையின் பாலன் பெயர் சொல்லிடவும்
பஞ்சாய் பறக்க வரமெனக் கருள்வாய்
பயங்களை போக்கி அபயம் அளிப்பாய்

வாதம் பித்தம் சிலேட்சுமத்துடனே
வாந்தியும் பேதியும் வலிப்பும் சுளுக்கும்
எவ்வித நோயும் எனையணு காமல்
என்றுமே காப்பாய் எரிமேலி தேவா

கல்வியும் செல்வமும் கள்ளமில்லா மனமும்
நல்லோர் உறவும் நாளும் அருள்வாய்
நல்ல மனதுடன் உனை நான் துதிக்க
நித்தமும் அருள்வாய் சபரி கிரீசா

காமம் குரோதம் லோபம் மோஹம்
மதமாச் சர்யமெனும் ஐம்பெரும் பேய்களும்
என்றுமே என்னை அணுகி விடாமல்
ஐயப்ப தேவா வரமெனக் கருள்வாய்

சூது, பொறாமை, பொய், கோபமில்லாமல்
சோரம், லோமம் துன்மார்க்கம் கல்லாமல்
வேத நெறிதனை விலகி நில்லாமல்
வீரமணிகண்டா வரமெனக் கருள்வாய்

மூப்பும் பிணியும் வறுமையும் பசியும்
வந்தெனை வாட்டி வதைசெய் யாமல்
உள்ளன் புடனே உன் திரு நாமம்
அனுதினமும் சொல்ல அருள் தருவாயே

நமஸ்காரம்

அரிஹர புத்ரா அன்பா நமோ நமோ
சபரிகிரீசா சாஸ்தா நமோ நமோ
பதினெண் படிவாழ் பரமா நமோ நமோ
ஐங்கரன் சோதரா ஐயப்பா நமோ நமோ

பொன்னம் பலத்துறை புண்யா நமோ நமோ
புலிப்பால் ஈந்த புண்யா நமோ நமோ
சுரிகா யுதமுடை சுந்தரா நமோ நமோ
மஹிஷி மர்த்தனா மணிகண்டா நமோ நமோ

சரணம் சரணம் சபரிகிரீசா
சரணம் சரணம் சத்ய ஸ்வரூபா
சரணம் சரணம் சர்வ தயாளா
சரணம் சரணம் ஸ்வாமியே சரணம்

சபாமிலை இரவுநடை சாத்தும் போது பாடும் சாஸ்தா அஷ்டகம்

சரணம் ஐயப்பா சுவாமி சரணம் ஐயப்பா
சரணம் ஐயப்பா சுவாமி சரணம் ஐயப்பா

ஹரிவராசனம் விச்வ மோஹனம்
ஹரிததீஸ்வரம் ஆராத்ய பாதுகம்
அரிவிமர்த்தனம் நித்யநர்த்தனம்
ஹரிஹராத்தமஜம் தேவமாசர்யே (சரணம் ஐயப்பா)

சரண கீர்த்தனம் சக்தமானஸம்
பரண லோலுபம் நர்த்தநாலஸம்
அருணபாஸூரம் பூதநாயஹம்
ஹரிஹராத்தமஜம் தேவமாசர்யே (சரணம் ஐயப்பா)

பிரணய சத்யகம் பிராண நாயகம்
பிரணத கல்பகம் சுப்ரபாஞ்சிதம்
பிரணவ மந்திரம் கீர்த்தனப்ரியம்
ஹரிஹராத்தமஜம் தேவமாசர்யே (சரணம் ஐயப்பா)

துரக வாகனம் சுந்தரானனம்
வரகதாயுதம் வேதவாணிதம்
குரு குருபாகரம் கீர்த்தனப்ரியம்
ஹரிஹராத்தமஜம் தேவமாசர்யே (சரணம் ஐயப்பா)

திரிபுவனார்ச்சித்தம் தேவதாத்தமகம்
திரிணயனம் பிரபும் திவ்யதேசிகம்
திரிச பூஜிதம் சிந்திதப்ரதம்
ஹரிஹராத்தமஜம் தேவமாசர்யே (சரணம் ஐயப்பா)

பவயாபஹம் பாவுகாவஹம்
புவன மோஹனம் பூதிபூஷணம்
தவள வாகனம் திவ்ய வாஹனம்
ஹரிஹராத்தமஜம் தேவமாசர்யே (சரணம் ஐயப்பா)

களமிருதுஸ்மிதம் சுந்தரானனம்
களப கோமளம் காத்திரமோஹனம்
களப கேஸரி வாஜிவாஹனம்
ஹரிஹராத்தமஜம் தேவமாசர்யே (சரணம் ஐயப்பா)

ச்சிரிதஜனப்ரியம் சிந்திதப்ரதம்
ஸ்ருதிவிபூஷணம் ஸாதுஜீவனம்
சுருதி மனோஹரம் கீதலாலஸம்
ஹரிஹராத்தமஜம் தேவமாசர்யே (சரணம் ஐயப்பா)

சீவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதாள் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகனனேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவாருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈச னடிபோற்றி எந்தையடி போற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுது மோய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிப்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யின்பெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க் கேளத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன்தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீன்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும்வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாயிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுட ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வைககத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே

வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் மேததப் பணிந்து.

தீருவாசகச் சீறப்பு

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
 அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
 மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவர் எங்கோன்
 திருவா சகம்என்னும் தேன்.

சீவன் பஐனை பாடல் தில்லை அம்பல நடராஜா

தில்லை அம்பல நடராஜா - உன்
 திருவருள் வேண்டும் சிவராஜா
 திருநீல கண்டா ஜெகதீசா
 தினமும் தொழுவேன் மகாதேவா

(தில்லை)

கங்கை கொண்டாய் நடராஜா
 திங்கள் கொண்டாய் சதாசிவா
 மங்கை கொண்டாய் மகேஸ்வரா - என்
 மனதினில் நிறைந்திரு மகராஜா

(தில்லை)

அன்பே சிவமென்று உணர்ந்தேனே
 அறிவே நீயென்று அறிந்தேனே
 இன்பம் தருவது உன் நினைவே
 இனியவனே எங்கள் இறையோனே

(தில்லை)

கையிலையில் வாழும் கைலாசா
 என் கருத்தினில் உறைந்திடு சுகவாசா
 தோடணி செவியுடை பெருமானே
 பீடுடை பிரம்மா புரியோனே

(தில்லை)

ஸ்ரீ ஓம் சீவாஷ்டோத்தர சது நாடாவள்

ஓம் சிவாய	நம	ஓம் த்ரயீமூர்த்தயே	நம
ஓம் மஹேஸ்வராய	நம	ஓம் அநீச்வராய	நம
ஓம் சம்பவே	நம	ஓம் ஸர்வஜ்ஞாய	நம
ஓம் பிநாஹினே	நம	ஓம் பரமாத்மனே	நம
ஓம் சசிசேகராய	நம	ஓம் ஸோமஸீர்யாக்னி லோசனாய	நம
ஓம் வாம தேவாய	நம	ஓம் ஹவிஷே	நம
ஓம் விருபாஷாயா	நம	ஓம் யஜ்ஞமயாய	நம
ஓம் கபர்தினே	நம	ஓம் ஸோமாய	நம
ஓம் நீலலோஹிதாய	நம	ஓம் பஞ்சவக்த்ராய	நம
ஓம் சங்கராய	நம	ஓம் ஸதாசிவாய	நம
ஓம் சூலபாணயே	நம	ஓம் விஸ்வேஸ்வராய	நம
ஓம் கட்வாங்கினே	நம	ஓம் வீரபத்ராய	நம
ஓம் விஷ்ணு வல்லபாய	நம	ஓம் கணநாதாய	நம
ஓம் சிபி விஷ்டாய	நம	ஓம் ப்ராஜாபதயே	நம
ஓம் அம்பிகை நாதாய	நம	ஓம் ஹிரண்யரேதஸே	நம
ஓம் ஸ்ரீ கண்டாய	நம	ஓம் தூர்தர்ஷாய	நம
ஓம் பக்தவத்ஸலாய	நம	ஓம் கிரீசாய	நம
ஓம் பவாய	நம	ஓம் கிரிசாய	நம
ஓம் சர்வாய	நம	ஓம் அநகாய	நம
ஓம் த்ரிலோகேசாய	நம	ஓம் புஜங்கபூஷணாய	நம
ஓம் சிதி கண்டாய	நம	ஓம் பாகாய	நம
ஓம் சிவாப்ரியாய	நம	ஓம் கிரிதன்வனே	நம
ஓம் உக்ராய	நம	ஓம் கிரிப்ரியாய	நம
ஓம் கபர்தினே	நம	ஓம் க்ருத்திவாஸஸே	நம
ஓம் காமாரயே	நம	ஓம் புராராதயே	நம
ஓம் அந்தகாஸுரஸுதநாய	நம	ஓம் பகவதே	நம
ஓம் கங்காதராய	நம	ஓம் ப்ரமதாதிபாய	நம
ஓம் லலாடாஷாய	நம	ஓம் ம்ருத்யுஞ்ஜயாய	நம
ஓம் காலகாலாய	நம	ஓம் ஸ்ஷமதனவே	நம
ஓம் கிருபாநிதயே	நம	ஓம் ஜகத்வ்யாபினே	நம
ஓம் பீமாய	நம	ஓம் வ்யோமகேசாய	நம
ஓம் பரசுஹஸ்தாய	நம	ஓம் மஹாஸேன ஜனகாய	நம
ஓம் ம்ருக பாணயே	நம	ஓம் சாக்ருவிக்ரமாய	நம
ஓம் ஜடாதராய	நம	ஓம் ருத்ராய	நம
ஓம் ஓம் கைலாசவாஸினே	நம	ஓம் பூதபதயே	நம
ஓம் கவசினே	நம	ஓம் ஸத்தாணவே	நம
ஓம் கடோராய	நம	ஓம் அஹிரீர் புத்ந்யாய	நம
ஓம் த்ரி புராந்தகாய	நம	ஓம் திகம் பராய	நம
ஓம் வ்ருஷாங்காய	நம	ஓம் அஷ்டமூர்த்தயே	நம
ஓம் வ்ருஷபாக்ருடாய	நம	ஓம் ஸாத்விசாய	நம
ஓம் பஸ்மோத்தாளித விக்ரஹாய	நம	ஓம் சுத்தவிக்ரஹாய	நம
ஓம் ஸாமப்ரியாய	நம	ஓம் சாஸ்வதாய	நம
ஓம் ஸ்வரமயாய	நம	ஓம் கண்டபரஸவே	நம

ஓம் அஜாய	நம	ஓம் தக்ஷணாத்வர ஹராய	நம
ஓம் பாசவிமோசனாய	நம	ஓம் ஹராய	நம
ஓம் ம்ருடாய	நம	ஓம் பக நேத்ரபிதே	நம
ஓம் பசுபதயே	நம	ஓம் அவ்யக்தாய	நம
ஓம் தேவாய	நம	ஓம் ஸஹஸ்ராஷாய	நம
ஓம் மஹாதேவாய	நம	ஓம் ஸஹஸ்ரபதே	நம
ஓம் அவ்யயாய	நம	ஓம் அபவர்க்பரதாய	நம
ஓம் ஹரயே	நம	ஓம் அனந்தாய	நம
ஓம் பூஷதந்தபிதே	நம	ஓம் தாரகாய	நம
ஓம் அவ்யக்ராய	நம	ஓம் பரமேச்வராய	நம

நினைத்தது அனைத்தும் நிறைவேற

ஸிம்ஹஸார் தூல ரூபஸ்ச வ்யாக்ர சர்மாம்பராவ்ருத!

காலயோகீ மஹாநாத: ஸர்வகாம சதுஷ்பத: //

என்னும் சுலோகத்தை தினந்தோறும் காலை, மாலைகளில் 10 தரம் பாராயணம் செய்து வந்தால் தாம் நினைத்த காரியங்கள் நிறைவேறும்.

ஸ்ரீ மஹா லிங்காஷ்டகம்

ப்ரஹ்மமுராரி ஸுராட்சித லிங்கம்
நிர்மலபாஸித ஸோபித லிங்கம்
ஜந்மஜதுக்க விநாசக லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவமுநி ப்ரவ ரார்ச்சித லிங்கம்
காமதஹம் கருணாகர லிங்கம்
ராவண தர்ப்ப விநாசந லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸர்வஸுகந்தி ஸுலேபித லிங்கம்
புத்திவிவர்த்தன காரண லிங்கம்
ஸித்தஸுராஸுர வந்தித லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

கநக மஹாமணி பூஷித லிங்கம்
பணிபதிவேஷ்டித ஸோபித லிங்கம்
தக்ஷ ஸுயக்ஞ விநாசக லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
பங்கஜ ஹாரஸு ஸோபித லிங்கம்
ஸஞ்சிதபாப விநாசக லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவகணார்ச்சித ஸேவித லிங்கம்
பாவையர்பக்திபிர் ஏவச லிங்கம்
திநகரகோடி ப்ரபாகர லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

அஷ்டதளோபரி வேஷ்டித லிங்கம்
ஸர்வ ஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
அஷ்டதரித்ர விநாசித லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸுரகுர ஸுரவர பூஜித லிங்கம்
ஸுரவநபுஷ்ப ஸதார்ச்சித லிங்கம்
பரமபதம் ப்ரமாத்மக லிங்கம்
தத்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸ்ரீ தூர்க்கா அஷ்டகம்

இன்பநலன் அளிப்பவளை இனியனவே தருபவளை
 அன்புடைய அன்னையவளை அருஞ்சிவனை மணந்தவளை
 என்னுடைய இதயத்தே பொன்னுயிராய் இருப்பவளை
 நன்மலரால் பூசித்தே நமோதூர்க்கா யென்றிடுவேன் 1

துங்கவெழிற் கரிமுகனைத் தூர்க்கைநீ யீன்றெடுத்தாய்
 சங்கரனார் தாண்டவத்தில் சக்தியேநீ பங்கெடுத்தாய்
 பொங்குசினைப் பேரரியில் பொருந்தநீ யிருந்திட்டாய்
 தங்கிடுவாய் எங்குலத்தில் தவளுளியே தூர்க்கையளே 2

இசை தந்து இல்வாழ்வின் இடர்நீக்கிக் காப்பவளே
 விசையுடனே மணமாலை விருப்பமொடு அளிப்பவளே,
 திசையெல்லாம் திருவிளங்கத் திருவடியால் நடந்தவளே,
 அசைவற்ற பொருளதையும் ஆட்சிசெய்வாய் தூர்க்கையளே 3

வேண்டியன விரும்பியன வேண்டியவா றளித்திடுவாள்
 காண்டிபத்தைக் கதையதனைக் காந்திமிகு சூலமதை
 ஆண்டருளும் அன்னையவள் ஆட்சிசெய்ய ஏந்திட்டாள்:
 தூண்டாநல் மணிவிளக்கைத் தூயதூர்க்கைத் தாயென்போம் 4

உலகையிவள் ஈன்றெடுத்தாள் உடமைமிகத் தானளித்தாள்
 கலகமிடும் கள்ளாக்கக் கலிமாய்த்துக் கலியிசைத்தாள்
 திலகஒளி நுதலுடையாள் திருநிறைந்த வடிவுடையாள்
 அலகில்நலம் அளிப்பவளை அன்னைஸ்ரீதூர்க் கையென்போம் 5

சுந்தரத்துக் கந்தனையே சுடர்கூட்டி ஈன்றவளார்?
 விந்தைமிகப் பொங்கிடவே விளங்குநலம் தருபவளார்?
 அந்தமொடு ஆதியின்றி அன்னையென வளர்ந்தவளார்?
 சந்தமிகப் பொலிகின்ற சக்திஸ்ரீதூர்க் கையென்போம்! 6

செல்வமொடு செல்வாக்கைச் செயம்பெறவே தந்தவளை,
 நல்லறிவும் நல்லொளியும் நல்லனவும் நிறைந்தவளை,
 வெல்லுகின்ற வழியாளை செஞ்சுடரின் விழியாளைச்
 சொல்லமலரால் பூசித்துச் சொர்ணஒளி பெற்றிடுவோம்! 7

குமரிமுனை நிற்கின்ற குலவிளக்கே தூர்க்கையளே!
 சமயமதில் வழிகாட்டும் சண்டிகையே தூர்க்கையளே!
 சமரிட்டு சங்கடத்தைச் சங்கரித்த தூர்க்கையளே!
 இமயமுகில் தூர்க்கையளே இணையடிகள் வாழியவே! 8

துக்க நிவாரண அஷ்டகம்

மங்கள ரூபினி மதியணி சூலினி மன்மத பாணியளே
சங்கடம் நீங்கிடச் சடுதியில் வந்திடும் சங்கரி செளந்தரியே
கங்கண பாணியள் கனிமுகங் கண்டநல் கற்பகக் காமினியே
ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஶி

கானுறு மலரெனக் கதிர்ஒளி காட்டிக் காத்திட வந்திடுவாள்
தானுறு தவஒளி தாரொளி மதியொளி தாங்கியே வீசிடுவாள்
மானுறு விழியாள் மாதவர் மொழியாள் மாலைகள் சூடிடுவாள்
ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஶி!

சங்கரி செளந்தரி சதுர்முகன் போற்றிடச் சபையினில் வந்தவளே
பொங்கரி மாவினில் பொன்னடி வைத்துப் பொருந்திட வந்தவளே
எங்குலந் தழைத்திட எழில் வடிவுடனே எழுந்தநல் தூக்கையளே
ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஶி!

தணதண தந்தன தவிலொளி முழங்கிடத் தண்மணி நீ வருவாய்
கணகண கங்கண கதிர்ஒளி வீசிடக் கண்மணி நீ வருவாய்
பணபண பம்பண பறையொலி கூவிடப் பண்மணி நீ வருவாய்
ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஶி

பஞ்சமி பைரவி பர்வத புத்திரி பஞ்சநல் பாணியளே
கொஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகு வேழனைக் கொடுத்தநல் குமரியளே
சங்கடம் தீர்த்திடச் சமரது செய்தநற் சக்தியெனும் மாயே
ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஶி!

எண்ணிய படிநீ யருளிட வருவாய் எங்குல தேவியளே
பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்ப் பல்கிட அருளிடுவாய்!
கண்ணொளி யதனால் கருணையே காட்டிக் கவலைகள் தீர்ப்பவளே
ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஶி!

இடர்தரு தொல்லை இனிமேல் இல்லை யென்றுநி சொல்லிடுவாய்
சுடர்தரு அமுதே சுருதிகள் கூறிச் சுகமதைத் தந்திடுவாய்
படர்தரு இருளில் பரிதியாய் வந்து பழவினை ஓட்டிடுவாய்
ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஶி

ஜெயஜெய பாலா சாமுண்டடேஸ்வரி ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி
ஜெயஜெய தூர்க்கா ஸ்ரீபர மேஸ்வரி ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி
ஜெயஜெய ஜெயந்தி மங்கள காளி ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி,
ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஶி!

தூர்க்கா தேவீ துத்

ஓம் ஸர்வமங்கல மாங்கல்யே சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதிகே
சரண்யே த்ரியம்பகே கௌரி நாராயணி நமோஸ்துதே
சரணாகதே தீ னாத்த பரித்ராண பாராயணே
ஸர்வஸ்யார்த்தி ஹரே தேவி நாராயணி நமோஸ்துதே
ஸர்வஸ்வரூபே ஸர்வேச ஸர்வசக்தி ஸமன்விதே
பயேப்யஸ் த்ராஹிநோ தேவிதூர்க்கேதேவி நமோஸ்துதே

ராகு கால தூர்க்கா அஷ்டகம்

வாழ்வு ஆனவள் தூர்க்கா வாக்குமானவள்
வானில் நின்றவள் இந்த மண்ணில் வந்தவள்
தாழ்வு அற்றவள் தூர்க்கா தாயும் ஆனவள்
தாபம் நீங்கியே என்னைத் தாங்கும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

உலகை யீன்றவள் தூர்க்கா உமையுமானவள்
உண்மையானவள் எந்தன் உயிரைக் காப்பவள்
நிலவில் நின்றவள் தூர்க்கா நிந்தையானவள்
நிலவி நின்றவள் எந்தன் நிதியும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெயதேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெயதேவி தூர்க்கையே

செம்மையானவள் தூர்க்கா செபமுமானவள்
அம்மையானவள் அன்புத் தந்தையானவள்
இன்மையானவள் தூர்க்கா இன்பமானவள்
மும்மையானவள் என்றும் முழுமைதூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெயதேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவிதூர்க்கையே

உயிருமானவள் தூர்க்கா உடலுமானவள்
உலகமானவள் எந்தன் உடமையானவள்
பயிருமானவள் தூர்க்கா படரும் கொம்பவள்
பண்பு பொங்கிட என்னுள் பழுத்த தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

துன்பமற்றவள் தூர்க்கா துரிய வாழ்பவள்
துறையுமானவள் இன்பத் தோணியானவள்
அன்பு உற்றவள் தூர்க்கா அபய வீடவள்
நன்மை தங்கிட என்னுள் நடக்கும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

குருவுமானவள் தூர்க்கா குழந்தை யானவள்
குலமுமானவள் எங்கள் குடும்ப தீபமே
திருவுமானவள் தூர்க்கா திருகுலி யானவள்
திருநீற்றில் என்னிடம் திகழும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

ராகுதேவனின் பெரும் பூஜை ஏற்றவள்
 ராகு நேரத்தில் என்னைத் தேடி வருபவள்
 ராகு காலத்தில் எந்தன் தாயை வேண்டினேன்
 ராகு தூர்க்கையே ஜெயதேவி தூர்க்கையே
 ராகுதூர்க்கையே எனைக் காக்கும் தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

கன்னி தூர்க்கையே இதயக்கமல தூர்க்கையே
 கருணை தூர்க்கையே வீரக்கனக தூர்க்கையே
 அன்னை தூர்க்கையே என்றும் அருளும் தூர்க்கையே
 அன்பு தூர்க்கையே ஜெயதூர்க்கை தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

ரோக ந்வாரண அஷ்டகம்

பகவதி தேவி பர்வத தேவி பலமிகு தேவி தூர்க்கையளே
 ஜெகமது யாவும் ஜெய ஜெய வெனவே சங்கரி யுன்னைப் பாடிடுமே
 ஹந ஹந தகதக பசபச வெனவே தளிர்ந்திடு ஜோதி யானவளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா

தண்டினி தேவி தஷ்ணி தேவி கட்கினி தேவி தூர்க்கையளே
 தந்தன தான தனதன தான தாண்டவ நடன ஈஸ்வரியே
 முண்டினி தேவி முனையொளி சூலி முனிவர்கள் தேவி மணித்தீவி
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா

காளினி நீயே காமினி நீயே கார்த்திகை நீயே தூர்க்கையளே
 நீலினி நீயே நீதினி நீயே நீர்நிதி நீயே நீர் ஓளியே
 மாலினி நீயே மாதினி நீயே மாதவி நீயே மான்விழியே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா

நாரணி மாயே நான்முகன் தாயே நாகினி யாயே தூர்க்கையளே
 ஊரணி மாயே ஊற்று தாயே ஊர்த்துவ யாயே ஊர்ஓளியே
 காரணி மாயே காருணி தாயே கானக யாயே காசினியே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா

திருமக ளானாய் கலைமக ளானாய் மலைமக ளானாய் தூர்க்கையளே
 பெருநிதி யானாய் பேரறி வானாய் பெருவலி வானாய் பெண்மையளே
 நறுமல ரானாய் நல்லவ ளானாய் நந்தினி யானாய் நங்கையளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா

வேதமும் நீயே வேதியள் நீயே வேகமும் நீயே தூர்க்கையளே
 நாதமும் நீயே நாற்றிசை நீயே நாணமும் நீயே நாயகியே
 மாதமும் நீயே மாதவம் நீயே மானமும் நீயே மாயவளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா

கோவுரை ஜோதி கோமள ஜோதி கோமதி ஜோதி தூர்க்கையளே
 நாவுறை ஜோதி நாற்றிசை ஜோதி நாட்டிய ஜோதி நாச்சியளே
 பூவுறை ஜோதி பூரண ஜோதி பூதநற் ஜோதி பூரணையே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா

ஜெய ஜெய சைல புத்திரி ப்ரஹம் சாரிணி சந்த்ர கண்டினியே
 ஜெய ஜெய கூஷ் மாண்டினி ஸ்கந்த மாதினி காத்யா யன்யயளே
 ஜெய ஜெய கால ராத்திரி கௌரி ஸித்திதா ஸ்ரீநவ தூர்க்கையளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா

தன வீருத்த் மாலை

1. தனலிலகூழ்ம்

பொங்கு தனக்கரத்தாள் பொற்புடைய சக்கரத்தாள்
 எங்குநலம் தருகின்ற எழிற்கரத்துத் தாமரையாள்
 தங்குகின்ற கமலத்தில் தளிர்முகள் தாம்வைத்தாள்
 தங்கரத்தால் தண்மைதரு தனமகளே போற்றியம்மா

2. ஆதிலிலகூழ்ம்

சோதிமிக வுடையாள் சோம்பலற்ற மனமுடையாள்
 தாதியரின் புடைகுழத் தாவிவரும் தார்மிகத்தாள்
 பூதிமிகு மலரபய பூரணநல் வரத்தாள்
 ஆதியிலும் ஆதியளே ஆதித்திரு போற்றியம்மா!

3. தான்யலிலகூழ்ம்

எண்கரத்தில் ஏற்புடைய எழிற்படைகள் ஏற்றவளே
 பண்புடைய பகவதியே பலகதையும் பெற்றவளே
 கண்படைத்த பயனாகக் கனிப்படைய வந்தவளே
 மண்செழிக்கத் தானியநல் மணிதந்தாய் போற்றியம்மா!

4. வீரலிலகூழ்ம்

சூலமொடு அபயத்தாள் சூழ்ச்சியற்ற வரத்தாள்
 காலனவன் கால்நடுங்கு கதிர்ஒளியின் சக்கரத்தாள்
 நீலத்திரை யமுதத்தாள் நீங்காநற் புகழுடையாள்
 மாலவனார் மனமகிழும் வீரத்திரு போற்றியம்மா!

5. கஜலிலகூழ்ம்

தடாகத் தாமரையாள் தண்மைமிகு தவவடிவாள்
 அடாஅத் துயரமதை அழிக்கின்ற அருளடியாள்
 விடாநற் றனமழையாள் விளங்காணைத் துதியடியாள்
 படாகக் கரியிலர்வாள் பண்ணடிகள் போற்றியம்மா!

6. சந்தானலெஷ்மி

அன்புடையாள் அறுகரத்தாள் அன்னையிலும் அன்னை யவள்
இன்புடையாள் கேடயத்தாள் இடர்நீக்கு வாளுடையாள்
மன்புகழின் மலர்க்கரத்தே மகவுடனே யாதுடையாள்
சந்தனத்தாய் சந்தானப் பெருக்குடையாய் போற்றியம்மா

7. விஜயலெஷ்மி

வாளுடனே சாரங்கம் வார்புகழின் சுதர்சனமும்
ஆளுடைய கேடயமும் ஆண்டருளும் எண்கரத்தி
நாளுடனே நாற்புகழும் நாரணர்க்குத் தாமளித்த
தாள்மலரும் தனிவெற்றித் தாயேந் போற்றியம்மா

8. ஐஸ்வர்யலெஷ்மி

நாற்கரத்து நாயகியாள் நாற்றிசையின் நல்வினையாள்
கார்மேகம் போல் தனத்தைக் காத்திடவே செய்திருவாள்
நூற்புலவர் தம்முகத்தாள் நூதனத்தின் ஒருவடிவாள்
பாற்பணியும் அயிசுவரியப் பாவையளே போற்றியம்மா!

பலன் மொழி

அட்டத்திரு மகளாய் அருள்வீசும் அன்னைபுகழ்
இட்டவெள்ளிமங்களத்தில் இருந்தபடி இரந்துரைப்பார்
துட்டத்துயர் தொலைவேகும் துணிவுபுகழ் அருகாகும்
முட்டமுட்டப் பொருள்குவித்து முன்னின்று வாழ்ந்திருவார்

அம்மன் பாடல்

ஜெய ஜெய ஓம் சக்தி - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஓம் சக்தி
ஜெய ஜெய ஜெய என படிப் பணிந்தோம்
ஜெகம் எங்கும் அமைதியைத் தா - (ஓம் ஸ்ரீ)

திருப்தியும் இன்பமும் வாழ்வில் துலங்க
தேவையெல்லாம் அடைய - அம்மம்மா
பக்தி பெருகிட பாடி உருகிட //
பணிப்பாய் அன்பில் எம்மை (ஓம் ஸ்ரீ)

காசினி எங்கும் வேற்றுமை போக
கருத்தினில் அன்பருள்வாய் - அம்மம்மா
தேசுடன் வாழ காட்டு நீ காட்சி //
தேவி உன் அடைக்கலமே (ஓம் ஸ்ரீ)

நமஸ்காரம் இருவினை கருத்தினில் ஞான
நல்லொளி தீபம் வைத்து - அம்மம்மா //
நமஸ்காரம் செய்து ஆரத்தி செய்தோம்
ஞாலத்தில் அமைதியைத் தா (ஓம் ஸ்ரீ)

இரண்டுகள் போக மூன்றுகள் அகல
ஈஸ்வரி வரமருள்வாய் - அம்மம்மா //
கரங்குவித்தோம் இனி காலைவிடோம் அம்மா
கருணையுடன் அணைப்பாய் (ஓம் ஸ்ரீ)

அம்மன் பஜனைப் பாடல்

சமயபுரத்தாளே மாரியம்மா

சமயபுரத்தாளே மாரியம்மா - அம்மா
சங்கரியே எங்கள் முன்னே வாருமம்மா (சமயபுரத்தாளே)

மல்லிகைச் சரம் தொடுத்து மாலையிட்டோம்
அரிசி மாவிளக்கு ஏற்றி வைத்து பொங்கலும் வைத்தோம்
துள்ளியே எங்கள் முன்னே வாருமம்மா
அம்மா தூயவளே என் தாயே மாரியம்மா (சமயபுரத்தாளே)

பட்டு பீதாம்பரத்தில் தாவணியும் - உனக்கு
பாவாடை சேலைகளும் கொண்டு வந்தோம்
எட்டு திசைகளையும் ஆள்பவளே
அம்மா ஈஸ்வரியே என் தாயே மாரியம்மா (சமயபுரத்தாளே)

கத்தி கதறுகிறோம் கேட்கலையோ
தாயே கல்லோதான் உன் மனமும் கரையலையோ
உலகமே ஆடுதம்மா உன் சிரிப்பிலே
எங்கள் உமையவளே எம் தாயே மாரியம்மா (சமயபுரத்தாளே)

காலிற் சலங்கை ஒலி காதைத் துளைக்குதம்மா
பாவாடை தாவணியும் தானாக ஆடுதம்மா
பூவாடை வீசுதம்மா பூமகளே உனக்கு
பாமாலை கொண்டு வந்தோம் பாரம்மா (சமயபுரத்தாளே)

உலகத்து நாயகியே

உலகத்து நாயகியே எங்கள் முத்து மாரியம்மா
 எங்கள் முத்துமாரியம்மா - எங்கள் முத்து மாரியம்மா
 உன் பாதம் சரண் அடைந்தோம்
 எங்கள் முத்துமாரியம்மா - எங்கள் முத்துமாரி
 கலகத்தரக்கர் பலர்
 எங்கள் முத்துமாரியம்மா - எங்கள் முத்துமாரி
 கருத்தினுள்ளே புகுந்துவிட்டாள்
 எங்கள் முத்துமாரியம்மா - எங்கள் முத்துமாரி
 பலகற்கும் பலகேட்கும்
 எங்கள் முத்துமாரியம்மா - எங்கள் முத்துமாரி
 பயனொன்றும் இல்லையடி
 எங்கள் முத்துமாரியம்மா - எங்கள் முத்துமாரி
 நின்பாதம் சரணடைந்தோம்
 எங்கள் முத்துமாரியம்மா - எங்கள் முத்துமாரி

சந்ரமௌலீஸ்வரி சங்கரி சங்கரி //
 மங்களப்ரதாயினி மதனகோடி சுந்தரி //
 மாதவஹரி சோதரி தேவி ஜெகன் மோகினி // (சந்ரமொளி)

அஞ்சாத செஞ்சடைச்சி மாகாளி

அஞ்சாத செஞ்சடைச்சி மாகாளி
 ஆதிசிவன் பத்தினியே திரிகுலி (அஞ்சாத)
 கொஞ்சம் சதங்கை ஒலி கேட்குதம்மா - உன்
 கெண்டை கூத்துக்கண்டு மனம் குளிருதம்மா (அஞ்சாத)
 செஞ்சடையை அலங்கரிக்கும் நாகம்மா - உன்
 தேகமெல்லாம் விளையாடும் நாகம்மா (அஞ்சாத)
 பாலாபிஷேகம் செய்து மாகாளி - உந்தன்
 பாதம் தனை தொழுதிடுவோம் திரிகுலி (அஞ்சாத)
 தேனாபிஷேகம் செய்து மாகாளி - உன்
 சேவடியை செவித்திடுவோம் திரிகுலி (அஞ்சாத)
 செவ்வரளி மாலை போட்டு மாகாளி - உனக்கு
 செய்திடுவோம் பூஜைகளும் திரிகுலி (அஞ்சாத)
 மல்லிகைப்பூ சரம் தொடுத்து மாகாளி - உந்தன்
 மலரடியை தொழுதிடுவோம் திரிகுலி (அஞ்சாத)
 சமயபுர மாரியம்மா மாகாளி எங்கள்
 சஞ்சலங்கள் தீர்த்திடுவாய் திரிகுலி (அஞ்சாத)
 வேற்காட்டு கருமாரி மாகாளி - அம்மா
 எங்களை நீ காத்திடுவாய் திரிகுலி (அஞ்சாத)

ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்

ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம் ///
ஷ்ந்தரவதனி ஸ்குண மனோஹரி
மந்தஹாஸ முக மதிவதனி
சந்தன குங்கும அலங்காரமுடனே
தந்திடுவா யுந்தன்தரிசனமே (ஓம்)
நந்தி தேவருடன் முனிவரும் பணிய
ஆனந்த முடனே வந்திடுவாய்
வந்தனை செய்து மாயனயனுடன்
வகையாயுந்தன் புகழ்பாடிடுதே (ஓம்)
தங்கச் சிலம்பு சலசலவென்றிட
தாண்டவமாடித் தனயன் மகிழ்ந்திட
பொங்கு மானந்தமுடன் புலிமேல் விளங்கும்
மங்கள நாயகி மகிழ்வாய் வருவாய் (ஓம்)
வேதங்கள் உன்னை வேண்டிப்பாடி
விரும்பி சரஸ்வதி வீணை வாசித்திட
ஸ்தானந்த மான ஜோதிஸ்வரூபி
ராஜ ராஜேஸ்வரி சரணம் சரணம் (ஓம்)

அம்மா முத்துமாரி எங்கள் அழகு முத்துமாரி

அம்மா முத்துமாரி எங்கள் அழகு முத்துமாரி
ஆனந்தமாய் வீற்றிருப்பாள் அன்னை முத்துமாரி
எங்கும் நிறைந்திருப்பாள் எங்கள் முத்துமாரி
எங்கள் குலம் காக்க வந்திடுவாள் அன்னை முத்துமாரி (அம்மா)

மஞ்சள் முகத்தழகி எங்கள் முத்துமாரி
மங்காத ஜோதி அவள் எங்கள் முத்துமாரி
உலகனைத்தும் காப்பவளே அம்மா முத்துமாரி
உன்பாதம் சரணடைந்தோம் அம்மா முத்துமாரி (அம்மா)

அம்மா மஞ்சதமாதா எங்கள் அழகு மஞ்சமாதா
ஆனந்தமாய் வீற்றிருப்பாள் அன்னை மஞ்சமாதா
எங்கும் நிறைந்திருப்பாள் எங்கள் மஞ்சமாதா
எங்கள் குலம் காக்க வந்திடுவாள் அன்னை மஞ்சமாதா (அம்மா)

மஞ்சள் முகத்தழகி எங்கள் மஞ்சமாதா
மங்காத ஜோதி அவள் எங்கள் மஞ்சமாதா
உலகனைத்தும் காப்பவளே அம்மா மஞ்சமாதா
உன்பாதம் சரணடைந்தோம் அம்மா மஞ்சமாதா (அம்மா)

சபரியிலே கோயில் கொண்ட எங்கள் மஞ்சமாதா
மங்கயரை காத்தருளும் அன்னை மஞ்சமாதா
மாங்கல்யம் தந்திடுவாய் எங்கள் மஞ்சமாதா
மாளிகை புரத்தழகி அன்னை மஞ்சமாதா (அம்மா)

கிருஷ்ணன் பஜனை பாடல்

ஹே கிரதர கோபாலா ஹேகிரதர கோபாலா

ஹே கிரதர கோபாலா ஹேகிரதர கோபாலா
ஹே கிரதர கோபாலா
மாதவ முரஹர மதுர மனோகர கிரதர கோபாலா
நந்த குமார சுந்தர காரா
பிருந்தாவன சஞ்சாரா முரளி லோலா
முனி ஜன பாலா கிரதரகோபாலா (ஹேகிரி)

கோபரி பாலா கோபி லோலா
ராதா ஹ்ருதய விஹாரா
பக்தோத்தாரா பால கோபாலா (ஹேகிரி)

கௌஸ்துப ஹாரா மௌக்திக தாரா
வேணு கான லோலா
நல்லனி பாலா நவந்த சோரா (ஹேகிரி)

கோவிந்த கிருஷ்ண விட்டலே - வேணு //
கோபால கிருஷ்ண விட்டலே - ஸ்ரீ //
ரங்க ரங்க விட்டலே - ஸ்ரீ //
பாண்டு ரங்க விட்டலே //

ராதே ராதே ராதே கோவிந்தா

ராதே ராதே ராதே ராதே ராதே கோவிந்தா
ப்ருந்தாவன ச்சந்தா அநாத நாத தீனபந்தோ ராதே கோவிந்தா

பண்டரிநாதா பாண்டுரங்கா ராதே கோவிந்தா
ப்ருந்தாவன ச்சந்தா அநாத நாத தீனபந்தோ ராதே கோவிந்தா

நந்தகுமாரா நவதீத சோரா ராதே கோவிந்தா
ப்ருந்தாவன ச்சந்தா அநாத நாத தீனபந்தோ ராதே கோவிந்தா

விட்டல விட்டல ஜெய்ஹரி விட்டல
ராதே கோவிந்தா பிருந்தாவன சந்தா அநாத
நாத தீன பந்தோ ராதே கோவிந்தா

ஆனந்த ஸாகரா முரளி தரா
மீரா பிரபு ராதே ஸ்யாம வேணு கோபாலா
நந்த யசோதா ஆனந்த கிசோரா
ஜெய் ஜெய் கோகுல பாலா ஜெய் ராஜ கோபாலா

கிருஸ்ண கானம்

ஓம்.....	ஓம்.....	ஓம்.....	ஓம்.....	
அமர	ஜீவிதம்	ஸ்வாமி	அமுதவாசகம்	
பதித	பாவனம்	ஸ்வாமி	பக்த சாதகம்	
முரளி	மோஹனம்	ஸ்வாமி	அசர மர்த்தனம்	
கீத	போதகம்	ஸ்வாமி	கிருஸ்ண மந்திரம்	(ஓம்)
நளின	தைவதம்	ஸ்வாமி	மதன ரூபகம்	
நாக	நர்த்தனம்	ஸ்வாமி	மான வஸ்தகம்	
பஞ்ச	சேவகம்	ஸ்வாமி	பாண்ட்ய சாயகம்	
கீத	போதகம்	ஸ்வாமி	கிருஸ்ண மந்திரம்	(ஓம்)
சந்த்ய	பங்கஜம்	ஸ்வாமி	அந்திய புஷ்பஹம்	
சர்வ	ரங்கம்	ஸ்வாமி	தர்ம தத்துவம்	
நாக	பந்தணம்	ஸ்வாமி	நாக லலகம்	
கீத	போதகம்	ஸ்வாமி	கிருஸ்ண மந்திரம்	(ஓம்)

பெற்ற தாயை வணங்குவோம்

அம்மா என்றழைக்காத உயிரில்லையே
 அம்மாவை வணங்காது உயர்வில்லையே
 நேரில் நின்று பேசும் தெய்வம்
 பெற்ற தாயன்றி வேறொன்று ஏது? (அம்மா)

அபிராமி சிவகாமி கருமாரி மகமாயி
 திருக்கோயில் தெய்வங்கள் நீதானம்மா!
 அன்னைக்கு அன்றாடம் அபிஷேகம் அலங்காரம்
 புரிகின்ற சிறுதொண்டன் நான்தானம்மா
 பொருளோடு புகழ் வேண்டும் மகனல்ல தாயே உன்
 அருள் வேண்டும் எனக்கென்றும் அது போதுமே
 அடுத்திங்கு பிறப்பொன்று அமைந்தாலும் நான் உந்தன்
 மகனாகப் பிறக்கின்ற வரம் வேண்டுமே
 அதை நீயே தருவாயே! (அம்மா)

பசுந்தங்கம் புதுவெள்ளி மாணிக்கம் மணிவைரம்
 அவை யாவும் ஒரு தாய்க்கு ஈடாகுமா?
 விலைம்து விலை வைத்துக் கேட்டாலும் கொடுத்தாலும்
 கடைதன்னில் தாயன்பு கிடைக்காதம்மா!
 ஈரைந்து மாதங்கள் கருவோடு எனைத்தாங்கி
 நீ பட்ட பெரும்பாடு அறிவேனம்மா!
 ஈரேழு ஜென்மங்கள் எடுத்தாலும் உழைத்தாலும்
 உனக்கிங்கு நான் பட்ட கடன் தீருமா?
 உன்னாலே பிறந்தேனே! (அம்மா)

திருஞானசம்பந்தர் அருளிய

கோளாறு திருப்பதிகம்

(நவக்கிரகத் தோத்திரம்)

(திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் திருமறைக் காட்டில் (வேதாரண்யம்) எழுந்தருளி இருந்தனர். பாண்டி நாட்டில் சைவம் இளைத்துச் சமணம் தழைத்திருந்த காலம். மங்கையர்க்கரசியார் மனம் வருந்தி ஞானசம்பந்தப் பெருமானை பாண்டி நாட்டுக்கு எழுந்தருளும்படி அழைப்பு அனுப்பினார். சம்பந்தரும் பாண்டி நாடு புறப்பட்ட போது நாளும் கோளும் நன்றாக இல்லை என்றார், திருநாவுக்கரசர். சிவனையே சிந்தனை செய்யும் நம்மை நாளும் கோளும் என்ன செய்யும்? யாவும் அவன் பாரமன்றோ? அடியார்களை நவக்கிரக தோஷங்கள் அணுகாது என்று கூறி இக்கோளறு திருப்பதிகத்தைப் பாடினார் சம்பந்தர்.

நவக்கிரகத்தால் பீடக்கப்பட்டோர் இப்பதிகத்தைப் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்தால் கிரகதோஷம் நீங்கும் நன்மை பெருகும். பண் :- பியந்தைக் காந்தாரம்

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்,
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்வியா ழன்வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே 01

என்பொடு கொம்பொடாமை யிவைமார் பிலங்க
எருதேறி யேழையுடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்கூடிவந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொ டொன்றோ டேழு பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய நாள்க ளவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 02

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றைதிங்கள் முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலையதார்தி செயமாதுபூமி
திசைதெய்வ மான பலவும்
அருநெதி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே 03

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபாலி ருந்து
 மறையோதும் எங்கள் பரமன்
 நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்க ளான பலவும்
 அதிகுணம் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 04

நஞ்சணி கண்டன்எந்தை மடவாள் தனோடும்
 விடையேறு நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவணரோடும் உருமிடியும் மின்னும்
 மிகையான பூத மவையும்
 அஞ்சிடும் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 05

வாள்வரி யதளதாடை வரிகோ வணத்தர்
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி யுழுவையோடு கொலையானை கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே 06

செப்பிள முலைநன்மங்கை யொரு பாகமாக
 விடையேறு செல்வ னடைவார்
 ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும்வாதம் மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 07

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமே லிருந்து
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்சூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரையன்ற னோடும்
 இடரான வந்த நலியா
 ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே 08

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமக னோடெருக்கும் முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசை யோனும்மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மான பலவும்
 அலைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 09

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமு மதியுநாகம் முடிமே. லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரோ டமணைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 10

தேனமர் பொழில் கொள்ஆலை விளைசெந்நெல்துன்னி
 வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்
 தானுறு கோளும்நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாளவர் ஆணை நமதே! 11

தீப மங்களம்

தீப மங்கள ஜோதி நமோ நம
 தூய சபரிகிரீசா நமோ நம
 பூரண புஸ்களை நாதா நமோ நம
 அருள் தாராய்.....

சபரிமலை வழிநடைப் பாடல்

<p>சுவாமியே ஐயப்போ பள்ளிக்கட்டு கல்லும் முள்ளும் குண்டும் குழியும் தேகபலம் தா ஏற்றி விடப்பா தாங்கி விடப்பா பகவானே தேவனே ஈஸ்வரனே சுவாமிமாரே தேவன்மாரே இருமுடிகட்டு யாரைக்காண சாமியைக்கண்டால் எப்போகிட்டும் கற்பூர தீபம் காணிப் பொன்னு கதலிப்பழமும் கருடன் வருவது வில்லாளி வீரனே பூலோகநாதனே கட்டுங்கட்டி இருமுடிகட்டு முத்திரை தேங்காய் நெய் அபிஷேகம் அவலும் மலரும் சுவாமியே ஐயப்போ</p>	<p>ஐயப்போ சுவாமியே சபரிமலைக்கு காலுக்கு மெத்தை கண்ணுக்கு வெளிச்சம் பாதபலம் தா தூக்கி விடப்பா ஏந்தி விடப்பா பகவதியே தேவியே ஈஸ்வரியே ஐயப்பமாரே தேவிமாரே சபரிமலைக்கு சாமியைக்காண மோட்சம் கிட்டும் இப்போகிட்டும் சுவாமிக்கே சுவாமிக்கே சுவாமிக்கே சுவாமிக்கே வீரமணி கண்டனே பூமிப்ரபஞ்சனே சபரிமலைக்கு சபரிமலைக்கு சுவாமிக்கே சுவாமிக்கே சுவாமிக்கே ஐயப்போ சுவாமியே</p>
--	--

ஆஞ்சனேயர் வழிபாடு

உலக வாழ்வில் சிக்குண்டு பக்தி செய்ய நேரமின்றி தவிக்கும் மக்களிற்கு சொற்ப நேர வழிபாட்டில் ஸ்ரீ ஜெய ஹனுமானைத் தரிசித்து அதிக பலன் பெறலாம் என்பது தெரியாதிருப்பது துரதிஷ்டமே. ஆஞ்சனேயர் ஞானத்தில், வீரத்தில், பக்தியில், கீர்த்தியில் சேவையில், பண்பில் உயர் நிலை கொண்ட குணசீலர். உத்தியோகலாபம், தீயவர் தொல்லையில் இருந்து விடுபடல், மனப்பயம் நீங்கல், கடன் நிவாரணம், நோய் நிவாரணம், உடலாரோக்கியம், புத்ரபாக்கியம், தம்பதி ஒற்றுமை போன்ற பல சுகங்களையும் கொடுப்பார். பெண்கள் ஆஞ்சனேயரை வழிபடுதல் கூடாது என்பது தப்பிப்பிராயமே. சீதையின் துயர் துடைக்க வந்தவர் அன்றோ அவர். ஆண்களை விட பெண்களின் பிரார்த்தனைக்கே அவர் விரைவில் கட்டுப்படுவார். பிரதி வியாழன் காலை 7.00 மணிக்கு மேல் ஸ்ரீ ஜெய ஹனுமான் படத்தை கிழக்கு முகமாக வைத்து வடக்கு நோக்கி உட்கார்ந்து தோய்த்துலர்ந்த ஆடைதரித்து புனிதமாக நெற்றியில் நீறணிந்து சந்தனம் குங்குமம் வைத்து பூஜையை ஆரம்பிக்கவும்.

ஹனுமானின் நெற்றியில் சந்தனம் குங்குமம் பொட்டு வைத்து பின் மலை, மார்பு, கதாயுதம் வாலின் அடிப்பாகம், இரு பாதங்கள் என்பவற்றில் பொட்டு வைக்கவும். ஏதாவது நேர்த்தி இருப்பின் மறுநாள் வால்நுனியில் அல்லது கால்களில் தொடங்கி வலஞ்சுழியாக ஒரு நாள் ஒரு பொட்டு வீதம் தொடர்ந்து 48 நாட்கள் வைக்கவும்.

பொட்டு வைத்து

“புத்திர் பலம் யசோ தைர்யம்
நிர் பயத்வ மரோகதா
அஜாட்யம் வாக்கபடுத்வம் ச
ஹனுமத் ஸ்மரணாத் பவேத்”

என்னும் மந்திரத்தை 108 தடவை ஜெபிக்கவும் இவ்வாறாக 48ம் நாள் பொட்டு ஆரம்பித்த இடத்திலேயே பொட்டை முடிக்கவும். அன்றைய தினம் 12 வடைக்கு குறையாமல் வடைமாலையும் வெற்றிலை மாலையும் உப்பு போடாமல் தயிர்சாதமும் படைத்து கற்பூரதீபம் காட்டி வழிபடவும். மறுநாள் பொட்டுக்களை நீக்கிவிட்டு புதிதாக ஆரம்பிக்கலாம். நினைத்த காரியம் நிறைவேறும் வரை இதனைச் செய்யவும். காரியம் சித்தியாகும். சுத்தம் இங்கு முக்கியமானது. இவ்விதம் ஆஞ்சனேயர் வழிபாட்டால் பலன் பெற்றோர் ஏராளம்.

“ஜெய் ஆஞ்சனேயா”

அபிராம் அந்தாத்

காப்பு

தார் அமர் கொன்றையும் சண்பக மாலையும் சாத்தும்தில்லை
ஊரர்தம் பாகத்து உமைமைந்தனே! உலகுஏழும் பெற்ற
சீர்அபிராமி அந்தாதி எப்போதும் என் சிந்தையுள்ளே
கார் அமர் மேனிக் கணபதியே! நிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

நல்வித்தையும் ஞானமும் பெற

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித் திலகம், உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம், மாதுளம் போது, மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக் குங்குமத் தோயம்என்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி எந்தன் விழுத்துணையே.

01

தெய்வத்துணை

துணையும், தொழுந்தெய்வமும், பெற்ற தாயும், சுருதிகளின்
பணையும், கொழுந்தும், பதிகொண்ட வேரும், பனிமலர்ப்பூங்
கணையும், கருப்புச்சிலையும், மென்பாசாங் குசமும், கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி ஆவது அறிந்தனமே.

02

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை, அறிந்துகொண்டு
செறிந்தேன், உனது திருவடிக்கே; திருவே, வெருவிப்
பிறிந்தேன், நின்அன்பர் பெருமை எண்ணாத கருமநெஞ்சால்
மறிந்தே விழும் நரகுக்குஉற வாய மனிதரையே!

03

உயர்பதவிகள் அடைய

மனிதரும், தேவரும், மாயா முனிவரும் வந்துசென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே! கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும், பாம்பும், பகீரதியும் படைத்த
புனிதரும் நீயும்என் புந்தி எந்நாளும் பொருந்துகவே

04

மனக்கவலை தீர்

பொருந்திய முப்புரை, செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி! வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு அமுதாக்கிய அம்பிகை! அம்புயம்மேல்
திருந்திய சுந்தரி, அந்தரி பாதம்என் சென்னியதே.

05

மந்திர சீத்தி பெற

சென்னியது உன்பொற்றிருவடித் தாமரை! சிந்தையுள்ளே
மன்னியது உன்திரு மந்திரம்! சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே!
முன்னிய நின் அடியாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னியது, என்றும் உந்தன் பரம் ஆகம பத்ததியே! 06

மலையென வரும் துன்பம் பனியென நீங்க

ததியறு மத்தில் சுழலும்என் ஆவி, தளர்விலதோர்
கதியறு வண்ணம் கருதுகண் டாய்! கமலாலயனும்,
மதியறு வேணி மகிழ்நனும், மாலும், வணங்கினன்றும்
துதியறு சேவடியாய்! சிந்தூர ஆனன சுந்தரியே! 07

நல்லறம் சிறக்கத் துறவறம்

சுந்தரி எந்தை துணைவி, என் பாசத் தொடரையெல்லாம்
வந்தரி, சிந்தூர வண்ணத்தினாள், மகிடன் தலைமேல்
அந்தரி, நீலி, அழியாத கன்னிகை, ஆரணத்தோன்
கந்தரி, கைத்தலத்தாள் மலர்த் தாள்என் கருத்தனவே. 08

பேரருள் உண்டாக

கருத்தன எந்தைதன், கண்ணன, வண்ணக் கனகவெற்பில்
பெருத்தன, பால்அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின, பேர்அருள்கூர்
திருத்தன பாரமும்; ஆரமும், செங்கைச் சிலையும், அம்பும்
முருத்துஅன முரலும், நீயும்அம்மே; வந்துஎன் முன்றிற்கவே. 09

மோட்ச சாதனம் பெற

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுஉன்னை;
என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த் தாள்; எழு தாமறையின்
ஒன்றும் அரும்பொருளே! அருளே! உமையே! இமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே! அழியா முத்தி ஆனந்தமே! 10

கில்வாழ்க்கை இன்பம் பெற

ஆனந்தமாய், என் அறிவாய், நிறைந்த அமுதமுமாய்,
வான் அந்தமான வடிவுடையாள், மறை நான்கினுக்கும்
தான்அந்த மான சரணார விந்தத் தவளநிறக்
கானம்தம் ஆடரங்காம் எம்பிரான் முடிக்கண்ணியதே. 11

நெஞ்சம் தியானத்தில் நிலைபெறு அடைய

கண்ணியது உன்புகழ்; கற்பது உன் நாமம்; கசிந்துபத்தி
பண்ணியது உன்இரு பாதாம் புயத்தில; பகல்இரவா
நண்ணியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்து; நான் முன்செய்த
புண்ணியம் ஏது? என் அம்மே! புவி ஏழையும் பூத்தவளே! 12

வைராக்கிய நிலை எய்த

பூத்தவளே புவனம் பதி னர்ன்கையும், பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே! பின் கரந்தவளே! கறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவளே! என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே!
மாத்தவளே! உன்னை அன்றி, மற்றஓர்தெய்வம் வந்திப்பதே! 13

தலைமை பெற

வந்திப்பவர் உன்னை, வானவர் தானவர் ஆனவர்கள்;
சிந்திப்பவர், நல் திசைமுகர் நாரணர்; சிந்தையுள்ளே
பந்திப்பவர், அழியாப் பரமானந்தர்; பாரில் உன்னைச்
சிந்திப் பவர்க்கு எளிதாம் எம்பிராட்டி! நின் தண்ணளியே. 14

பெருஞ்செல்வமும் பேரீன்பமும் பெற

தண்ணளிக்கு என்று முன்னேபல கோடி தவங்கள் செய்வார்,
மண்அளிக்கும் செல்வமோ பெறு வார்? மதி வானவர்தம்
விண்அளிக்கும் செல்வமும், அழியா முத்தி வீடும்அன்றோ?
பண்அளிக்கும் சொற் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே! 15

முக்காலமும் உணரும் ஆற்றல் உண்டாக

கிளியே! கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்து ஒளிரும்
ஒளியே! ஒளிரும் ஒளிக்குஇடமே! எண்ணில் ஒன்றும் இல்லா,
வெளியே! வெளிமுதற் பூதங்களாகி விரிந்த அம்மே!
அளியேன் அறிவு அளவிற்குஅள வானது அதிசயமே! 16

கன்னிகைகளுக்கு நல்ல வரன் கீடைக்க

அதிசய மான வடிவுடை யாள்! அரவிந்தமெல்லாம்
துதிசயஆனன சுந்தர வல்லி! துணை இரதி
பதிசய மானது அபசய மாகமுன் பார்த்தவர்தம்
மதிசய மாக அன்றோ, வாம பாகத்தை வவ்வியதே? 17

பயம் நீங்க

வவ்விய பாகத்து இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும், உங்கள் திருமணக் கோலமும், சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்துஎன்னை ஆண்ட பொற்பாதமும் ஆகிவந்து,
வெவ்விய காலன்என் மேல்வரும் போது, வெளிநிற்கவே! 18

பேரீன்பம் உண்டாக

வெளிநின்ற நின் திருமேனியைப் பார்த்து, என் விழியும்நெஞ்சம்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்டது இல்லை; கருத்தினுள்ளே
தெளிகின்ற ஞானம் திகழ்கின்றது என்ன திருவுளமோ!
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே! 19

வீடு வாசல் முதலிய செல்வங்கள் உண்டாக

உறைகின்ற நின்திருக் கோயில், நின் கேள்வர் ஒருபக்கமோ!
அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ! முடியோ! அமுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்களோ? கஞ்சகமோ? எந்தன் நெஞ்சகமோ?
மறைகின்ற வாரிதி யோ? பூர ணாசல மங்கலையே! 20

அம்பிகைக்குச் செய்த தீமை நீங்க

மங்கலை, செங்கல சம்முலை யாள், மலையாள், வருணச்
சங்குஅலை செங்கைச் சகல கலாமயில், தாவுகங்கை
பொங்குஅலை தங்கும் புரிசடையோன் புடையாள், உடையாள்,
பிங்கலை, நீலி, செய்யாள், வெளியாள் பசும்பெண் கொடியே. 21

பிறவிப் பிணி தீர

கொடியே! இளவஞ்சிக் கொம்பே! எனக்குவம்பே பழுத்த
படியே! மறையின் பரிமளமே! பனிமால் இமயப்
பிடியே! பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றஅம்மே!
அடியேன் இறந்துஇங்கு இனிப்பிறவாமல் வந்துஆண்டு கொள்ளே! 22

மனச்சஞ்சலம் உண்டாகாதிருக்க

கொள்ளேன் மனத்தில்நின் கோலம்அல் லாது, அன்பர் கூட்டம் தன்னை
விள்ளேன்; பரசமயம் விரும்பேன்; வியன்முவுலகுக்கு
உள்ளே! அனைத்தினுக்கும் புறம்பே! உள்ளத்தே விளைந்த
கள்ளே! களிக்கும் களியே! அளியேஎன் கண்மணியே! 23

தீராத நோய் தீர

மணியே! மணியின் ஒளியே! ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே! அணியும் அணிக்குஅழகே! அணு காதவர்க்குப்
பிணியே! பிணிக்கு மருந்தே! அமரர் பெருவிருந்தே!
பணியேன் ஒருவரை, நிற்ப்தம் பாதம் பணிந்தபின்னே! 24

நினைத்த காரியம் இடையூறின் ஈடேற

பின்னே திரிந்துஉன் அடியாரைப் பேணிப் பிறப்புஅறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்டேன்; முதல் மூவருக்கும்
அன்னே! உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே!
என்னே? இனிஉன்னை யான்மற வாமல்நின்று ஏத்துவனே! 25

சொல்வன்மையும் செல்வாக்கும் பெருக

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேழு உலகினையும் படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவராம்; கமழ் பூங்கடம்பு
சாத்தும் குழல்அணங் கே! மணம் நாரும்நின் தாள் இணைக்குஎன்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறிய வாறு நகையுடைத்தே! 26

அருட்புனல் பரவ

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை; உள்ளம் உருகும்அன்பு
படைத்தனை; பத்ம பதயுகம் சூடும் பணிஎனக்கே
அடைத்தனை; நெஞ்சத்து அழுக்கை எல்லாமின் அருட்புனலால்
துடைத்தனை; சுந்தரி! நின்அருள் ஏதென்று சொல்லுவதே! 27

இகபர சுகங்களைப் பெற

சொல்லும் பொருளும் என, நட மாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே! நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரசும்
செல்லும் தவநெறியும் சிவ லோகமும் சித்திக்குமே 28

அணிமாத சித்திகளைப் பெற

சித்தியும், சித்தி தரும்தெய்வம் ஆகித் திகழும்பரா
சத்தியும், சத்தி தழைக்கும் சிவமும், தவம்முயல்வார்
முத்தியும், முத்திக்கு வித்தும், வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும், புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தைஅன்றே. 29

அடுத்தடுத்துவரும் துன்பம் நீங்க

அன்றே தடுத்துஎன்னை ஆண்டுகொண்டாய்; கொண்டது அல்லஎன்கை
நன்றே? உனக்கினி நான்என் செயினும், நடுக்கடலுள்
சென்றே விழினும், கரையேற்றுகை நின் திருவுளமே
ஒன்றே! பலஉருவே! அருவே! என் உமையவளே! 30

மறுமையில் இன்பம் உண்டாக

உமையும் உமையொரு பாகரும் ஏக உருவில்வந்துஇங்கு,
எமையும் தமக்குஅன்பு செய்யவைத் தார்; இனி எண்ணுதற்குச்
சமையங்களும் இல்லை; ஈன்றுஎடுப் பாள்ஒரு தாயும் இல்லை;
அமையும், அமையுறு தோளியர் மேல்வைத்த ஆசையுமே! 31

ஆட்கொள்ள

ஆசைக் கடலில் அகப்பட்டு, அருள் அற்ற அந்தகன்கைப்
பாசத்தில் அல்லற்படஇருந்தேனை, நின் பாதம் என்னும்
வாசக் கமலம் தலைமேல் வலியவைத்து ஆண்டுகொண்ட
நேசத்தை என்சொல்லுவேன்! ஈசர் பாசத்து நேரிழையே! 32

அம்பிகையின் நினைவு அகலாதிருக்க

இழைக்கும் வினைவழியே அடும் காலன் எனைநடுங்க
அழைக்கும் பொழுதுவந்து, “அஞ்சல்” என்பாய்; அத்தர் சித்தம்எல்லாம்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமளைக் கோமளமே!
உழைக்கும்பொழுது, உன்னையே “அன்னையே”என்பன், ஓடிவந்தே 33

அடியாருக்கு வேண்டுவன பெற

வந்தே சரணம் புகும் அடியார்க்கு, வானுலகம்
தந்தே, பரிவொடு தான்போய் இருக்கும் சதுர்முகமும்,
பைந்தேன் அலங்கற பருமணி ஆகமும், பாகமும், பொற
செந்தேன் மலரும், அலர்கதிர் ஞாயிறும், திங்களும். 34

கடி மணம் திகழ

திங்கட் பசுவின் மணம்நாறும் சீறடி சென்னிவைக்க,
எங்கட் கொருதவம் எய்தியவா? எண்ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தத் தவம்எய்துமோ? தரங்கக் கடலுள்
வெங்கட் பணிஅனை மேல்துயில் கூரும் விழுப்பொருளே! 35

தொல்வினைகள் போக

பொருளே! பொருள்முடிக்கும் போகமே! அரும் போகம்செய்யும்
மருளே! மருளில் வரும்தெருளே! என் மனத்துவஞ்சத்து
இருள்ஏதும் இன்றி ஒளிவெளி ஆகியிருக்கும் உன்றன்
அருள் ஏது அறிகின்றிலேன், அம்புயஆதனத்து அம்பிகையே! 36

நவரத்தினம் அடையும் நல்லூழ் பெற

கைக்கே அணிவது கன்னலும் பூவும்; கமலம்அன்ன
மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்து மாலை; விடஅரவின்
பைக்கே அணிவது பன்மணிக் கோவையும் பட்டும்; எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவுடை யான்இடம் சேர்பவளே! 37

வேண்டிய பொருளை வேண்டிய படியே அடைய

பவளக் கொடியில் பழுத்தசெவ் வாயும், பனிமுறுவல்
தவளத் திருநகை யாம் துணையு, எங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது, துடியிடை சாய்க்கும் துணைமுலையாள்
அவளைப் பணிமின் கண்டீர் அமராவதி ஆளுகைக்கே. 38

தேர்ச்சி பெற

ஆளுகைக்கு உன்தன் அடித் தாமரைகள்உண்டு; அந்தகன்பால்
மீளுகைக்கு உன்தன் விழியின் கடைஉண்டு; மேல்இவற்றின்
முளுகைக்கு என்குறை நின்குறையே அன்று; முப்புரங்கள்
மாளுகைக்கு அம்பு தொடுத்தவில்லான் பங்கில் வாள்நுதலே! 39

பூர்வ புண்ணியம் தடையின்றிப் பயன்தர

வானுதல் கண்ணியை, விண்ணவர் யாவரும் வந்து இறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெரு மாட்டியைப் பேதைநெஞ்சில்
காணுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியை, காணும் அன்பு
பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணம்அன்றோ, முன்செய் புண்ணியமே! 40

அடியார் உறவு பெற

புண்ணியம் செய்தனமே மனமே! புதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியம், செய்ய கணவரும் கூடி, நம் காரணத்தால்
நண்ணி இங்கேவந்து, தம்அடி யார்கள் நடுஇருக்கப்
பண்ணி, நம் சென்னியின்மேல் பத்மபாதம் பதித்திடவே.

41

உலகம் நமக்கு உதவ

இடங்கொண்டு விம்மி, இணைகொண்டு இறுகி இளகி, முத்து
வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண்டு இறைவர் வலிய நெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி! நல்அரவின்
படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி, வேதப் பரிபுரையே.

42

தீமையெல்லாம் நீங்க

பரிபுரச் சீறடிப் பாசாங்குசை, பஞ்சபாணி, இன்சொல்
திரிபுர சுந்தரி, சிந்தூர மேனியள், தீமைநெஞ்சில்
புரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக் குனிபொருப் புச்சிலைக்கை,
எரிபுரை மேனி இறைவர்செம் பாகத்து இருந்தவளே!

43

தவளே! இவள் எங்கள் சங்கரனார் மனைமங்கலமாம்;
அவளே அவர்தமக்கு அன்னையும் ஆயினள்; ஆகையினால்,
இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை இறைவியுமாம்;
துவளேன், இனிஒரு தெய்வம்உண் டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே.

44

உலக அபவாதம் நீங்க

தொண்டு செய்யாது, நின்பாதம் தொழாது, துணிந்துஇச்சையே
பண்டு செய்தார் உளரோஇலரோ? அப்பரிசு அடியேன்
கண்டு செய்தால், அது கைதவமோ அன்றிச் செய்தவமோ?
மிண்டு செய்தாலும் பொறுக்கைநன்றே, பின் வெறுக்கைஅன்றே

45

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும், தம்அடியாரை மிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதுஅன்றே; புதுநஞ்சை உண்டு
கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப்பாகம் கலந்த பொன்னே!
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும், யான்உன்னை வாழ்த்துவளே

46

யோக சீத்திபெற

வாழும் படிஒன்று கண்டுகொண்டேன்; மனத்தே ஒருவர்
வீழும் படிஅன்று; விள்ளும்படி அன்று; வேலைநிலம்
ஏழும், பருவரை எட்டும் எட்டாமல், இரவுபகல்
சூழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே.

47

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக்க குன்றில்ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்துநெஞ்சில்,
இடரும் தவிர்த்து, இமைப் போதுஇருப்பார் பின்னும் எய்துவரோ
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே?

48

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க ஆவி, வெங் கூற்றுக்கிட்ட
 வரம்பை அடுத்து மறுகும்அப்போது, வளைக்கை அமைத்து
 அரம்பை யடுத்த அரிவையர் சூழவந்து, “அஞ்சல்” என்பாய்,
 நரம்பை அடுத்த இசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே!

49

அம்பிகையை நேரில் தரிசிக்க

நாயகி, நான்முகி, நாராயணி, கை நளிபஞ்சு
 சாயகி, சாம்பவி, சங்கரி, சாமளை, சாதிநச்சு
 வாயகி மாலினி, வாராகி சூலினி, மாதங்கிஎன்று
 ஆயகியாதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே.

50

வையக வாழ்வில் சிறக்க

அரணம் பொருள்என்று அருள் ஒன்றுஇலாத அகர்தங்கள்
 முரண்அன்று அழியமுனிந்த பெம்மானும் முகுந்தனுமே,
 “சரணம் சரணம்” எனநின்ற நாயகிதன் அடியார்,
 மரணம் பிறவி இரண்டும்எய்தார், இந்த வையகத்தே.

51

இம்மையில் பெருஞ்செல்வம் உண்டாக

வையம், தூரகம், மதகரி, மாமகுடம், சிவிகை,
 பெய்யும் கனகம், பெருவிலை ஆரம், பிறைமுடித்த
 ஐயன் திருமனை யாள்அடித் தாமரைக்கு அன்புமுன்பு
 செய்யும் தவமுடை யார்க்கு உளவாகிய சின்னங்களே.

52

தவம் சிறக்க

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டும்,
 பென்னம் பெரிய முலையும், முத்தாரமும், பிச்சிமொய்த்த
 கன்னங் கரிய குழலும்கண் மூன்றும் கருத்தில் வைத்துத்
 தன்னந்தனியிருப் பார்க்கிது போலும் தவமில்லையே

53

கடன் தொல்லைகள் தீர

இல்லாமை சொல்லி, ஒருவர்தம் பால்சென்று, இழிவுபட்டு
 நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல், நித்தம் நீடுதவம்
 கல்லாமை கற்ற கயவர்தம்பால் ஒரு காலத்திலும்
 செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே.

54

விரும்பு வெறுப்பற்ற மோனநிலை எய்த

மின் ஆயிரம் ஒரு மெய்வுடி வாகி விளங்குகின்ற
 அன்னாள், அகமகிழ் ஆனந்த வல்லி, அருமறைக்கு
 முன்னாய், நடுஎங்குமாய், மூடிவாய் முதல்வி தன்னை
 உன்னாது ஒழியினும் உன்னினும், வேண்டுவது ஒன்றில்லையே.

55

யாவரையும் ஈர்க்கும் ஆற்றல் உண்டாக

ஓன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து, இல்வலகுஎங்குமாய்
நின்றாள், அனைத்தையும் நீங்கிநிற்பாள் என்தன் நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்றவா! இப்பொருள் அறிவார்
அன்று ஆலிலையில் துயின்ற பெம்மானும் என்ஐயனுமே 56

வறுமை நிலை ஒழிய

ஐயன் அளந்தபடி இருநாழி கொண்டு, அண்டமெல்லாம்
உய்ய அறம்செய்யும் உன்னையும் போற்றி, ஒருவர்தம்பால்
செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாலையும் கொண்டு சென்றுபொய்யும்
மெய்யும் இயம்பவைத்தாய்: இதுவோ உன்தன் மெய்யருளே? 57

இறையுணர்வால் மன அமைதி பெற

அருணாம் புயத்தும், என் சித்தாம் புயத்தும், அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயமுலைத் தையல் நல்லாள், தகை சேர்நயனக்
கருணாம் புயமும், வதனாம் புயமும், கராம்புயமும்,
சரணாம் புயமும் அல்லால் கண்டிலேன், ஒரு தஞ்சமுமே. 58

பிள்ளை நல்லவனாக

தஞ்சம் பிறிதுஇல்லை ஈதுஅல்லது என்று, உன் தவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைகின்றிலேன்; ஒன்றை நீள் சிலையும்
அஞ்ச அம்பும் இக்குஅலராகி நின்றாய்! அறியார் எனினும்,
பஞ்சஅஞ்சம் மெல்லடியார் அடியார் பெற்ற பாலரையே. 59

மெய்யுணர்வு தோன்ற

பாலினும் சொல்இனி யாய்! பனி மாமலர்ப் பாதம்வைக்க,
மாலினும், தேவர்வணங்க நின்றோன் கொன்றை வார்சடையின்
மேலினும், கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும்மெய்ப் பீடம்ஒரு
நாலினும், சாலநன்றோ அடியேன் முடை நாய்த்தலையே? 60

மாயை அிகன்று உண்மை உணர்வு உண்டாக

நாயே னையும் இங்குஒரு பொருளாக நயந்துவந்து,
நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண் டாய்; நினை உள்ளவண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவுதந்தாய்; என்ன பேறுபெற்றேன்!
தாயே, மலைமகளே, செங்கண் மால்திருத் தங்கைச்சியே! 61

எத்தகைய அச்சமும் அகல

தங்கச் சிலைகொண்டு, தானவர் முப்புரம் சாய்த்து, மத
வெங்கண் கரிஉரி போர்த்த செஞ்சேவகன் மெய்யுடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி, கோகனச்
செங்கைக் கரும்பும், மலரும்எப் போதும் என்சிந்தையதே. 62

நல்லறிவு உண்டாக

என்சிந்தை தேறும் படிசில ஏதுவும் காட்டி, முன் செல்கதிக்குக் கூறும் பொருள், குன்றில் கொட்டும் தறி, குறிக்கும் சமயம் ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்பது அறிந்திருந்தும், வேறும் சமயம்உண்டு என்று கொண்டாடிய வீணருக்கே.

63

பக்தி பெருக

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பால்சென்று மிக்கஅன்பு பூணேன்; உனக்குஅன்பு பூண்டு கொண்டேன்; நின்புகழ்ச்சியன்றிப் பேணேன், ஒருபொழுதும்; திரு மேனிப்ரகாசம் அன்றிக் காணேன் இருநில மும், திசை நான்கும், ககனமுமே.

64

மகப்பேறு உண்டாக

ககனமும் வானும் புவனமும் காண, விற் காமன் அங்கம் தகனம்முன் செய்த தவப்பெரு மாற்குத் தடக்கையுச்செம் முகனும் முந்நான்கு இருமுன்றுஎனத் தோன்றிய முதறிவின் மகனும் உண்டாயதன்றோ? வல்லி நீசெய்த வல்லபமே.

65

கவிபாடும் ஆற்றல் பெற

வல்லபம் ஒன்றறியேன்; சிறியேன் நின் மலரடிச்செம் பல்லவம் அல்லது பற்றுஒன்று இலேன்; பசும் பொற்பொருப்பு வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய், வினையேன் தொடுத்த சொல்அவ மாபினும், நின்திரு நாமங்கள் தோத்திரமே.

66

தோத்திரம் செய்து தொழுதுமின் போலும்நின் தோற்றம்ஒரு மாத்திரைப் போதும் மனத்தில் வையாதவர் வண்மை, குலம், கோத்திரம், கல்வி, குணம்குன்றி, நாளும் குடில்கள்தொறும் பாத்திரம் கொண்டு பலிக்குஉழலா நிற்பர் பாரெங்குமே.

67

நிலம் வீடு போன்ற செல்வங்கள் பெருக

பாரும், புனலும், கனலும், வெங் காலும், படர்விசும்பும்; ஊரும் முருகு சுவைஒளி ஊறுஒலி ஒன்றுபடச் சேரும் தலைவி, சிவகாம சுந்தரி சீரடிக்கே சாரும் தவம் உடையார் படையாத தனம்இல்லையே.

67

சகல சௌபாக்கியங்களும் உண்டாக

தனம்தரும்; கல்வி தரும்; ஒரு நாளும் தளர்வுஅறியா மனம்தரும்; தெய்வ வடிவும் தரும்; நெஞ்சில் வஞ்சம் இல்லா இனம்தரும்; நல்லன எல்லாம் தரும்அன்பர் என்பவர்க்கே, கனம்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

69

கிசை, ஓவியம் முதலிய கலைகளில் வல்லமை பெற

கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண் டேன், கடம் பாடவியில்: பண்களிக்கும் குரல் வீணையும், கையும், பயோதரமும், மண்களிக்கும் பச்சை வண்ணமும் ஆகி, மதங்கர்குலப் பெண்களிற் தோன்றிய எம்பெரு மாட்டிதன் பேரழகே. 70

மனக்குறை தீர்ந்து மகிழ்ச்சி பெருக

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி, அருமறைகள் பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத் தாள், பனி மாமதியின் குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க, இழவுற்று நின்றநெஞ்சே! இரங்கேல்! உனக்கு என்குறையே? 71

பிறவிப்பிணி தீர

என்குறை தீர்நின்று ஏத்துகின் றேன்; இனி யான்பிறக்கின் நின்குறையே அன்றி யார்குறை காண்! இரு நீள்விசும்பின் மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்! தன்குறை தீர, என் கோன்சடை மேல்வைத்த தாமரையே. 72

பெண்களுக்குக் கர்ப்பம் உண்டாக

தாமம் கடம்பு; படைபஞ்ச பாணம்; தனுக்கரும்பு; யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது; எமக்கென்று வைத்த சேமம் திருவடி; செங்கைகள் நான்கு, ஒளி செம்மை; அம்மை நாமம் திரிபுரை; ஒன்றோடு இரண்டும் நயனங்களே. 73

செய் தொழில் தலைமை எய்த

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும், வேதமும், நாரணனும், அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடிஇணையைப் பயன்என்று கொண்டவர், பாவையர் ஆடவும் பாடவும், பொன் சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே. 74

நல்வித்தையும் ஞானமும் பெற

தங்குவர் கற்பகத் தருவின் நீழலில்; தாயர்இன்றி மங்குவர், மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை; மால்வரையும், பொங்குவர் ஆழியும், ஈரேழ் புவனமும் பூத்தஉந்திக் கொங்குஇவர் பூங்குமுலாள் திரு மேனி குறித்தவரே. 75

வித்யையும் வெல்ல

குறித்தேன் மனத்தில், நின்கோலம் எல்லாம்; நின் குறிப்பறிந்து மறித்தேன் மறலி வருகின்ற நேர்வழி; வண்டுகிண்டி வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப் பிரான் ஒரு கூற்றைமெய்யில் பறித்தே குடிபுகுதும் பஞ்ச பாண பயிரவியே! 76

தனக்குரிய பொருள் தப்பாமல் வந்துசேர

பயிரவி! பஞ்சமி! பாசாங் குசை! பஞ்ச பாணி! வஞ்சர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி! காளி! ஒளிரும்கலா
வயிரவி! மண்டலி! மாலினி! சூலி! வராகிஎன்றே
செயிர் அவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே.

77

பகைவர்களால் உண்டாகும் அச்சம் நீங்க

செப்பும் கனக கலசமும் போலும் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராம வல்லி அணிதரளக்
கொப்பும், வயிரக் குழையும், விழியின் கொழும்புடையும்,
துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத்தேன் என் துணைவிழிக்கே.

78

விழிக்கே அருளுண்டு அபிராம வல்லிக்கு; வேதம்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்டு எமக்கு; அவ் வழிகிடக்கப்,
பழிக்கே சமுன்று, வெம்பாவங்களே, செய்து, பாழ்நரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம் மோடுஎன்ன கூட்டுஇனியே!

79

நிலையான மன மகிழ்ச்சி உண்டாக

கூட்டியவா என்னைத் தன்அடி யாரில், கொடியவினை
ஓட்டியவா, என்கண் ஓடியவா, தன்னை உள்ளவண்ணம்
காட்டியவா, கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா,
ஆட்டியவா நடம், ஆடகத் தாமரை ஆரணங்கே.

80

நன்னடத்தை உண்டாக

அணங்கே! அணங்குகள் நிற்பரி வாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை; வாழ்த்துகிலேன் நெஞ்சில்; வஞ்சகரோடு
இணங்கேன்; எனது உனது என்று இருப்பார்சிலர் யாவரொடும்
பிணங்கேன்; அறிவொன்றி லேன், என் கண்நீவைத்த பேரளியே!

81

கவன சக்தி பெருக

அளிஆர் கமலத்தில் ஆரணங்கே! அகிலாண்டமும் நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளிர்்திரு மேனியை உள்ளுதொறும்
களியாகி, அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு
வெளியாய் விடின, எங்ஙனே மறப்பேன் நின் விரகினையே?

82

ஏவலர் பலர் உளராக

விரவும் புதுமலர் இட்டு, நின் பாத விரைக்கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல்லார், இமையோர் எவரும்
பரவும் பதமும், அயிரா வதமும், பகீரதியும்
உரவும் குலிசமும், கற்பகக் காவும் உடையவரே.

83

இக்கட்டான நிலைகள் நீங்க

உடையாளை, ஒல்குசெம் பட்டு உடையாளை, ஒளிர்மதிசெஞ்
சடையாளை, வஞ்சகர் நெஞ்சடையாளை, தயங்கும் நுண்ணூல்
இடையாளை, எங்கள் பெம்மான் இடையாளை, இங்கென்னை இனிப்
படையாளை, உங்களையும் படையா வண்ணம் பார்த்திருமே. 84

அல்லல் எல்லாம் அற

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங் குசமும், பனிச்சிறைவண்டு
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும், கரும்பும், என் அல்லல்எல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திரு மேனியும், சிற்றிடையும்,
வார்க்குங்கும முலையும், முலைமேல் முத்து மாலையுமே. 85

அச்சம் நீங்க

மால்அயன் தேட, மறைதேட, வானவர்தேட நின்ற
காலையும் சூடகக் கையையும் கொண்டு, கதித்தகப்பு
வேலை வெங்காலன் என்மேல் விடும்போது, வெளிநில்கண்டாய்!
பாலையும் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமொழியே! 86

செயற்கரிய செயல்களைக் செய்து புகழ்பெற

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாதநின் திருமுர்த்தி, எந்தன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்; விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை, அண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் படி, ஒரு பாகம் கொண்டு ஆளும் பராபரையே! 87

அம்பிகையின் அருள் எப்போதும் கிடைக்க

பரம்என்று உனை அடைந்தேன் தமிழேனும், உன்பத்தருக்குள்
தரம்அன்று இவன்என்று தள்ளது; தரியலர்தம்
புரம்அன்று எரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய, போதில்அயன்
சிரம்ஒன்று செற்ற கையான்இடப் பாகம் சிறந்தவளே! 88

யோக சீத்தி பெற

சிறக்கும் கமலத் திருவே! நின் சேவடி சென்னிவைக்கத்
துறக்கம் தரும்நிந்துணைவரும் நீயும், தூரியமற்ற
உறக்கம் தரவந்து, உடம்போடு உயிர்உறவு அற்றுஅறிவு
மறக்கும் பொழுது, என் முன்னே வரல்வேண்டும் வருந்தியுமே. 89

தம்பதிகள் மனம் ஒன்றி மகிழ்ந்திட

வருந்தா வகை என் மனத் தாமரையினில் வந்துபுகுந்து
இருந்தாள், பழைய இருப்பிடமாக; இனி எனக்குப்
பொருந்தாத ஒருபொருள் இல்லை; விண்மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக, வேலை மருந்தானதை நல்கும் மெல்லியளே! 90

அரசாங்க காரியங்களில் வெற்றி உண்டாக

மெல்லிய நுண்இடை மின்அனை யானை, விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலை பொன்அனை யானைப் புகழ்ந்து, மறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும்அடி யாரைத்தொழும் அவர்க்கு
பல்லியம் ஆர்த்துஎழ, வெண்பகடு ஊரும் பதம் தருமே.

91

மனப்பக்குவம் உண்டாக

பதத்தே உருகி, நின்றபாதத்திலே மனம்பற்றி, உன்றன்
இதத்தே ஓழுக, அடிமை கொண்டாய்; இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங் கேள்; அவர் போனவழியும் செல்லேன்!
முதல்தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ்நகையே!

92

உள்ளத்தே உண்மை ஒளி உண்டாக

நகையே இ.துஇந்த ஞாலம்எல் லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே, முகிழ்முலை மாணே முதுகண்; முடிவில்அந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே; மலைமகள் என்பதுநாம்;
மிகையே, இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே.

93

விரும்பித் தொழுது உயர

விரும்பித் தொழும் அடியார்விழி நீர்மல்கி, மெய்புளகம்
அரும்பித், ததும்பிய ஆனந்த மாகி, அறிவிழந்து,
சுரும்பிற் களித்து, மொழிதடு மாறி, முன் சொன்னஎல்லாம்
தரும் பித்தர் ஆவரென்றால், அபிராமி சமயம்நன்றே!

94

கூய மனநிலை பெற

நன்றே வருகினும், தீதே விளைகினும், நான் அறிவது
ஒன்றேயும் இல்லை; உனக்கே பரம்; எனக்கு உள்ளஎல்லாம்
அன்றே உனதென்று அளித்து விட்டேன்; அழியாதகுணக்
குன்றே! அருட்கடலே! இம வான்பெற்ற கோமளமே!

95

எங்கும் தலைமையும் புகழும் பெற

கோமள வல்லியை, அல்லியந் தாமரைக் கோயில்வையும்
யாமள வல்லியை, ஏதம் இலாளை, எழுதரிய
சாமள மேனிச் சகலகலா மயில் தன்னைத்தம்மாள்
ஆமளவும் தொழு வார், எழு பாருக்கும் ஆதிபரே

96

புகழும் தர்மமும் வளர

ஆதித்தன், அம்புலி, அங்கி, குபேரன், அமரர்தங்கோன்,
போதில் பிரமன், புராரி, முராரி, பொதியமுனி,
காதிப் பொருட்படைக் கந்தன், கணபதி, காமன்முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே.

97

வஞ்சகர் செயலால் வருத்தம் உண்டாகாதிருக்க

தைவந்து நின் அடித்தாமரை குடிய சங்கரற்குக்,
கைவந்த தீயும் தலைவந்த ஆறும் கரந்துளங்கே?
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல்லால், ஒருகாலும் விரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புகல்அறியா மடப் பூங்குயிலே!.

98

அருள் தன்மை வளர

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா டவியிடை; கோலவியல்
மயிலாய் இருக்கும் இமயாசலத் திடை; வந்து உதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசம்பில்; கமலத்தின்மீது அன்னமாம்,
கயிலாய ருக்கு அன்றுஇமவான் அளித்த கனங்குழையே.

99

அம்பிகையின் திருவுருவை மனத்தில் எப்போதும் காண

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந் தார்கமழ் கொங்கைவல்லி,
கழையைப் பொருத திருநெடுந் தோளும், கருப்புவில்லும்,
விழையப் பொருதிறல் வேரிஅம் பாணமும், வெண்ணகையும்,
உழையைப் பொருகண்ணும், நெஞ்சில் எப்போதும் உதிக்கின்றவே! 100

நூற்பயன்

ஆத்தானை, எங்கள் அபிராம வல்லியை, அண்டமெல்லாம்
பூத்தானை, மாதுளம் பூநிறத் தானை, புவி அடங்கக்
காத்தானை, அம்குச பாசாங் குசமும் கரும்பும்அங்கை
சேர்த்தானை, முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒருதீங்கில்லையே.

சகல கலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நின் பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொ
லோசக மேழு மளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே 1

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே. 2

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே. 3

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே 4

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே. 5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும் வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
 லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணங்
 காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே

7

சொல்விற் பனமு மவதான
 முங்கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
 வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதென் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே.

8

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
 யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
 நற்குங்சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத்தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
 வாய்படைப் போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன்போற்
 கண்டகண்ட தெய்வமுளதோ
 சகல கலாவல்லியே

10

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

திருபரங்குன்றுறை தீரன்
முதலாவது கவசம்

காப்பு

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்கு செல்வம் பலித்துக் - கதித்(து)ஓங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

நால்

திருப்பரங் குன்றுறை தீரனே குகனே
மறுப்பிலாப் பொருளே வள்ளி மனோகரா
குறுக்குத் துறையுறை குமரனே அரனே
இருக்குள் குருபரா ஏரகப் பொருளே
வையா புரியில் மகிழ்ந்துவாழ் பவனே
ஓய்யார மயில்மேல் உகந்தாய் நமோநமோ
ஐயா குமரா அருளே நமோநமோ
மெய்யாய் விளங்கும் வேலா நமோநமோ
பழநியங் கிரிவாழ் பகவா நமோநமோ
மழுவுடை முதல்வன் மதலாய் நமோநமோ
விராலி மலையுறை விமலா நமோநமோ
மராமரம் துளைத்தோன் மருகா நமோநமோ
சூரசம் காரா துரையே நமோநமோ
வீரவே லேந்தும் வேளே நமோநமோ
பன்னிரு கரமுடைப் பரமாநமோ
கண்களீ ராறுடைக் கந்தா நமோநமோ
கோழிக் கொடியுடைக் கோவே நமோநமோ
ஆழிசூழ் செந்தில் அமர்ந்தாய் நமோ நமோ
சசச சசச ஓம் ரீம்
ரரர ரரர ரீம் ரீம்
வவவ வவவ ஆம் ஹோம்
ணணண ணணண வாம் ஹோம்
பபப பபப சாம் சும்

வவவ வவவ கெளம் ஓம்
 லல லிலி லுலு நாட்டிய அட்சரம்
 கக கக கக கந்தனே வருக
 இக இக இக ஈசனே வருக
 தக தக தக சற்குரு வருக
 பக பக பக பரந்தாமா வருக
 வருக வருகவென் வள்ளலே வருக
 வருக வருக நிஷ் களங்கனே வருக
 தாயென நின்னிரு தாள் பணிந் தேன்
 சேயெனக் காத்தருள் திவ்யமா முருகனே
 அல்லும் பகலும் அனுதினம் என்னை
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எரிபகல் படுக்கை
 வல்ல விடங்கள் வாராமல் தடுத்து
 நல்ல மனத்துடன் ஞான குருஉனை
 வணங்கித் துதிக்க மகிழ்ந்து நீ வரங்கள்
 இணங்கியே அருள்வாய் இறைவா எப்போதும்
 கந்தா கடம்பா கார்த்தி கேயா
 நந்தன் மருகா நாரணி சேயே
 எண்ணிலாக் கிரியில் இருந்து வளர்ந்தனை
 தண்ணளி அளிக்கும் சாமி நாதா
 சிவகிரி கயிலை திருப்பதி வேளூர்
 தவக்கதிர் காமம் சார்திருவேரகம்
 கண்ணுள் மணிபோல் கருதிடும் வயலூர்
 விண்ணவர் ஏத்தும் விராலி மலைமுதல்
 தன்னிக ரில்லாத் தலங்களைக் கொண்டு
 சன்னிதி யாய்வளர் சரவண பவனே
 அகத்திய முனிவனுக்(கு) அன்புடன் தமிழைச்
 செகத்தோர் அறியச் செப்பிய கோவே
 சித்துகள் ஆடும் சிதம்பர சக்கரம்
 நர்த்தனம் புரியும் நாற்பத்தெண் கோணம்
 வித்தாய் நின்ற மெய்ப்பொருளோனே
 உத்தம குணத்தாய் உம்பர்கள் ஏறே
 வெற்றிக் கொடியுடை வேலே போற்றி
 பக்திசெய் தேவர் பயனே போற்றி
 சித்தம் மகிழ்ந்திடச் செய்தவர் போற்றி
 அத்தன் அரியன் அம்பிகை லட்சுமி
 வாணியுடனே வரையுமாக் கலைகளும்
 தானே நானேன்று சண்முக மாகத்
 தாரணி யுள்ளோர் சகலரும் போற்றப்
 பூதலக் கிருவை புரிவவா போற்றி
 பூதலத் துள்ள புண்ணிய தீர்த் தங்கள்
 ஓதமார் கடல்குழ்ஒளிர்புவி கிரிகளில்
 எண்ணிலாத் தலங்கள் இனிதெழுந் தருள்வாய்
 பண்ணும் நிஷ்டைகள் பலபல வெல்லாம்

கள்ளம் அபசாரம் கர்த்தனே எல்லாம்
 எள்ளினுள் எண்ணெய்போல் எழிலுடை உன்னை
 அல்லும் பகலும் ஆசா ரத்துடன்
 சல்லாப மாய்உனைத் தானுற் செய்தால்
 எல்லாம் வல்லமை இமைப்பினில் அருளி
 பல்லாயிரநூல் பகர்ந்தருள் வாயே
 செந்தில் நகர்உறை தெய்வானை வள்ளி
 சந்ததம் மகிழும் தயாபர குகனே
 சரணம் சரணம் சரணம் பவலும்
 அரன் மகிழ் புதல்வா ஆறுமுகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சரணம் பவலும்
 சரணம் சரணம் சரணம் சரணம்

செந்தில் மேவும் கந்தவேள் இரண்டாவது கவசம்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
 பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
 கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
 மைய நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
 கையில்வே லால் எனைக் காக்கவென் றுவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிற நிற நிறென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாச அங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்

கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியில் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன் மணிபூண்ட நவரத்தன் மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுட்ரொளிப் படும்
 நவரத்தன் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுண டிகுகுண டிகுண

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி

௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனித வேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க

என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தன் வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருந்தோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரி க ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண் பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 கைக் க ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரணவேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள் நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட்டேறி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர் களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடி

ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனைமயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாணைகளுடன் பலபல சத்துடன்
 மணையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய பாவையும் ஓட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட்
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட்
 காலதூதர்களெனைக் கண்டாற் கலங்கிட்
 அஞ்சி நடுங்கிட் அலன்று புரண்டிட்
 வாய்விட் டலறி மதிசெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிக் கட்டு
 கட்டு உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட்
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வேருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் யூரான்
 கடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பரு அரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நிலலா தோட நீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்காய்
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன் திருநாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகமொழி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா வதியைக்

காத்துத் தேவர்கள் சுடுஞ் சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனிய வேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் நாடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் யூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரவிஅன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியர் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கத் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒரு நாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்கருளுவர்

மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத்தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தெனதுள்ளம் அட்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாசச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன் துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்தட மிகுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவலும்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

புழநப் பதியொளிர் பரமன்

(முன்றாவது கவசம்)

திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
 குருபரா குமரா குழந்தைவே லாயுதா
 சரவணா சண்முகா சதாசிவன் பாலா
 இரவலர் தயாபரா ஏழைபங் காளா
 பரமேசு வரிக்குப் பாலா தயாபரா
 வரமெனக் (கு) அருள்வாய் வாமனன் மருகா
 இரண்டாயிரம்வெள்ளம் யோகம் படைத்தவா
 திரண்டாருகமனம் தீர்க்கம் படைத்தவா
 இலட்சத் திருநான்கு நற்றம்பி மாருடன்
 பட்சத்துடனே பராசக்தி வேலதாய்
 வீர வாகு மிகுதள கர்த்தனாய்

சூரசங் காரா துஷ்டநிஷ்ட ஞ்ரா
 கயிலாய மேவும் கனகசீம் மாசனா
 மயிலேறும் சேவகா வள்ளி மனோகரா
 அகத்திய மாமுனிக் (கு) அருந்தமிழ் உரைத்தவா
 சுகத்திரு முருகாற் றுப்படை சொல்லிய
 நக்கீரன் நற்றமிழ் நலமென வினவிக்
 கைக்கீழ் வைக்கும் கனமிசைக் குதவா
 திருவருணகிரி திருப்புகழ் பாட
 இரும்புகழ் சாவில் எழுதிப் புகழ்ந்தவா
 ஆயிரத் தெட்டாம் அருள்சிவத்தலத்தில்
 பாயிரம் தோத்திரம் பாடப் புகழ்ந்தவா,
 ஆயிரத் தெட்டாம் அருள்சிவ தளத்தில்
 பாயிரம் தோத்திரம் பாடப் புகழ்ந்தவா
 எண்ணா யிரம்சமண் எதிர்கழுவேற்றி
 விண்ணோர் குமாரன் வியாதியைத் தீர்த்தவா
 குருவாம் பிரமனைக் கொடுஞ்சிறை வைத்து
 உருபொருள் வேதம் உரைத்தாய் சிவனுடன்
 கருதிமெய் யோகம் சொல்லிய (து) ஒருமுகம்
 அருள்பெறு மயில்மீ(து) அமர்ந்த (து) ஒருமுகம்
 வள்ளிதெய் வாணையை மருவிய (து) ஒருமுகம்
 தெள்ளுநான் முகன்போல் சிருட்டிப்பது ஒருமுகம்
 சூரனை வேலால் துணித்த (து) ஒருமுகம்
 ஆரணம் ஓதும் அருமறை யடியார்
 தானவர் வேண்டுவ தருவ (து) ஒரு முகம்
 ஞான முதல்வர்க்கு நற்பிள்ளை பழநி
 திருப்பரங் கிரிவாழ் தேவா நமோநம
 பொருட்செந்தில் அம்பதி புரப்பாய் நமோநம
 ஏரகம் தனில்வாழ் இறைவா நமோநம
 கூரகம் ஆவினன் குடியாய் நமோநம
 சர்வசங் கரிக்குத் தனயா நமோநம
 உறுசோலை மலைமேல் உகந்தாய் நமோநம
 எல்லாக் கிரிக்கும் இறைவா நமோ நமோ
 சல்லாப மாக சண்முகத் துடனே
 எல்லாத் தலமும் இனிதெழுந் தருளி
 உல்லா சத்துறும் ஓங்கார வடிவே
 மூலவட்டத்தில் முனைந்தெழும் சோதியை
 சால முக்கோணத் தந்தமுச் சக்தியை
 வேலாயுதமுடன் விளங்கிடும் குகனைச்
 சீலமார் வயலூர்ச் சேந்தனைத் தேவனை
 கைலாச மேருவா காசத்தில் கண்டு
 னைலாம் பூமியும் பங்கய பார்வதி
 மேலும் பகலும் விண்ணுருவேந்தி
 நாற்கோணத்தில் நளினமாய் அர்ச்சனை
 கங்கையீசன் கருதிய நீர்புரை
 செங்கண்மால் திருவும் சேர்ந்துசெய் அர்ச்சனை

அக்கினி நடுவே அமர்ந்தருத்திரன்
 முக்கோண வட்டம் முதல்வாயுருத்திரி
 வாய்அறு கோணம் மகேஸ்வரன் மகேசுவரி
 ஐயும் கருநெல்லி வெண்சாரை தன்மேல்
 ஆகாச வட்டத் (து) அமர்ந்த சதாசிவன்
 பாகமாம் வெண்மைப் பராசக்தி கங்கை
 தந்திர அர்ச்சனை தலைமேல் கொண்டு
 மந்திர மூலத்தில் வாசியைக் கட்டி
 அக்கினிக் குதிரை ஆகாசத் தேவி
 மிக்கமாய்க் கரு நெல்லி வெண்சாரை உண்பவர்
 பாகமாய் ரதமும் பகல்வழி யாவர்
 சாகா வகையும் தன்னை அறிந்து
 ஐந்து சீவனுடன் ஐயஞ்சு கல்பமும்
 விந்தை உமைசிவன் மேன்மையும் காட்டி
 சந்திர சூரியர் தம்முடன் அக்கினி
 அந்தி ரணைக்கண் (டு) அறிந்தே யிடமாய்ச்
 சிந்தையுள் ஏற்றுச் சிவசம்பு தன்னை
 மந்திர அர்ச்சனை வாசிவா என்று
 தேறுமுகம் சென்னி சிவகிரி மீதில்
 ஆறு முகவாய் அகத்துளே நின்று
 வாசல் ஒன்பதையும் வளமுடன் வைத்து
 யோசனை ஐங்கரன் உடன்விளை யாடி
 மேலைக் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்டு
 வாலைக் குழந்தை வடிவையும் காட்டி
 நரை திரை மாற்றி நாலையும் காட்டி
 உரைசிவ யோகம் உபதேசம் செப்பி
 மனத்தில் பிரியா வங்கண் மாக
 நினைத்த படிஎன் நெஞ்சத் திருந்து
 அதிசயம் என்றுள் அடியார்க் (சு) இரங்கி
 மதியருள் வேலும் மயிலுடன் வந்து
 நானே நீயெனும் லட்சணத் துடனே
 தேனே என்னுளம் சிவகிரி எனவே
 ஆறா திருக்கும் வடிவையும் காட்டிக்
 கனவிலும் நனவிலும் கண்டுனைத் துதிக்கத்
 தனதென வந்து தயவுடன் இரங்கிச்
 சங்கொடு சக்கரம் சண்முக தெரிசனம்
 எங்கு நினைத்தாலும் என்முன் னேவந்து
 அஷ்டாவ தானம் அறிந்துடன் சொல்லத்
 தட்டாத வாக்கும் சர்வா பரணமும்
 இலக்கணம் இலக்கியம் இசையறிந் துரைக்கச்
 துலக்கிய காவியம் சொற்பிர பந்தம்
 எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரம்
 வழத்தும்என் நாவில் வந்தினி திருந்தே
 அமுத வாக்குடன் அடியார்க்கும் வாக்கும்
 சமுசார சாரமும் தானே நிசமென

வச்சிர சரீரம் மந்திரவச்சீகரம்
 அட்சரம் யாவும் அடியேனுக்(கு) உதவி
 வல்லமை யோகம் வச்சீகர சக்தி
 நல்லஉன் பாதமும் நாடிய பொருளும்
 சகலகலை ஞானமும் தானெனக் கருளி
 செகதல வச்சீகரம் திருவருள் செய்து
 வந்த கலிபிணி வல்வினை மாற்றி
 இந்திரன் தோகை எழில்மயில் ஏறிக்
 கிட்டவே வந்து கிருபை பாலிக்க
 அட்டதுட் டமுடன் அனேக மூர்க்கமாய்
 துட்டதே வதையும் துட்டப் பிசாசும்
 வெட்டுண்ட பேயும் விரிசடைப் பூதமும்
 வேதாளம் கூளி விடும்பில்லி வஞ்சனை
 பேதாளம் தூர்க்கை பிடாரி நடுநடுங்க
 பதைபதைத் தஞ்சிடப் பாசத்தால் கட்டி
 உதைத்து மிதித்தங் (கு) உருட்டி நொருக்கிச்
 சூலத்தாற் குத்தித் தூளுதூளுருவி
 வேலா யுத்ததால் வீசிப் பருகி
 மழுவிட் டேவி வடவாக் கினிபோல்
 தழுவிஅக் கினியாய்த் தானே எரித்துச்
 சிதம்பர சக்கரம் தேவி சக்கரம்
 மதம்பெறும் காளி வல்ல சக்கரம்
 மதியணி சம்பு சதாசிவ சக்கரம்
 பதிகர்ம் வீர பத்திரன் சக்கரம்
 திருவை குண்டம் திருமால் சக்கரம்
 அருள்பெருந் திகிரி அக்கினிச் சக்கரம்
 சண்முக சக்கரம் தண்டா யுத்ததால்
 விம்ம அடிக்கும் எல்லாச் சக்கரம்
 ஏக ரூபமாய் என்முன்னே நின்று
 வாகனத் துடன்என் மனத்துள் இருந்து
 தம்பனம் மோகனம் தயவாம் வச்சீகரம்
 இம்பமா கருடணம் மேவுமுச் சாடனம்
 வம்பதாம் பேதனம் வலிதரும் ஆரணம்
 உம்பர்கள் ஏத்தும் உயிர்வித் வேடணம்
 தந்திர மந்திரம் தருமணி அட்சரம்
 உந்தன் விபூதி யுடனே சபித்து
 கந்தனின் தோத்திரம் கவசமாய்க் காக்க
 எந்தன் மனத்துள் ஏதுவேண் டியதும்
 தந்துரட்சித்தருள் தயாபரா சரணம்
 சந்தம் எனக்கருள் சண்முகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சட்கோண் இறைவா
 சரணம் சரணம் சத்துரு சங்காரா
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

திருவேரகத்துறை - பெருமான்

நாண்காவது கவசம்

ஓமெனும் பிரணவம் உரைத்திடச் சிவனார்
காமுற உதித்த கனமறைப் பொருளே
ஓங்கார மாக உதயத் தெழுந்தே
ஆங்கார மான அரக்கர் குலத்தை
வேறாகக் களைந்த வேலவா போற்றி
தேராச் சூரரைத் துண்டதுண் டங்களாய்
வேலா யுதத்தால் வீசிஅறுத்த
பாலா போற்றி பழநியின் கோவே
நான்கு மறைகள் நாடியே தேடும்
மாண்மரு கோனே வள்ளி மணாளனே
நானெனும் ஆணவம் நண்ணிடா (து) என்னைக்
காணநீ வந்து காப்பதுன் கடனே
காளி கூளி கங்காளி ஓங்காரி
சூலி கபாலி துர்க்கை யேமாளி
போற்றும் முதல்வா புனித குமரா
சித்தர்கள் போற்றும் தேசிகர் போற்றி
ஏகாட் சரமாய் எங்கும் தானாகி
வாகாய் நின்ற மறைமுதற் பொருளே
துதியட் சரத்தால் தொல்லுல (கு) எல்லாம்
அதிசய மாக அமைத்தவா போற்றி
திரியரட் சரத்தால் தொல்லுல (கு) எல்லாம்
அதிசய மாக அமைத்தவா போற்றி
திரியரட் சரத்தால் சிவனயன் மாலும்
விரிபா ருலகில் மேன்மை யுற்றவனே
சதுரட் சரத்தால் சாற்றுநல் யோகம்
மதுரமாய் அளிக்கும் மயில்வா கனனே
பஞ்சாட் சரத்தால் பரமன் உருவதாய்த்
தஞ்சமென் றோரைத் தழைத்திடச் செய்தென்
நெஞ்சகத் (து) இருக்கும் நித்தனே சரணம்
அஞ்சலி செய்த அமரரைக் காக்கும்
ஆறு கோணமாய் ஆறெழுத் தாகி
ஆறு சிரமும் அழகிய முகமும்
ஆறிரு செவியும் அமர்ந்த மார்பும்
ஆறிரு கண்ணும் அற்புத வடிவும்
சரவணை வந்த சடாட்சரப் பொருளே

அரனயன் வாழ்த்தும் அப்பனே கந்தா
 கரங்கன்பன் நிரண்டில் கதிரும் ஆயுதத்தால்
 தரங்குலை (து) ஓடத் தாரகா சுரன்முதல்
 வேறறச் சூர்க்குலம் முடித்து மகிழ்ந்தோய்
 சீர்த்திருச் செந்தூர்த் தேவசே னாபதி
 அஷ்ட குலாசலம் யாவையும் ஆகி
 இஷ்டசித் திகனருள் ஈசன் புதல்வா
 துட்டசம் காரா சுப்பிர மண்யா
 மட்டிலா வடிவே வையாபுரித் துரையே
 எண்கோ ணத்துள் இயங்கிய நாரணன்
 கண்கொள்ளாக் காட்சி காட்டிய சடாட்சர
 சைவம் வைணவம் சமரச மாக
 தெய்வமாய் விளங்கும் சரவண பவனே
 சரியை கிரியை சார்ந்தநல் யோகம்
 இரவலர்க் (கு) அருளும் ஈசா போற்றி
 ஏதுசெய் திடினும் என்பால் இரங்கிக்
 கோதுகள் இல்லாக் குணமெனக் கருளித்
 தரிசனம் கண்ட சாதுவோ (டு) உடன்யான்
 அருச்சனை செய்ய அனுக்ரக அருள்வாய்
 பில்லிவல் வினையும் பீனிச மேகம்
 வல்ல பூதங்கள் மாயமாய்ப் பறக்க
 அல்லலைப் போக்கிநின் அன்பரோ (டு) என்னைச்
 சல்லாப மாகச் சகலரும் போற்ற
 கண்டு களிப்புறக் கருணை அருள்வாய்
 அண்டர் நாயகனே அருமறைப் பொருளே
 குட்டிச் சாத்தான் குணமிலா மாடன்
 தட்டிலா இருளன் சண்டிபே தாளம்
 சண்டமா முனியும் தக்கராக் கதரும்
 மண்டை வலியொடு வாதமும் குன்மமும்
 சூலைகா மாலை சொக்கலும் சயமும்
 மூல ரோகங்கள் முடக்கும் வலிப்பு
 திட்டு முறைகள் தெய்வச் சாபம்
 குட்டம் சோம்பல் கொடிய வாந்தியும்
 கட்டிலாக் கண்ணோய் கண்ணேறு முதலா
 வெட்டுக் காயம் வெவ்விடம் அனைத்தும்
 உன்னுடைய நாமம் ஓதியே நீறிடக்
 கன்னலொன்றதனில் களைந்திடக் கருணை
 செய்வதுன் கடனே செந்தில் நாயகனே
 தெய்வ நாயகனே தீரனே சரணம்
 சரணம் சரணம் சரணம் பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

குன்றுதோறாடும் - குமரவேள்

ஐந்தாவது கவசம்

கணபதி துணைவா கங்காதரன் புதல்வா
குணபதி உமையாள் குமாரா குருபரா
வள்ளி தெய்வானை மருவிய நாயகா
துள்ளி மயிலேறும் சுப்பிர மணியா
அழகொளிப் பிரபை அருள்வடி வேலா
பழநி நகரில் பதியனுசூலா
திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
அருள்சேர் சிவகிரி ஆறு முகவா
சண்முக நதியும் சார்பன்றி மலையும்
பன்முகம் நிறைந்த பழநிக்கு இறைவா
ஆராறு நூற்று அட்டமங் களமும்
வீரவை யாபுரி வளங்கும் தயாபரா
ஈராறு பழநி எங்கும் தழைக்கப்
பாராறு சண்முகம் பகரும் முதல்வா
ஆறு சிரமும் ஆறு முகமும்
ஆறிரு புயமும் ஆறிரு காதும்
வடிவம் சிறந்தமகரகுண் டலமும்
தடித்த பிரபைபோல் சார்ந்த சிந்தாரமும்
திருவெண் ணீறணி திருநதல் அழகும்
கருணை பொழியும் கண்ணான்கு மூன்றும்
குனித்த புருவமும் கூரிய மூக்கும்
கனித்த மதுரித்த கனிவாய் இதழும்
வெண்ணிலாப்பிரபைபோல் விளங்கிய நகையும்
எண்ணிலா அழகாய் இலங்குபல் வரிசையும்
காரிகை உமையாள் களித்தே இனிதெனச்
சீர்தரும் வள்ளி தெய்வநா யகியாள்
பார்த்தழ கென்னப் பரிந்த கபோலமும்
வார்த்த கனகம்போல் வடிவேல் ஒளியும்
முறுக்குமேல் மீசையும் மூர்க்கம் சிறக்க
மறுக்கம் சூர்மேல் வாதுகள் ஆட
ஈசுவரன் பார்வதி எடுத்து முத்தாடி
ஈசுவரன் வடிவை மிகக்கண் டனுதினம்
கையால் எடுத்துக் கனமார் (பு) அணைத்தே
ஐயா! குமரா! அப்பனே என்று
மார்பினும் தோளினும் மடியினும் வைத்துக்
கார்த்தி கேயாஎனக் கருணையால் கொஞ்சி

முன்னே கொட்டி முருகா! வருகவென் (று)
 அந்நேரம் வட்டமிட் டாடி விளையாடித்
 தேவியும் சிவனும் திருக்கண் களிசூர்க்
 கூவிய மயிலேறும் குருபரா வருக
 தாவிய தகரேறு சண்முகா வருக
 ஏவியவேலேந்தும் இறைவா வருக
 கூவிய சேவற் கொடியாய் வருக
 பாவலர்க் கருள்சிவ பாலனே வருக
 அன்பர்க் கருள்புரி ஆறுமுகா வருக
 பொன்போல் சரவணைப் புண்ணியா வருக
 அழகிற் சிவனொளி அய்யனே வருக
 களபம் அணியுமென் கந்தனே வருக
 மருமலர்க் கடம்பணி மார்பா வருக
 மருவுவோர் மலரணி மணியே வருக
 திரிபுர பவனெனும் தேவே வருக
 பரிபுர பவனெனும் பவனே வருக
 சிவகிரி வாழ்தெய்வ சிகாமணி வருக
 காலில்தண்டை கலீர் கலீரென
 இடும்பனை மிதித்ததோர் இலங்கிய பாதமும்
 அடும்பல வினைகளை அகற்றிய பாதமும்
 சிவகிரி மீதினிப் திரு நிறை கொலுஷம்
 நவகிரி அரைமேல் இரத்தினப் பிரபையும்
 தங்கரை ஞானும் சாதிரை மாமணி
 பொங்குமாந் தளிர்சேர் பொற்பீதாம் பரமும்
 சந்திர காந்தச் சரிகைத் தொங்கலும்
 மந்திர வாளும் வங்கிச் சரிகையும்
 அருணோ தயம்போல் அவிர்வன் கச்சையும்
 ஒருகோடி சூரியன் உதித்த பிரபைபோல்
 கருணையால் அன்பரைக் காத்திடும் அழகும்
 இருகோடி சந்திரன் எழிலொட்டி யாணமும்
 ஆயிரம் பணாமுடி அணியுமா பரணமும்
 வாயில்நன் மொழியாய் வழங்கிய சொல்லும்
 நாபிக் கமலமும் நவரோம பந்தியும்
 மார்பில் சவ்வாது வாடை குபீரென
 புனுகு பரிமளம் பொருந்திய புயமும்
 ஒழுகிய சந்தனம் உயர் கஸ்தூரியும்
 வலம்புரிச் சங்கொலி மணியணி மிடறும்
 நலம்சேர் உருத்திர அக்க மாலையும்
 மாணிக்கம் முத்து மரகதம் நீலம்
 ஆணவை டூரியம் அணிவைரம் பச்சை

பவளகோ மேதகம் பதித்தவச் ராங்கியும்
 நவமணிப் பிரபைபோல் நாற்கோடி சூரியன்
 அருணோ தயமெனச் சிவந்த மேனியும்
 கருணை பொழியும் கடாட்சவீட் சணமும்
 கவசம் தரித்தருள் காரண வடிவும்
 நவவீரர் தம்முடன் நற்காட்சி யான
 ஒருகை வேலாயுதம் ஒருகை சூலாயுதம்
 ஒருகை நிறைசங்கு ஒருகை சக்ராயுதம்
 ஒருகை நிறைவில்லு ஒருகை நிறையம்பு
 ஒருகை மந்திரவாள் ஒருகை மாமழு
 ஒருகை மேற்குடை ஒருகை தண்டாயுதம்
 ஒருகை சந்திராயுதம் ஒருகை வல்லாயுதம்
 அங்கையில் பிடித்த ஆயுதம் அளவிளாப்
 பங்கயக் கமலப் பன்னிரு தோளும்
 முருக்கம் சிறக்கும் முருகா சரவணை
 இருக்கும் குருபரா ஏழை பங்காளா
 வானவர் முனிவர் மகிழ்ந்து கொண்டாடத்
 தானவர் அடியவர் சகலரும் பணியப்
 பத்திர காளி பரிவது செய்யச்
 சக்திகள் எல்லாம் தாண்டவ மாட
 அஷ்ட பயிரவர் ஆனந்தமாட
 துஷ்ட மிகஞ்சூளிகள் சூழ்திசை காக்க
 சத்த ரிஷிகள் சாந்தக மென்னச்
 சித்தர்கள் நின்று சிவசிவா என்னத்
 தும்புரு நாரதர் சூரிய சந்திரர்
 கும்பமா முனியும் குளிர்ந்ததா ரகையும்
 அயன்மால் உருத்திரன் அஷ்ட கணங்கள்
 நயமுடன் நின்று நாவால் துதிக்க
 அஷ்ட லட்சுமி அம்பிகை பார்வதி
 கட்டழகன் என்று கண்டுணை வாழ்த்த
 இடும்பா யுதன்னின் இணையடி பணிய
 ஆடும் தேவகன்னி ஆலத்தி எடுக்க
 தேவ கணங்கள் செயசெய என்ன
 ஏவற் கணங்கள் இந்திரா போற்றி
 கந்தருவர்பாடிக் கவரிகள் வீசிச்
 சார்ந்தனம் என்னச் சார்வரும் அனேக
 பூதம் அடிபணித் தேத்த வேதாளம்
 பாத்ததில் வீழ்ந்து பணிந்து கொண்டாட
 அரகர என்றடியார் கொண்டாடி நிற்க
 குருபரன் எனறன்பர் கொண்டாடி நிற்க

குடையும் சேவலின் கொடியும் சூழ
 இடை விடாமல் உன் ஏவலர் போற்றச்
 சிவனடி யார்கள் திருப்பாத மேந்த
 நவமேனும் நால்வரை ஏற்ற சரமண்டலம்
 உருத்திர வீணை நாதசுர மேளம்
 தித்திமி மேளம் தாளம் துலங்க
 மங்கள மாக வைபவம் இலங்க
 தேவ முரசடிக்கத் தினமேள வாத்தியம்
 சேவல் கொடியும் சிறப்புடன் இலங்க
 நந்திகே சுவரன்மீது ஏறிய நயமும்
 வந்தனம் செய்ய வானவர் முனிவர்
 எங்கள் பார்வதியும் ஈசனும் முன்வர
 ஐங்கரன் முன்வர ஆறுமா முகவன்
 வீர மயிலேறி வெற்றிவேல் எடுத்துச்
 சூரன்மேல் ஏவத் துடித்தவன் மடியச்
 சிங்கமுகா சுரன் சிரமது உருளத்
 துங்கக் கயமுகன் சூரனும் மாள
 அடலற்ற குலத்தை அறுத்துச் சயித்து
 விட்டவே லாயுதம் வீசிக் கொக்கரித்துத்
 தம்ப மெனும்சயத் தம்பம் நாட்டி
 அன்பர்கள் தம்மை அனுதினம் காத்துத்
 திருப்பரங் குன்றம் சீர்ப்பதி செந்தூர்
 திருவாவி னன்குடி திருவே ரகமும்
 துய்ய பழநி சுப்பிர மணியன்
 மெய்யாய் விளங்கும் விராலி மலைமுதல்
 அண்ணா மலையும் அருள்மேவும் கயிலை
 கண்ணிய மாவுற்று கமுகுமா மலையும்
 முன்னிமை யோர்கள் முனிவர் மனத்திலும்
 நன்னய மாய்ப்பணி நண்பர் மனத்திலும்
 கதிர்காமம் செங்கோடு கதிர்வேங் கடமும்
 பதினா லுலகத்திலும் பக்தர் மனத்திலும்
 எங்கும் தானவ னாயிருந் (து) அடியர்தம்
 பங்கி லிருந்து பாங்குடன் வாழ்க
 தேட்ட முடன் அருள் சிவகிரி முருகா
 நாட்டு சிவயோகம் நாடிய பொருளும்
 தாட்டிக மாய்எனக் (கு) அருள்சண் முகனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

பழமுதீர் சோலைமலை கீழுவோன்

ஆறாவது கவசம்

சங்கரன் மகனே சரவண பவனே
ஐங்கரன் துணைவனே அமரர்தம் கோனே
செங்கண்மால் மருமகனே தெய்வானை கேள்வனே
பங்கயம் போன்ற பன்னிரு கண்ணனே
பழநிமா மலையுறும் பன்னிரு கரத்தனே
அழகுவேல் ஏந்தும் ஐயனேசரணம்
சரவண பவனே சட்கோணத் துள்ளுறை
அரனருள் சுதனே அய்யனே சரணம்
சயிலொளி பவனே சடாட்சரத் தேனே
மயில்வா கனனே வள்ளலே சரணம்
திரிபுர பவனே தேவசே னாபதி
குறமகள் மகிழும் குமரனே சரணம்
திகமொழி பவனே சேவற் கொடியாய்
நகமா யுதமுடை நாதனே சரணம்
பிரபு பவனே பன்னிரு கையனே
தருணமில் வேளை தற்காத் தருளே
சவ்வும் ரவ்வுமாய்த் தானே யாகி
வவ்வும் ணவ்வுமாய் விளங்கிய குகனே
பவ்வும் வவ்வுமாய் பழமுதீர் சோலையில்
தவ்வியே ஆடும் சரவண பவனே
குஞ்சரி வள்ளியைக் குலாவி மகிழ்வோய்
தஞ்சமென்றுன்னைச் சரணம் அடைந்தேன்
கொஞ்சிய உமையுடன் குழுவியாய்ச் சென்றங் (கு)
அஞ்சலி செய்தவள் அமுதமும் உண்டு
கார்த்திகை மாதர் கனமார் (பு) அமுதமும்
பூர்த்தியாய் உண்ட புனிதனே குகனே
நவமைந்தர் சிவனால் நலமுடன் உதிக்கத்
தவமுடை வீர வாகுவோ (டு) ஒன்பான்
தம்பிமாராகத் தானையைக் கொண்ட
சம்பிர தாயா சண்முகா வேலா
நவவீரர் தம்முடன் நவகோடி வீரரும்
கவனமாய் உருத்திரன் அளித்தே களித்துப்
பேதம் இல்லாமல் பிரமனைக் குருவாய்
ஓதிடச் செய்ய உடன் அவ் வேதனை
ஓமெனும் பிரணவத் துண்மைநீ கேட்கத்
தாமே யோசித்த சதுர்முகன் தன்னை
அமரர்கள் எல்லாம் அதிசயப் படவே
மமதையாய் அயனை வன்சிறை யிட்டாய்
விமலனும் கேட்டு வேகம தாக

உமையுடன் வந்தினி துவந்து பரிந்து
 அயனைச் சிறைவிடென் (று) அன்பாய் உரைக்க
 நயமுடன் விடுத்த ஞானபண்டி தனே
 திருமால் அயன்சிவன் சேர்ந்து மூவரும்
 கௌரி லட்சுமி கலைமக ஞானே
 அறுவரோர் அம்சமாய் அரக்கரை வெல்ல
 ஆறு முகத்துடன் அவதரித் தோனே
 சிங்க முகாசுரன் சேர்ந்த கயமுகன்
 பங்கமே செய்யும் பாணு கோபனும்
 சூரனோ டொத்த துட்டர்க ளோடு
 கோரமே செய்யும் கொடியராக் கதரை
 வேருடன் கெல்லி விண்ணவர் துன்பம்
 ஆறிடச் செய்தவ வமரர்கள் தமக்குச்
 சேனா பதியாய் தெய்வீக பட்டமும்
 தானாய்ப் பெற்ற தாட்டிகப் பெருமானே
 திருப்பரங் குன்றம் செந்தூர் முதலாய்ச்
 சிறப்புற பழநி திருவே ரகமுதல்
 எண்ணிலாத் தலங்களில் இருந்தாடும் குகனே
 விண்ணர் ஏத்தும் விநோத பாதனே
 அன்பர்கள் துன்பம் அகற்றியாள் பவனே
 தஞ்சமென் (று) ஓதினர் சமயம் அறிந்தங்(கு)
 இன்பம் கொடுக்கும் ஏழைபங் காளா
 கும்பமா முனிக்குக் குருதே சிகனே
 தேன்பொழில் பழநித் தேவ குமரா
 கண்பார்த் (து) எனையாள் கார்த்திகே யாளன்
 கஷ்டநிஷ்டிரம் கவலைகள் மாற்றி
 அஷ்டலட்சுமிவாழ் அருளெனக் (கு) உதவி
 இட்டமாய் என்முன் னிருந்து விளையாடத்
 திட்டமாய் எனக்கருள் செய்வாய் குகனே
 அருண கிரிதனக் (கு) அருளிய தமிழ்போல்
 கருணையால் எனக்குக் கட்டாட்சித் தருள்வாய்
 தேவ ராயன் செப்பிய கவசம்
 பூவல் யத்தோர் புகழ்ந்து கொண்டாட
 சஷ்டி கவசம் தான்செயிப் போரைச்
 சிட்டராய்க் காத்தருள் சிவகிரி வேலா
 வந்தென் நாவில் மகிழ்வுடன் இருந்து
 சங்கத் தமிழ்த்திறம் தந்தருள்வோனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் தமிழ்த்தரும் அரசே
 சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

ஆறு கவசங்களும் முற்றுப்பெற்றன

நகை காயத்ரீ ஸ்லோகங்கள்

அம்பாள்

கணாம்பிகாய வித்மஹே
மகாதபாய தீமஹி
தன்னோ கௌரி ப்ரசோதயாத்!

சுப்ரமணியர்

சடாணனாய வித்மஹே
சக்திகஸ்தாய தீமஹி
தன்னோ கந்த ப்ரசோதயாத்!

மகா விஷ்ணு

நாராயணனாய வித்மஹே
வாசுதேவாய தீமஹி
தன்னோ விஷ்ணு ப்ரசோதயாத்!

மகா லக்ஷ்மீ

மகாலக்ஷ்மீய வித்மஹே
விஷ்ணுபத்னீய தீமஹி
தன்னோ லக்ஷ்மீ ப்ரசோதயாத்!

சரஸ்வதி

வீணாவாதினீயேய வித்மஹே
புஸ்த்தககஸ்த்தாய தீமஹி
தன்னோ வாணி ப்ரசோதயாத்!

பைரவர்

சுனவாகனாய வித்மஹே
சூலகஸ்த்தாய தீமஹி
தன்னோ படுக ப்ரசோதயாத்!

ஆஞ்சனேயா

ஆஞ்சனேயாய வித்மஹே
விஷ்ணு பக்தாய தீமஹி
தன்னோ அனுமந்த ப்ரசோதயாத்!

சுவாமீ காமலாத்மாநந்தர் பதீல்கள்

1. மனஅமைதியுடன் வாழ்வதற்கு என்ன வழி?

மனம் அமைதியாக இருந்தால் வாழ்க்கையும் அமைதியாக இருக்கும் மன அமைதியின்றி இருந்தால் - வாழ்க்கை கறை படிந்த வாழ்க்கையாக, களங்கம் உள்ளதாக இருக்கும்

மனதில் அமைதி நிலவுவதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. அது அறநெறிகளையும், இறைவனையும் மனம் பற்றியிருக்க வேண்டும் என்பதுதான். இளமைப்பருவத்திலிருந்து தெய்வபக்தி, நற்பண்புகள், தொண்டு, தியாகம் போன்றவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ்பவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் மன அமைதியுடன் வாழ்கிறார்கள்.

ஆடம்பரப் பொருட்களை நாம் 'அத்தியாவசியமானவை' என்று கருதுவதால் தேவைகள் அதிகரிக்கின்றன. அதனால் நாம் மன அமைதியையும் இழந்து, அவதிப்படும் நிலை வருகின்றது. விருப்பங்கள் குறையுமளவு நாம் நிம்மதியுடன் வாழலாம்.

எதன் மீதாவது சந்தேகம் ஏற்பட்டால் மனஅமைதி நம்மைவிட்டும் போய்விடும். தீயவை நம் நெஞ்சின் நிம்மதியை பறித்து விடுகின்றன. பிறரிடம் அன்பு செலுத்துவது நமக்கு மன அமைதியைத்தரும்.

நமது உள்ளம் உயர உயர மன அமைதியும் பெருகும் இறைவனின் திருவடிகளில் மட்டுமே, உண்மையான அமைதியும் ஆறுதலும், அடைக்கலமும் கிடைக்கும். 'நான்', எனது என்பவை நம்மிடமிருந்து நீங்கினால் நமது ஆழ் மனதில், ஆத்மாவில் அமைதி நிலவுகிறது.

2. பக்தியுடன் இருந்தால் போதாதா? நல்லொழுக்கங்களை ஏன் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்?

பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் பெருமான் குங்கிலியக்கலய நாயனாரைப்பற்றி குறிப்பிடுகின்றார். அதில் அவர் நாயனார் சிவன் தாள் மலர்களில் 'அன்பு பூண்டவர்' என்று மட்டும் சொல்லாமல் 'உருகிய அன்பு கூர்ந்த சிந்தையார்', 'ஒழுக்கம் மிக்கார்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கு தனி மனித ஒழுக்கம் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

தெய்வ பக்தியுடன் நல்லொழுக்கங்களையும் பின்பற்றி வாழ்பவர்களின் இருக்கும் இடம் தேடி, இறையருள் தானாக வந்து சேர்கிறது. நல்லொழுக்கங்களைக் கடைப்பிடிப்பதும் ஓர் ஆன்மீக சாதனையாகும். தீயவனாக வாழ்ந்தும், தீய செயல்களைச் செய்து

கொண்டும் உள்ள ஒருவன் எனக்கு இறைவனின் அருள் கிடைக்கும், எனக்கு பூரண ஞானத்தை இறைவன் வழங்குவான், எனக்கு முக்தி கிடைத்து விடும்' என்று வெறுமனே நினைப்பது ஒரு மாயை, பகல் கனவு, அது நடைபெறாது.

பயிர் நன்கு செழித்து வளரவேண்டுமானால் களைகளை நீக்கியே ஆக வேண்டும். அதுபோல் நம்மிடம் தெய்வபக்தி என்ற பயிர் நன்கு செழிக்க, உரிய நற்பயனை தரவேண்டுமானால் தீய பழக்கங்களை நீக்கியே ஆக வேண்டும். மனிதன் தெய்வீக நிலையை அடைவதற்கு தன்னிடமுள்ள தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு, நல்லொழுக்கங்கள் துணைபுரிகின்றன.

ஏதோ பிறந்தோம், இருந்தோம், இறந்தோம் என்று இல்லாமல் தெய்வபக்தி, தொண்டு, நல்லொழுக்கங்களைக் கொண்ட வாழ்க்கை நாம் வாழ வேண்டும். ஒழுக்கம் உள்ளவர்க்கு இறைவன் அருளுவான்.

3. "பக்தி வலையில் படுவோன் காண்க" என மாணிக்க வாசகர் திருவாசகத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். உதாரணம் தருக?

சபரி கொடுத்த பழங்கள், விதுரர் கொடுத்த எளிய உணவு, குசேலர் கொடுத்த அவல், கண்ணப்பர் கொடுத்த இறைச்சி. இவர்கள் கொடுத்த சாதாரணப் பொருட்களின் பின்னணியில் அவர்கள் கொண்டிருந்த அளவற்ற பக்திக்கே இறைவன் கட்டுப்பட்டிருந்தான். இறைவனது மகிமைகள் எல்லையற்றிருந்தாலும் அவள் பக்தனுடைய இதயத்தைத்தான் பார்க்கிறான். விதிமுறைகளை அல்ல.

"யார் எனக்கு இலை, மலர், கனி அல்லது நீரை பக்தியுடன் படைக்கின்றானோ, அத்தகைய தூய பக்தனின் பக்தி பூர்வமான அன்பளிப்பை நான் விருப்பத்துடன் ஏற்கிறேன்.

கீதை அத். 9-26

**தாயினும் சிறந்த தெய்வம் இல்லையாமே,
எதைப் போல?**

**உணவும், நீரும் தருகின்ற தானத்துக்குச்
சமமான தானமும் இல்லை, ஏகாதசி வீரதத்தைக்
காட்டிலும் சிறந்த வீரதமும் இல்லை,
காயத்திரியை விடச் சிறந்த மந்திரமும் இல்லை,
தாயினும் சிறந்த தெய்வமும் இல்லை**

ஆர்யாப் புகழ்பெற்ற இந்து சமயம்

ரீக் வேதமும் கிராமபோனும்

19 ஆம் நூற்றாண்டில் கிராமபோனைக் கண்டு பிடித்த தோமஸ் ஆல்வா எடிசன், தனது கண்டுபிடிப்பை உலகிற்கு அறிமுகப் படுத்த விரும்பினார். உலகப் புகழ்பெற்ற ஒருவரின் குரலை முதன் முதலாக கிராமபோனில் பதிவு செய்து ஒலிபரப்பு செய்வதன் மூலம் தம் கண்டு பிடிப்பு நல்ல வரவேற்பைப் பெறும் என்று எண்ணிய அவர் ஜேர்மானிய மேதையான பேராசிரியர் மாக்ஸ் முல்லரின் குரலைப் பதிவு செய்து ஒலிபரப்பிக் காட்டினார். அந்த நிகழ்ச்சியைக்கண்டு, கூடியிருந்த அறிஞர்கள் அனைவரும் அதிசயித்தனர். ஆனால் மாக்ஸ் முல்லர் எந்த மொழியில் என்ன பேசினார் என்பது மட்டும் யாருக்கும் விளங்கவில்லை. அவரே அதனை விளக்குகிறார்.

“உலக இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றையும்விட மிகத்தொன்மை வாய்ந்த சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள “அக்னி மீளே புரோஹிதம்” என்ற ரீக் வேதத்தின் முதல் அடியே நான் கூறியது என்றார்.

உலகில் மிகத் தொன்மையான ஆன்மீக இலக்கியம் மிக நவீன கருவியுடன் அப்போது இணைந்து செயற்பட்டது. பகவான் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண பரம ஹம்சர் மேல் கொண்ட பேரன்பினால் சமஸ்கிருதம் கற்றுக் கொண்ட மாக்ஸ் முல்லர் உபநிஷதங்களை ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்த்து அச்சேற்றினார். முதன் முதலில் உபநிஷதங்கள் அச்சிற்கு வந்தது இவரினால்தான். உபநிஷதங்களைப் பற்றி மாக்ஸ் முல்லர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “உபநிஷதங்கள் புலரும் காலைப் பொழுதின் ஒளி போலவும், மலைச் சிகரங்களின் தூய காற்று போல எளிமையும் உண்மையும் நிறைந்தவை”

ஷோபன்ஹவர் என்ற ஜேர்மன் நாட்டுத் தத்துவஞானி “உபநிஷதங்கள் போல் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஆறுதலும் மேன்மையும் தரும் நூல்கள் உலகில் எவையும் இல்லை” என்று கூறினார்.

க்யாதே என்ற புகழ்பெற்ற ஜேர்மானியக் கவிஞரும், ரஷ்யாவின் டால்ஸ்டாயும், 19ம் நூற்றாண்டின் மெர்ஸன், தோரோ போன்ற அமெரிக்கச் சிந்தனையாளர்களும் உபநிஷதங்களாலும் கீதையாலும் மிகவும் கவரப்பட்டனர். அவர்களது எழுத்து அமெரிக்கர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டியதற்கு இந்து தத்துவ நூல்களின் தாக்கமே காரணமாகும்.

தாய்லாந்தில் இராமாயணம்

தாய்லாந்து அரசர்கள் தங்களை ராமா என்று அழைத்துக் கொள்கின்றனர். தற்போதுள்ள அரசின்பெயர் 'பூமி பால் அதுல்ய தேஜ் 9வது ராமா"

கி.பி. 17ம் நூற்றாண்டில் "தாய்" மொழியில் இயற்றப்பட்ட 'ராம கீர்த்தி' எனப்படும். ராமாயணம் பள்ளிகளில் புத்தர் கோயிலில் ராமாயணச் சித்திரம் மிகப்பெரிய சுவர்ச்சித்திர வடிவிலுள்ளது

தாய் குத்துச் சண்டை (Thai Boxing) விளையாட்டு அனுமன், வாலி, சுகீவன் முதலிய வானர வீரர்களின் சண்டை முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது எனக் கூறுகின்றனர். தாய்லாந்தின் பெயர் அவர்களது அரசியல் கட்டத்தில் "ஷ்யாம் - தேசம்" அதாவது விஷ்ணுவின் நாடு என அழைக்கப்படுகிறது. சில ஊர்களின் பெயர்களும் அயோத்தியா, லவபுரி, காஞ்சனபுரி என்று இருக்கின்றன.

சீவாஜ்யும் வியட்நாமின் வீடுதலைப்போரும்

1955 முதல் 1975 வரை வியட்நாமியர் அமெரிக்க வல்லரசுடன் போரிட்டுவென்றனர். 1977ம் ஆண்டு அப்போதைய வியட்நாமிய பாதுகாப்பு மந்திரி மதாம் பின் (Madam Binh) இந்தியாவிற்கு விஜயம் செய்தார். அப்போது அவர் மராட்டிய வீரன் சத்ரபதி சிவாஜி சிலைக்கு மாலையிட்டு மரியாதை செலுத்த விரும்பினார். காரணம் கேட்டபோது முதன் முதலாக கெரிலா போர்முறையைக் கையாண்டு வலிமை வாய்ந்த மொகலாயப் பேரரசை சிவாஜி தோற்கடித்திருந்தார். அவரே தம் வியட்நாமிய போராளிகளிற்கு முன் மாதியாகவும் உற்சாக மூட்டுபவராகவும் இருந்திருந்தார் எனக் குறிப்பிட்டார்.

இந்தோனேசியாவில் நம் கலாச்சாரம்

இந்தோனேசியாவின் தலைநகரம் ஐயகர்த்தா. இப்போது அது ஜாகார்த்தா என மாறிவிட்டது.

டச்சு ஆதிக்கம் ஏற்படும் முன் மஜாபாஹித்வம்சம் ஆட்சியில் இருந்தது. 30 லட்சம் பேர் கொண்ட பாலி என்னும் தீவில் முழுதும் இந்துக்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். 150 ஆண்டுகள் நீடித்த டச்சு ஆட்சியில் அங்கு திருட்டு, வழிப்பறி போன்ற குற்றங்களே பதிவாகவில்லை பாலித்தீவில் ஒருமுறை நடந்த இந்து மாநாட்டொன்றில் கலந்து கொள்வதற்காக இந்தியாவிலிருந்து

ரவிசுமார் என்னும் கட்டுரை ஆசிரியர் அங்கு சென்றிருந்தார். காலை உணவு அருந்தச் செல்லும்போது தாம் தங்கிய அறையின் கதவைப் பூட்டி விட்டுச் சென்றார். மாநாட்டுக்கு வந்திருந்த மற்றொரு பிரதிநிதி அவரிடம் நீங்கள் பாலிக்கு வருவது இதுதான் முதல் தடவையா? என விசாரித்தார். அது எப்படி உங்களிற்கு தெரிந்தது? என்று கேட்டபோது உங்கள் அறையைப் பூட்டினீர்களோ” என்றார். காமெரா, பாஸ்போர்ட் எல்லாம் உள்ளே இருக்கின்றனவே என்றார் ரவிசுமார்.

அதற்கு அவர் ‘எல்லா அறைகளிலும் தான் விலையுயர்ந்த பொருட்கள் உள்ளன. யாராவது கதவைப் பூட்டியிருக்கின்றார்களா என பாருங்கள். இங்கு திருட்டு என்பதையே கேள்விப்பட்டதில்லை. வேதத்தின் கர்ம சித்தாந்தம் அறிந்திருப்பதால் இங்கு திருட்டுடெல்லாம் இல்லை என்றார்.

பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்திருந்தாலும் இந்தோனேசியர்கள் அடிப்படை இந்து தர்மத்தை மறக்கவில்லை.

மற்றொரு ஆச்சரியமான விசயம், ரவிசுமார் பாலித்தீவில் பேராசிரியர் டாக்டர் இடா பகஸ் ஓகா புண்யாத்மஜா என்பவர் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். அச்சமயம் பேராசிரியர் அவரிடம், நான் “பிராமணன், என் அண்ணன் சென்ற வருடம் வரை பிராமணனாக இருந்தார். ஆனால் தற்போது வைசியராக மாறிவிட்டார்” என்றார். ரவிசுமாருக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. பிராமணர் எவ்வாறு வைசியராக மாறுவது? இந்தியாவில் மதத்தைத்தான் மாற்ற முடியுமேயன்றி வர்ணத்தை (ஜாதியை) எவ்வாறு மாற்ற முடியும்? யோசித்த அவருக்கு பேராசிரியர் விளக்கினார்.

பாலித்தீவில் ஒருவரது ஜாதி என்பது அவர்புரியும் தொழிலை ஓட்டியது. அவரது அண்ணன் ஆசிரியராக இருந்த வரை பிராமணராக இருந்தார். தற்போது இளைப்பாறியபின் ஓட்டல் ஒன்றை நடத்த ஆரம்பித்துள்ளதால் அவர் வைசியராகிவிட்டார் என்றார்.

அத்துடன் பாலி இந்துக்களின் அம்மன் கோயில் பைசாகி ஆலயம் என அழைக்கப்படுகின்றது. பாலியில் பூஜாரிகள் கோவிலில் பூஜை செய்தாலும், கர்ப்பக் கிரகத்தினுள் நுழைந்து கருவறையைச் சுத்தம் செய்வதற்கு நான்காம் வருணத்தார்க்கே உரிமை உண்டு. எனவே அவ்வேலைக்கு ஏகப்பட்ட போட்டி இங்கே உண்டு. நான்காம் வர்ணத்தாராக மாறி அப்பணியை ஏற்பதற்கு பல விண்ணப்பங்கள் குவியும் தகுதியானவரை நிர்வாகம் தெரிவு செய்யும் என்றார்.

கீதை கூறும் வர்ணங்கள் அங்கேயே உரிய முறையில் கடைப்பிடிக்கப் படுகின்றது.

பகவத்கீதை அத்தியாயம் நான்கு சுலோகம் 13

“குணத்துக்கும், கர்மத்துக்கும் ஏற்ப நான்கு வர்ணங்களைப் படைத்தேன்...

குணபேதத்தினால் சிருஷ்டி (படைப்பு) உண்டாகிறது. சத்வகுணம் நிறைந்திருக்கும் ஜீவன் பிராமணன், சத்வகுணமும் சிறிது ரஜோகுணமும் உள்ளவன் சத்ரியன், ரஜோகுணம் பெரும் பகுதியும் சிறிது சத்வம், தமசும் உள்ளவன் வைசியன் தமோகுணம் பெரிதும் சிறிது ரஜசும் கொண்டவன் சூத்திரன்.

மன பரிபாகத்தின் அடிப்படையிலேயே வர்ணங்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருதாய் வயிற்றில் பிறந்த நான்கு சகோதரர்களே நான்கு வர்ணங்களிலும் இருக்க முடியும்.

எது புண்ணியம்

அமெரிக்காவில் இருக்கும் சில கோவில்கள் இந்தியாவில் இருக்கும் மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோவிலைப்போலவோ, சிதம்பர நடராஜர் கோவிலைப் போலவோ புராணங்களையோ, சரித்திரத்தையோ உள்ளடக்கிய பெருமை கொண்டவை அல்ல. அவை வெறுமே வழிபாட்டுத் தலங்கள், அவ்வளவுதான். இருந்தாலும், அவற்றை அவர்கள் பராமரிக்கும் அழகும், கொடுக்கும் மரியாதையும் இருக்கிறதே..... அடேயப்பா!

புண்ணியம் தேடக் கோயிலுக்குப் போகிறேன் என்று இங்கே நம் மவர்கள் கோயிலுக்குப் போய் திருக்குளத்தை அசிங்கப்படுத்துவதும், கோயிலின் பிரகாரங்களில் உட்கார்ந்து புளியோதரை, தயிர் சாதக்கட்டுகளைப் பிரித்து வைத்துக்கொண்டு ஓட்டல் மாதிரி அங்கேயே சாப்பிட்டுவிட்டு வாழைப்பழத் தோலையும், சாப்பிட்ட எச்சில் இலைகளையும் கொஞ்சம்கூட குற்றவுணர்வே இல்லாமல் அங்கேயே போட்டு கோயிலையே குப்பைக் கூளமாக மாற்றி விடுவதும் எந்த வகையில் புண்ணியம் சேர்க்கும் என்று தெரியவில்லை.

வொது இடங்களைச் சுத்தம் செய்வது என்பதுதான் மிகச்சிறந்த திருப்பணியே

இனி யாராவது கோயில்களுக்கு ஏதாவது வேண்டுகூல் என்று நேர்ந்து கொள்ள ஆசைப்பட்டால் “ஒரு நாள் முழுவதும் என் குடும்பத்தினரோடு வந்து கோயிலைச் சுத்தம் செய்கிறேன்” என்று நேர்ந்து கொள்ளுங்கள். அது மற்ற எல்ல வேண்டுகூல்களையும் விட நிச்சயமாக அதிக பலனையும் புண்ணியத்தையும் தரும். மன நிம்மதியையும் தரும்.

ஸ்ரீ ராமக்ருஷ்ணர் சொன்ன கதைகள்

அந்த வயோதிபன் இன்னும் சற்று நேரத்தில் இறக்க உள்ளான். அவனுடைய மக்களும், உறவினர்களும் அவனைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றனர். அந்த முதியவன் சுற்றிலும் பார்க்கின்றான். அந்த அறையின் ஒரு மூலையில் ஒரு விளக்கு இரு திரிகளுடன் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதிக எண்ணெய் செலவாவதை நினைத்து அந்த வயோதிகன் தன் மகனை அழைத்து ஒரு திரியை அணைத்து வீண் செலவைக் குறைக்குமாறு மிகவும் மெல்லிய குரலில் கூறினான். வாழ்க்கை முழுவதும் அந்த வயோதிகன் தன் பொருளின் மீது அளவுக்கு அதிகமாகப் பற்றுக் கொண்டு பணத்தைச் செலவு செய்ய அறியாதவனாய் இருந்திருக்கின்றான். தன் பொருளின் ஒரு சிறு துளியைக் கூட அவன் இழக்க விரும்பவில்லை. மரணம் அவன் கதவைத் தட்டிக் கொண்டு நிற்கின்றது. தன் பொருட்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு அவன் சாக இருக்கின்றான். அந்நேரத்தில் கூட தான் இறந்து விடுவேன் என்று அவன் எண்ணவில்லை. உலகப் பொருட்கள் மேல் அவன் கொண்டுள்ள அளவற்ற ஆசை அவனை இந்த நெருக்கடியான கட்டத்திலும் கடவுளை நினைக்கவோ, உலக இன்பங்களிற்கு அப்பாற்பட்ட மிக உயர்ந்த இலட்சியங்களைப் பற்றி நினைக்கவோ அனுமதிக்கவில்லை. தான் கடினமாக உழைத்துச் சம்பாதித்த பொருளைப்பற்றியே நினைக்கிறது. ஞானம் என்பது அவனிற்கு கண்பொழுது கூட அனுபவமாகவில்லை. இதை விடக் கேவலமான நிலை வேறு ஏது?

பொறிபுலன்களால் உலகப் பொருட்களை அனுபவிப்பதில் மனிதன் சிற்றின்பத்தைக் காண்கின்றான். பேரின்பம் என்பதோ ஆன்மாவின் ஆழத்திலிருந்து வெளிவருவது என்றும் நிரந்தரமான பேரின்ப ஊற்று. மனித இதயத்தின் ஆழத்தில் அமிழ்ந்துள்ளது. அது பெருக்கெடுத்து வெளிவருவதுதான் அதாவது இந்த அனுபவத்தை அடைவதுதான் வாழ்க்கையின் நிறைவாகும். வாழ்க்கையின் மன அமைதியாகும். இதுவே அறிவு, மற்றும் அனுபவத்தின் முதிர்ச்சியான ஞானம் ஆகும். அமைதியும், ஆனந்தமும் நிறைந்த ஞானத்தை வெளிக் கொணர்வதுதான் வாழ்க்கைக் கலை ஆகும்.

உலகப்பற்று, ஆன்மீக விழிப்புணர்வை ஒதுக்கிவிடும். விலங்குகளின் உடல்கள் புலன் அனுபவங்களிற்காகவே உருவாக்கப்பட்டவை. அவைகளிற்கு விழிகட்குப் புலனாகா நுண்பொருட்களைப் பற்றிய அனுபவங்கள் ஏற்படுவதில்லை. உலகப் பொருட்கள் இன்பதுன்பங்களை உள்ளடக்கியவை. மனித உடலில் தான் விழிகட்டுப் புலனாகா நுட்ப அறிவு உதயமாகின்றது. தன்னை அறியும் தன்மை என்பது, தன்னை அறியாதனவற்றிலிருந்தும் வேறுபட்டது. தொடக்க நிலையில் ஆன்மா சிறிய அளவில் உள்ளது. அகங்காரம் பெருமளவிற்கு வெளியுலகில் அதாவது தான் அல்லாத

நிலையினால் அமைக்கப்பட்டு, கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த நிலையிலும் மனிதன் இன்னமும் விலங்கு நிலையிலேயே செயற்படுகின்றான். ஆனால் அவனிடம், தன்னை அறிந்து தான் ஆன்மா, அதாவது என்றும் நிலைத்த, தூய்மையான, ஒளிமிக்க, என்றும் விடுதலை பெற்ற ஆன்மா என்று அறிந்து கொள்வதற்குத் தேவையான கருவியும் வழிமுறையும் அவனிடமே இருக்கின்றன. இதனால் அவன் தன் உடல், மனம், ஆளுமையைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்து ஒழுங்கு படுத்திக் கொள்கிற சக்தியையும், சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு செய்யாமல், தன்னை அற்பமான உலகப் பொருட்களில் மூழ்கடித்துக் கொள்வதிலேயே திருப்தியடைந்து விடுவானேயானால், தான் பெற்ற வெற்றிகள் பல இருந்தும் தன்னை ஒரு முழு மூடனாக அவித்யா தோஷமுடையவனாக ஆக்கிக் கொள்கிறான். இதுதான் ஆன்மீகத் தற்கொலை எனப்படுகிறது.

இல்லற வாழ்க்கை இனித்திட....

1. ஒரே சமயத்தில் இருவருமே கோபப்படாதீர்கள்
2. மிக மிக சாதாரண விஷயங்களில், ஒருவர் மீது ஒருவர் எரிந்து விழாதீர்கள்.
3. வாக்குவாதம் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளில் ஒருவர் மற்றவரை ஜெயிக்கவிட்டு மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். விட்டுக் கொடுப்பவர்கள் கெட்டுப்போவதில்லை எப்பொழுதுமே!
4. விமர்சனத்தையே வாஞ்சையுடனும் அன்புடனும் செய்து பாருங்கள்.
5. கடந்தகால தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டாதீர்கள்.
6. உலகத்திற்காக போலியாக வாழ்வதைக் காட்டிலும் உங்களுக்காகவே வாழ்ந்து பாருங்களேன்.
7. விவாதம் தவிர்க்க முடியாத்து என்றால், கூடியவரைக்கும் அதை ஒத்திப்போடுங்கள்.
8. ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறையாவது ஒரு அன்பான வார்த்தையோ அல்லது வாழ்த்தோ உங்கள் துணையிடம் உபயோகப்படுத்திப் பாருங்கள்.
9. செய்த தவறை உணரும்போது அதை ஒத்துக் கொள்ளவும் அல்லது அதற்காக மன்னிப்புக் கேட்கவும் தயங்காதீர்கள்.
10. இல்லற வாழ்க்கை இனித்திட, மூன்று தாரக மந்திரங்கள்
ADAPT - சூழ்நிலைக்கேற்ப நடந்து கொள்ளுதல்
ADJUST - அனுசரித்துப் போகுதல்
ACCOMMODATE - மற்றவர்களை மதித்து நடத்தல்

வாழ்க்கையையே வேள்வியாக்கு!

வாழ்க்கை

வென்று வாழ்தல், வகுத்து வாழ்தல், வழங்கி வாழ்தல் மூவகை

வென்று வாழ்தல் (Competition)

விலங்குகளிடத்தும் விலங்குகள் போன்ற மக்களிடத்தும் இவ் வாழ்க்கை முறை உண்டு. தங்களிற்கு தரும் மதிப்பை அவை மற்ற உயிர்களிற்குத் தருவதில்லை. உலகில் உள்ளவைகளையும் உள்ளவர்களையும் ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் மடக்கித் தமது நலனுக்காகவும், சுகஜீவனத்திற்காகவும் பயன்படுத்தல் அவர்களின் குறிக்கோள். அவரவர் வல்லமைக்கு ஏற்றவாறு பிறர் மீது ஆக்கிரமிப்பது அவர்களது இயல்பு. இதனால் துன்பமே அதிகரிக்கிறது. போராட்டம் நிறைந்ததாகிறது, பூவுலக வாழ்வு, இதை வனத்தின் வாழ்க்கை முறை எனலாம்.

வகுத்து வாழ்தல் (Co-Operation)

இதுவே சமுதாய வாழ்வு. பொது நன்மைக்கு, தனி நன்மையானது இடம் கொடுக்கவேண்டும். அதை மீறி நடப்பவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. முறைமையான கட்டுமானத்தின் மூலம் நலன் நிறுவப்பெறுகிறது. நாகரீகம் நிறைந்த சமுதாயங்களில் ஒழுங்குப்பாடு ஓங்கியுள்ளது. அன்புடனும் ஆதரவுடனும் மக்களின் சமுதாய வாழ்வு இனிது நிறைவேறுகிறது. விதி வகுத்துள்ள வாழ்வின் விளைவு இதுவாம். பூவுலக வாழ்வு ஒருவாறு சவர்க்க வாழ்வாக இங்ஙனம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வழங்கி வாழ்தல் (Self-Dedication)

இன்பம் நிறைந்த இனிய வாழ்வு இதுவாகும். யாரொருவன் இயற்கையிடமிருந்து தனக்காக ஏற்பதைவிட பிறருக்கு அதிகமாக வழங்குகின்றானோ அவன் வேள்வி வேட்கிறான். தாவர உலகில்பனை, தென்னை, வாழை என்பன ஏற்பதைவிட அதிகம் உலகிற்கு பயன்படுகிறது. விலங்குகளில் பசுவும் இவ்வாறே. இவைகளின் வாழ்வு வேள்வி மயமானது. மக்களுள் மேலோர் பிறவுயிர் நலனுக்கென்றே வாழ்ந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் புரியும் ஆருயிர் சேவையே ஆண்டவன் சேவையாகின்றது. நரர்களைப் பேணுதலே நாராயண வழிபாடாகிறது. ஜீவர்களை உய்விப்பதே சிவபூஜையாகின்றது. தமக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழ்பவர்களே யக்கு முர்த்திகளாகின்றனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் அளவு உலகம் நலன் பெறுகிறது.

சாதுகமான ஆன்மீகப் பழக்கம்

ஆன்மீகம் என்பது வெறும் சம்பிரதாயங்களோ அன்றி சடங்குகளின் தொடர்ச்சியோ அல்ல. இத்தகைய பொருள் புரியாத சடங்குகளைப் பின்பற்றுவதால் உலக வாழ்வில் ஆழ்ந்துகிடக்கும் மிகச் சாதாரண மனிதன் ஆன்மீக உயரங்களிற்கு எழுந்துவர முடியாமல் தவிக்கிறான். யோகிகள் போதித்த பயிற்சிகள் இவனிற்கு வீண்கனவுலகாகவே படுகிறது.

இவ்வாறான தற்காலச் சூழலில் தனி மனிதனின் ஆளுமையை முற்றிலும் மாற்றியமைக்கும் சக்தி வாய்ந்த ஆன்மீக அறிவு நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ளேயே மறைந்து கிடக்கின்றது என்பது உணரப்படும்போது மனிதன் பேருவகை கொள்கிறான்.

இப்புத்துணர்வின் பிறப்பிடம் எங்கே என்று தேடும்போது அது மிக ஆழ்ந்து, மிக மிக ஆழ்ந்து நமக்குள்ளே இருக்கும் ஒரு மையப் பகுதியில் ஆரம்பிக்கிறது என்பது விளங்கும்.

பழக்கங்களிற்கு அடிமையாகிக் கிடக்கும் மனிதனின் மனோபாவம் முழுமையாக மாற்றம் பெறுதல் என்பது மிகவும் சிரமமான காரியம்தான். மனம் என்பது வெறும் எண்ணங்களின் மூட்டையாகும். எண்ணங்களின் தரம் மாற்றப்பட்டாலன்றி மனிதன் தரம் மாற்றப்படாது. நாம் நேரான, படைப்பாற்றல் தன்மையோடு உலகை அணுகும்போது அவை நற்பயனை அளிப்பனவாகவும். எதிர்மறையான தன்மையோடு அணுகும்போது தீயபலன்களையும் பெறுவோம். ஒருவனது மனம் ஒரு சமயத்தில் ஒரு விசயத்தில் மட்டுமே லயிக்கிறது. பல திசைகளில் பாயும் மனதில் இறைவனின் தோற்றம் சாத்தியமில்லை. இறைவனோடு ஈடுபடவேண்டுமாயின் இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனையல்லாமல் மற்ற எல்லாச் சிந்தனைகளையும் விரட்டியடிக்க வேண்டும். எண்ண அலைகளின் திசையை கடவுளைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கும்படி மாற்றி அமைத்துவிட்டால் உலக விசயங்கள் நம் மனதில் முழைத்துத் தொல்லை தராது. ஒரு ஆரோக்கியமான மனிதற்கு இது போன்ற உயர் நெறியை நோக்கி ஒரு முனைப்படுத்துவது, சலபமானது. நல்வழிப்படுத்தப்பட்ட மனம் நல்ல உயர்ந்த சிந்தனைகளை அசை போடுவதும், உயர் இலட்சியத்தை நோக்கி பயணிப்பதும் இனிமையாகவும், பொழுது போக்கு அனுபவமாகவும் கருதும்.

உலகப்பற்று

- (1) இது வியாபாரம் பண்ணும் தன்மையது. தான் காட்டுகின்ற அன்பிற்கு பிரதியுபகாரமாக பிரதியன்பையோ, சுகத்தையோ, செல்வத்தையோ எதிர்பார்ப்பது அந்த அளவில் அது வர்த்தகமாகின்றது.

பக்தி: தெய்வப்பற்றோ தியாகம் செய்யும் தன்மையது. தன்னிடத்து இருப்பதையெல்லாம் கொடுக்கிறது. தனக்கு ஏதேனும் பிரதியுபகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பதுவுமில்லை, ஏற்பதுமில்லை. கரவாது கொடுப்பது பக்தியின் முதல் மகிமை.

உலகப்பற்று

- (2) பயம் நிறைந்தது, முயற்சியைப் பற்றிய பயம், தோல்வியைப் பற்றிய பயம், நஷ்டத்தைப் பற்றிய பயம், எதிரியைப் பற்றிய பயம், மரணத்தைப் பற்றிய பயம்.

பக்தி: அபயம் அல்லது எதற்கும் அஞ்சாமை

உலகப்பற்று

- (3) போட்டி பொறாமைக்கு இடமுண்டு. தான் நேசிப்பவர் தனக்கு மட்டுமே சொந்தம் என்னும் பாங்கு.

பக்தி: அனைவரையும் அரவணைத்து அழைத்துச் செல்லல்

சத்தியம்

மனமும் வாக்கும் ஒன்றாக அமைவது சத்தியம். சத்தியத்தையே சொல்லிச் சொல்லிப் பழக்கம் செய்து விட்டால் மனம் சத்தியத்தையே நினைக்கும் வாக்கும் சத்தியத்தையே சொல்லும். அப்போது சொல்பவை எல்லாம் சத்தியமாகவே இருக்கும். தவறி ஒன்றைச் சொல்லும் அந்த சொல் சத்தியமாகவே முடியும். உள்ளதையே உள்ளதில் நினைப்பதையே சொல்லும். வாக்கு அப்படியே பலிக்கும். தவறி சொன்னாலும் அது நடங்குவிடும். வார்த்தை சத்தியாவது சத்தியத்தினால்தான்.

தெய்வீக சம்பத்

பயமின்மை, மனத்தூய்மை, ஞானத்திலும் யோகத்திலும் நிலைபெற்றிருத்தல், தவம், புலனடக்கம், வழிபாடு, சாஸ்திரங்களைப் படித்தல், நேர்மை, தீங்கு செய்யாமை, உண்மை, கோபமின்மை, தியாகம், அமைதி, கோள்சொல்லாமை, உயிர்களிடம் இரக்கம். பிறர் பொருளை விரும்பாமை, மென்மை, நாணம், உறுதியான மனம், தைரியம், பொறுமை, திட சங்கல்பம், தூய்மை, வஞ்சக மின்மை, கர்வமின்மை ஆகியவை தெய்வீக இயல்புடன் பிறந்தவனுக்கு உரியவை ஆகின்றன. (கீதை 16-1-3)

நம்மில் பெரும்பாலானோர் இத் தெய்வீகப் பொக்கிஷம் இல்லாமல் பிறந்திருக்கலாம். ஆனாலும் இவை அடையப்படக்கூடியவையே. இதற்கு, முதலில் இந்த வார்த்தைகளில் சிந்தித்து நாம் ஒரு உள்முகப் பார்வையை முதலில் பெறல் வேண்டும். இப்படி இடைவிடாது செய்வதினால், இந்தக் குணாதிசியங்களை, ஏன் தெய்வீக சம்பத் என அழைக்கப்படுகின்றது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். விழிப்புற்ற மனிதனைப் பொறுத்தமட்டில், இந்தத் தெய்வீகப் பொக்கிசத்தைக் காட்டிலும் உயர்வானது இந்த உலகில் வேறொன்றுமில்லை. நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பகுத்தாராயும் சக்தி உள்ளிருக்கும் மிகவும் அத்தியாவசியமான இந்த உயர் நலனையே குறிக்கோளாகக் கொள்ளும்போது, இந்தப் பொக்கிசத்தைப் பெற பேராவல் ஒன்று அகத்திலிருந்து இயல்பாகவே எழும்.

பின்னர், நம்முடைய உள்முகப் போராட்டம் ஆரம்பமாகும். அப்போது பதட்டம், மனச்சோர்வு என்பன தோன்றும். நமது பூர்வ சம்ஸ்காரங்கள், சேகரிக்கப்பட்ட முந்தைய மனோபாவங்கள் குறிப்பாக தீயவைகள் தமது கடினமான எதிர்நிலைப்பைக்கிளப்பும். இந்தப் போராட்டத்தை எதிர்கொண்டு அதனூடே பயணிக்க வேண்டும். இந்தத் தெய்வீகப் பொக்கிசத்தைக் கையகப்படுத்தாத வாழ்க்கை மிகவும் இழிவானது என்பதை மட்டும் உறுதியாக நம்பவேண்டும். மனம்தளராமல் இவற்றை அடைய கங்கணம் கட்டிக் கொண்டால், பின் அதற்குரிய சாதனைகளாலும், இறையருளாலும் அது நிச்சயம் கைகூடும். யார் இதை வெற்றிகரமாக அடைகின்றார்களோ அவர்கள் உன்னதமான தெய்வீகப் பண்பைப் பெறுவர். இளைஞர்களிடையே துடிப்பானவர்களும், புத்திசாலிகளும் தான் இந்தச் சவரலை வெற்றிகரமாக மேற்கொள்வர். அவர்களே அக உலக சாதனைக்காக சளைக்காத உற்சாகமிக்கவர்கள் மட்டுமல்ல, தைரியம், முழுமையான அர்ப்பணம், தம் மீது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் கூட.

மன்துன் மன்தனாக வாழ 18 வீஷயங்கள்

மிகவும் மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்	-----	தாய், தந்தை
மிக மிக நல்ல நாள்	-----	கின்று
மிகப் பெரிய வெகுமதி	-----	மன்னிப்பு
மிகவும் வேண்டியது	-----	பணிவு
மிகவும் வேண்டாதது	-----	வெறுப்பு
மிகப் பெரிய தேவை	-----	நம்பிக்கை
மிகக்கொடிய நோய்	-----	பேராசை
மிகவும் சலபமானது	-----	குற்றம் காணல்
கீழ்த்தரமான வீஷயம்	-----	பொறாமை
நம்பக்கூடாதது	-----	வதந்தி
ஆபத்தை விளைவிப்பது	-----	அதிக பேச்சு
செய்யக்கூடாதது	-----	நம்பிக்கைத் துரோகம்
செய்யக்கூடியது	-----	உதவி
விலக்க வேண்டியது	-----	சோம்பேறித்தனம்
உயர்வுக்கு வழி	-----	உழைப்பு
நழுவு விடக்கூடாதது	-----	வாய்ப்பு
பிரியக் கூடாதது	-----	நட்பு
மறக்கக் கூடாதது	-----	நன்றி

அம்மாவுக்கு சொல்லவேண்டிய ஸ்ரார்த்த மந்திரம்

குஜராத்தில் ஒரு கயா உள்ளது. இது பெற்ற தாயாருக்கு மட்டும் ஸ்ரார்த்தம் செய்யும் இடம்.

அம்மாவுக்கு சொல்லும் ஸ்ரார்த்த மந்திரத்தின் விளக்கத்தை ஸ்ரீ ஜெயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்:

“தாயே, என்னைக் கருவில் ஏற்றபோது நீ உடம்பு வேதனைப்பட்டிருப்பாயே... அதற்காக இந்த ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன். நான் கருவில் உருவாகி வளர்ந்தபோது நீ வாந்தி எடுத்து உணவு செரிக்காமல் அவஸ்தைப்பட்டிருப்பாயே.... அதற்காக இந்த ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன். தாயே, என்னை வளர்ப்பதற்காக நீ விரும்பாத எல்லா உணவையும் என் பொருட்டே எடுத்துக் கொண்டாயே..... அதற்காக இந்த ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன். தாயே..... நான் உன் வயிற்றில் வளர்ந்து வரும் நேரத்தில் உன்னால் சுமக்கமுடியாமல் பெருமூச்சுவிட்டு இங்கும் அங்கும்அலைந்தாயே.... அந்த வேதனைக்காக ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன். நீ போக வேண்டிய இடங்களுக்குப் போகவிடாமல், நான் போனால் எனக்கு கடினம் என்று சொல்லி, வீட்டிற்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடந்து எல்லா ஆசைகளையும் துறந்து விட்டு என் மீதே கவனமாக இருந்தாயே.... அதற்காக இந்த ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன். நான் வெளியே உருவெடுத்து வந்தபோது உன்னுடைய உதிரம் பெருக்கெடுத்து ஓடியிருக்குமே.... அதற்காக இந்த ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன். பிரசவ வலியில் அலறி இருப்பாயே.... அதற்காக ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன். நான் வாயால் கடித்து உறிஞ்சியபோது உன் மார்க்காம்புகள் வலித்திருக்குமே..... அதற்காக இந்த ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன். என் அழகுரல் கேட்டதும் ஓடோடி வந்து தூக்கினாயே.... அதற்காக உனக்கு ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன். நான் பிறந்த பிறகு எனக்கு பால் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக வேண்டாததை விலக்கி, வேண்டியதை மட்டும் உண்டாயே.... அதற்காக நான் இந்த ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன். நான் உன் மடியில் மல முத்திரம் செய்தேனே.... அந்த தூர்வாசனை வேதனைகளை பொறுத்துக்கொண்டாயே.... நான் இரவிலே அழுது, மற்றவர்கள் ஏச, நீ எழுந்து என்னைச் சமாதானப்படுத்தி மற்றவர்கள் ஏச்சைப் பொறுத்துக் கொண்டாயே... இப்படியாக ஐம்பத்தைந்து விதமான அவஸ்தைகளை பொறுமையோடு ஏற்றுக்கொண்டாயே.... அதற்காக இந்த ஜலதர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

அம்மா

அம்மா என்பது உடம்பல்ல. அம்மா என்பது இந்த உலகத்தை அரவணைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு உணர்ச்சி. அம்மா என்பது உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பெண்களிடமும் இருக்கின்ற ஒரு சக்தி. அம்மா என்பது மழை பொழிய காத்திருக்கும் குளிர்மேகம். அம்மா என்பது உலகை குளிர்வித்துக் கொண்டிருக்கிற தாவர சக்தி. அம்மா என்பது உலகிலுள்ள அத்தனை உயிர்களையும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிற பூமியின் பலம்.

**பெற்ற தாயை வணங்குவோம்!
இருந்தாவும் வணங்குவோம்!
இறந்தாவும் வணங்குவோம்!**

தாயை வணங்குவதால் கீடைக்கும் புண்ணியம் யாது?

ஆறு தரம் பூமியை வலம் வருதலும்
ஆயிரம் தடவை காசியில் குளித்தலும்,
நூறு தடவை சேது ஸ்நானம் செய்தலும்
ஆகிய இவற்றால் கீடைக்கும் புண்ணியம்
தாயை பக்திப் புர்வமாக ஒரு தரம்
வணங்கினாலே கீடைக்கும்

அறிஞர்களின் சீந்தனைத் துளிகள்

போலி நண்பர்களைக் காட்டிலும் வெளிப்படையாக உள்ள
எதிரி மேல் - தாமஸ் புல்லர்

தகுதி இல்லாதவன்தான் பிறரை அவதூறு செய்து
பொழுது போக்குவான் - பென்டன்

போதனை எளிதாக இருந்தால், கேட்போரின் உள்ளங்களில்
அது புகுந்து விடும் - ஆல்பர்ட் சுவைட்சர்

பொறுமைசாலிகளின் கோபத்திற்கு பயப்படுங்கள்
- ஜான் டிரைடன்

ஒரு ஞானி தன் அகவொளியால் மனித இனத்துக்கு
ஒளியூட்ட முயல்கின்றான் - ஹலீல் கிப்ரான்

நாளை செய்ய வேண்டியதை இன்றே செய் - சாணக்கியர்

தனக்கு கிடைக்கக் கூடிய சௌகரியங்களை முன்னிட்டு உறவு பாராட்டும்
இடத்தில் உண்மையான உறவு மலர்வதில்லை - ஜே. கிருஸ்ணமூர்த்தி

செய்த தவறை மறைப்பது, இரண்டு முறை தவறு
செய்வதற்கு ஒப்பாகும் - தாமஸ் புல்லர்

வலிமை உடலிலிருந்து மட்டும் வருவதில்லை.
மனவறுதியிலிருந்தும் வருகின்றது - காந்தியடிகள்

ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்கு முக்கியமான
தடைக்கல்லாக இருப்பது சுயநலம் - சுவாமி வீவேகானந்தர்

அதிகமாகப் பேசுவதால் மட்டும் ஒருவன்
அறிஞனாகமாட்டான் - புத்தர்

நல்லொழுக்கம் இல்லாதவனை வேதங்கள்
புனிதமாக்கிவிடாது - வசீஷ்டர்

கோடிக்கணக்கான குருட்டு நம்பிக்கையாளர்களை
விட ஒரு நியாய வானுக்குத் தான்
சைத்தான் அதிகம் அஞ்சுகிறான் - ஹலீல் கிப்ரான்

சொர்க்கம் என்பது உங்கள் அன்னையின் காலடியின்
கீழ் இருக்கின்றது - நமிகள் நாயகம்

ஏழை எளியவர்கள், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள்,
கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள் ஆகியோரே
உனது தெய்வங்களாகட்டும் - சுவாமி விவேகானந்தர்

நட்சத்திரங்களைப் பிடிக்க முயற்சிப்பவன்
காலடியில் கிடக்கும் புஷ்பங்களை
கவனிப்பதில்லை - ஜெரெம் யெந்தம்

பிறக்கும் ஒவ்வொரு புதிய நாளுடனும்
புதிய வலிமையும் புதிய எண்ணங்களும்
பிறக்கும் - எலியனார் ரூஸ்வெல்ட்

குறை காண்பது எளிது. ஆனால் அக்குறை
இல்லாமல் நடப்பது தான் கடினம் - புளுடார்க்

ஒருவனது நடத்தையே அவனுடைய எடைக்கல்
அவன் செய்யும் தொழில் அல்ல - ஆனன்

எவரிடமும் எதையும் எதிர்பார்க்காதீர்கள். எதிர்பார்த்தால்
இறுதிவரை சாதிக்காமலே போய்விடுவீர்கள் - எட்மண்ட் பர்ஸ்

என்ன சொல்கிறாய் என்பது முக்கியமல்ல.
என்ன செய்கிறாய் என்பதுதான் முக்கியம் - நேரு

ஈசுவர கிருபையானது தற்பெருமையும் கர்வமும் உள்ளவர்களுடைய
உள்ளத்தில் தங்கியிருப்பதில்லை - ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

இருளைப் பழிப்பதைவிட ஒரு மெழுகுவர்த்தியை
ஏற்றிவைப்பதே மேலானது - எலியனார் ரூஸ்வெல்ட்

முடிவு செய்வதில் தயக்கம் காட்டுவது காலத்தைக்
களவாடுவது ஆகும் - எட்வேர்ட் யங்

எப்பொழுதும் உற்சாகத்துடன் ஒரு நல்ல காரியத்தில்
ஈடுபட்டிருப்பது நல்லது - பைபீள்

தர்மத்தின் பத்து முகங்கள்

மனிதன் தர்மத்தையே பின்பற்ற வேண்டும் என்று எல்லா மதங்களும் கூறுகின்றன. தர்மமே இறைவன் என்றும் தர்மத்தில்தான் உலகம் நிலைபெற்றுள்ளது என்றும் உபநிஷதங்கள் கூறுகின்றன.

த்ருதி: சமா தமோஸதேய செளசிமிந்த்ரிய நிக்ரஹ: /
தீர்வியா ஸத்யமக்ரோத : தசகம் தர்மலக்ஷணம் //

- 1) த்ருதி : தைரியம் வாழ்க்கையில் கஷ்ட நஷ்டங்கள், மான அவமானங்கள் வந்த போதும், விவேகத்தினாலும், தைரியத்தினாலும் அவைகளை எதிர்க்கும் மன உறுதி.
- 2) ஶ்ரீமா : நம்மை யாராவது நிந்திக்கும் போதும், அவமானம் செய்யும் போதும், பொறுமையுடன் அவர்களை மன்னிப்பது
- 3) தமம் : மனதைக் கெடுத்துக் கொள்ளாமல் எப்போதும் சாந்தமாகவும் சந்தோஷமாகவும் உறுதியாகவும் வைத்துக் கொள்வது.
- 4) அஸ்தேயம்: பிறர்பொருளை குப்பை என்று எண்ணக்கூடிய மனப் பக்குவம் , தங்கமாக இருந்தாலும் தம்முடையதில்லை என்றால் ஏறெடுத்தும் பார்க்காமல் இருப்பது.
- 5) செளசம் : நம் உடல், ஆடை, இருப்பிடம் ஆகியவற்றை அழுக்கில்லாமல் தூய்மையாக வைத்திருத்தல்
- 6) இந்திரிய நிக்கிரம்: கண், காது, மூக்கு, நாக்கு மற்றும் மனதைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருத்தல்.
- 7) தீ : விவேகத்தோடு கூடிய புத்தியினால் செய்யும் கர்மங்களை மன உறுதியோடு செய்தல்.
- 8) வித்யை : சாஸ்திரங்களைக் கற்றும் , சத்புருஷர்களின் உபதேசங்களைக் கேட்டும், ஞானத்தைப் பெறுதல்
- 9) சத்தியம் : எந்த கஷ்டமான நிலையிலும் பொய் கூறாது சத்தியத்தையே பெருமையுடன் கடைப்பிடித்தல்
- 10) அக்ரோதம்: கோபம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலைகளிலும் கோபத்திற்கு வசப்படாமல் சாந்தமாக இருத்தல்.

கீருபானந்த வாரியாரின் பத்து கட்டளைகள்

1. எப்போதும் எந்த இடத்திலும் பிறர் மனம் நோகப் பேசக் கூடாது.
2. ஒருவரிடம் நேரில் பேசும் போது “நீங்கள், உங்கள்” என்று பன்மையாகப் பேசிவிட்டு அவர்கள் இல்லாத போது அவன், இவன் என்று ஒருமையில் பேசுவது அவனுடைய உயர்வைக் கெடுத்துவிடும்.
3. பிறருடைய குற்றங்களை ஆராய்தல் கூடாது. நினைக்கவும் கூடாது. பேசவும் கூடாது. பிறருடைய குற்றங்களை பூதக் கண்ணாடி போட்டு ஆராய்ந்து, கண்ட கண்ட இடத்தில் எல்லாம் அதே வேலையாகப் பேசுபவர் பலர் இருக்கின்றனர். இந்தப் பழக்கம் இவர்களுடைய வாழ்வைப் பாழ்படுத்திவிடும். பிறருடைய குணநலன்களை மட்டும் சமயம் வரும்போதெல்லாம் கூறுதல் வேண்டும். இது மனித வாழ்வை உயர்த்தும்.
4. கடவுள் சந்நிதியில் நாம் வாழுகின்றோம். கடவுள் எங்கும் உறைபவர். அவர் நாம் நினைப்பதை, பேசுவதை, செய்வதை அறிந்து கொண்டேயிருக்கிறார். ஆதலால் தீய சிந்தனை, தீய சொற்கள் தீய பழக்க வழக்கங்கள் இவைகளை அறவே விலக்க வேண்டும். நல்ல சிந்தனை, நல்ல இனிய உண்மையுரைகள், நல்ல பழக்க வழக்கங்கள், இவைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
5. நமக்கு எல்லாம் தெரிந்துள்ளது, மற்றவர்களிற்கு என்ன தெரியும்? என்று நினைத்துக் கொண்டு செருக்குடன் இருத்தல் கூடாது. கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு. எல்லாம் தெரிந்தவர்களும் ஏதும் தெரியாதவர்களும் உலகில் இல்லை. ஆதலால் அடக்கமாகவும், பணிவாகவும் இருத்தல் வேண்டும். பணிவு மனித வாழ்வை உயர்த்தும்.
6. கடன்பட்டு ஆடம்பரமாகச் செலவு செய்தல் கூடாது. கடன் படுவது மிகவும் துன்பத்தைத்தரும். கூடுமானவரை சிக்கனமாகவும், எளிமையாகவும் வாழப் பழக வேண்டும். கடன்பட்டு பால் அன்னம் உண்பதைப் பார்க்கினும் கடன்படாமல் உப்பில்லாக் கஞ்சி உண்பது மேலானது.
7. யாரிடத்திலும் கடுஞ்சொல்லாக வெடு வெடென்று பேசக்கூடாது. இனிமையாகவும் குளிர்ச்சியாகவும் பேச வேண்டும். கரவாக ஒருவருடன் பழகக்கூடாது.

8. தாய்மொழியிடத்திலும், தாய்நாட்டிலும், தன் சமயத்திலும் பற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் பிற மொழிகளிடத்தில், பிற சமயங்களில் வெறுப்புணர்ச்சி இருக்கக்கூடாது. சமய வெறி, மொழி வெறி, ஜாதி வெறி இருக்கக்கூடாது. மொழி, இனவெறிகள் மனித முன்னேற்றத்தைத் தடுத்தாவிடும்.
9. நாம் பிறவாத இடமோ, பேசாத மொழியோ, நாம் தோன்றாத குலமோ கிடையாது. எண்ணில் கோடி பிறவிகளை நாம் இதற்கு முன் பெற்றுள்ளோம். ஆதலால் எல்லா நாடும் நம் நாடு, எல்லாரும் நம் சகோதரர்கள் என்று கருதி சாந்தமாகவும் அன்பாகவும் வாழவேண்டும்.
10. மரணம் எப்போது வரும் எந்த இடத்தில் வரும் என்பதை எவராலும் அறிந்து கொள்ள இயலாது. இது எந்த வினாடியிலும் வரும். ஆதலால் நல்ல அறங்களைச் செய்து தவம், தியானம் புரிந்து செல்கதிக்கு நலந்தேட வேண்டும்.

இட உபந்ஷதத்திலிருந்து சீல துளிகள்

உலகியலின் நடுவில் வாழ்கின்ற மூடர்கள் தங்களை அறிவாளிகள் என்றும் பண்டிதர்கள் என்றும் கருதி குறுக்கு வழிகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள். குருடனால் வழிகாட்டப்பட்ட குருடனைப்போல் இவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறவிச் சூழலில் உழல்கிறார்கள்.

(1.2.5)

குறுக்கு வழியில் செல்கின்ற பணத்தாசையால் அறிவிழந்த மனப்பக்குவமற்றவர்களிற்கு மறுவுலக உண்மைகள் புரிவதில்லை “இந்த உலகம் தான் எல்லாம் வேறு எதுவும் கிடையாது” என்று கருதுகின்ற அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் என்னை (எமனை) அடைகிறார்கள்.

(1.2.6)

எதைப்பற்றி பலரால் கேட்க முடியவில்லையோ, கேட்டும் பலரால் எதனை அறிய முடியவில்லையோ அந்த ஆன்மாவைப்பற்றி உபதேசிப்பவரும் அபூர்வம் கேட்பவரும் அபூர்வம்; அத்தகைய அபூர்வமான ஒருவரைப் பின்பற்றி அதனை அறிபவரும் அபூர்வம்

(1.2.7)

உலகியல் மனிதர்கள் கூறும் வழிகளால் இந்த ஆன்மாவை அறியமுடியாது; ஏனெனில் அவர்கள் பலவிதமாகக் கூறுகின்றனர். அனுபூதி பெற்றவனின் உபதேசங்களைப் பின்பற்றினால் குழப்பம் இல்லை. இந்த ஆன்மா அனுவைவிட நுண்மையானது. எனவே வாதங்களிற்கு அப்பாற்பட்டது.

(1.2.8)

இந்துக்களே!

முதலில் அடிமையின் நெற்றியில் குறியிடுவது போல் நம் நெற்றியில் இயற்கையன்னை இட்டுள்ள பொறாமை என்னும் களங்கத்தை அழிப்போம். யாரிடமும் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்.

நற்செயல் புரியும் ஒவ்வொருவருக்கும் கைகொடுத்து உதவத் தயாராகுங்கள். மூன்று உலகிலுமுள்ள ஒவ்வொரு உயிருக்கும் உங்கள் நல்லெண்ணங்களை அனுப்புங்கள்.

முதலில் நாம் தெய்வமாவோம். பின்பு பிறர் தெய்வங்களாக உதவுவோம்.

“ஆவதும் - ஆக்குவதும்” இதுவே நமது லட்சியமாக இருக்கட்டும்.

தியாகம் செய்தேயாக வேண்டும். மகிமையுடனிரு. தியாகமின்றி எந்தப் பெரிய செயலையும் செய்யமுடியாது. இந்த உலகைப் படைக்க தன்னையே தியாகம் செய்தான் இறைவன். உங்கள் வசதிகள், இன்பங்கள், பெயர், பகழ், பதவி ஏன் உங்கள் உயிரையே துச்சமெனத் தள்ளி மனிதச் சங்கிலிகளால் பாலம் ஒன்று அமையுங்கள். அதன் மூலம் கோடிக் கணக்கான மக்கள், வாழ்க்கை எனும் கடலைக் கடப்பார்கள்.

நல்லவை அனைத்தின் ஆற்றல்களையும் திரட்டு. எந்தக் கொடியின் கீழ் நீ வருகின்றாய் என்பதைப் பொருட் படுத்தாதே. உனது நிறம் என்ன? பச்சையா, நீலமா, சிவப்பா என்பதைப் பொருட்படுத்தாதே. எல்லா நிறங்களையும் ஒன்று சேர்த்து பேரொளி வீசித் துலங்கும் வெண்ணிறத்தை உண்டாக்கு. இதுவே அன்பின் நிறம். வேலை செய்வதே நமது கடமை. பலன்கள் தானாகவே வரும். நீ கடவுளாகும் வழியில் எந்தச் சமூக இயக்கம் குறுக்கிட்டாலும் ஆன்மீக சக்திக்கு முன் அது விலகிப் போய்விடும்.

மானிடப்பிறப்பு, முக்தியின் விருப்பம், மாமனிதர்களின் கூட்டுறவு இந்த மூன்றும் கிடைப்பது அரிது. தெய்வங்களின் அருளால்தான் இவற்றை அடைய முடியும்.

சுவாமியீ

மாணவர்களுக்கு.....

ஒழுக்கம்

மனிதனின் விழிப்புற்ற தெய்வீகமே ஒழுக்கம். அதன்முன் பைத்தியக்காரர் தவிர்ந்த அனைவரின் தலைகளும் தலை வணங்கும். எந்தவிதமான நிகழ்காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் ஒழுக்கத்தால் நாம் பயமின்றி எதிர்கொண்டு அடக்கியாள முடியும். ஆனால் அது இல்லாமல், நமக்கு நிகழ்காலமோ, எதிர்காலமோ எதுவும் இல்லை.

ஒழுக்கத்தை ஒருவன் சுயமாகவே உருவாக்க இயலும். அதேபோல் உருவாக்கியதை இழக்கவும் முடியும். வாழ்விற்காக ஒவ்வொரு கணமும் சுவாசிப்பது போல, ஒழுக்கத்திற்காகவும் இடையறாத கவனம் தேவை.

ஒழுக்கமற்றதுதான் நிர்க்கதியான நிலை. அதைவிட மோசமானது எதுவுமில்லை.

தனி மனிதர்களிற்கும், சமூகங்களிற்கும், தேசங்களிற்கும் அவசியமாகவும் அவசரமாகவும் உள்ள உலகளாவிய தேவை சீரிய ஒழுக்கம். போதுமான ஒழுக்கம் ஒருவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் மனிதன், உண்மையான மனிதன் ஆக மலர்கின்றான். அவனால் மட்டுமே தன்னுடைய பிரச்சினைகளையும் தீர்த்துக் கொண்டு மற்றவர்களிற்கு அதற்கான தீர்வைக் காண உதவ இயலும்.

சீரிய ஒழுக்கம் நமக்கு இல்லையென்றால் நமது நண்பர்களைவிட எதிரிகள் பலமானவர்களாக இருப்பார்கள். நமது கலாசாரம் ஒழுக்கக் கேடின் மறுபெயராகவும், கலையுணர்வு வெறும் குப்பையாகவும், இலக்கியம் அற்ப்புலனின் பமாகவும் ஆகிவிடும். சமயங்கள் சாரமற்ற சடங்குகளாகவும் நீதிநெறிகள் முறைகேடாகி குதர்க்க வாதமாகும். ஆன்மீகம் உலகாதாயமாகவும், உலகாதாயம் புலன் நுகர்ச்சியாகவும், புலன் நுகர்ச்சி மரணத்தைவிட நிச்சயமான வீழ்ச்சிக்கும் இட்டுச் செல்லும். மாணவர்களாகிய நாம் ஆழ்ந்த படிப்பில் நேரத்தைச் செலுத்தாது படிப்பு வேலையைத் தவிர இதர வேலைகளை அதிகமாக விரும்புவோம். நமது அரும்பும் வாழ்க்கையை அலங்கோலமாக ஆக்கக்கூடிய சிந்தனைகளிலும் செயல்களிலும் மும்முரமாக இருந்து நாம் மொட்டவிழ்ந்து மலர்வதற்கு முன்பே உதிர்ந்து விடுவோம்.

சீரிய ஒழுக்கம் நமக்கிருந்தால்

நமது பலவீனத்தைவிட வலிமையும், துரதிஷ்டத்தைவிட அதிஸ்டமும் அதிகமாக இருக்கும். நமது எதிரிகளை விட நண்பர்களும் போரைவிட அமைதியும், கொல்வதைவிட குணப்படுத்தலும் அதிகமாகும். நமது வழிபாட்டுத் தலங்கள் ஆன்மாவிற்கு புத்துணர்ச்சியூட்டும் புனித புகலிடமாகும். கல்விக் கூடங்கள் மனிதனை உருவாக்கும் கல்வியைத் தருகின்ற தீர்த்தத் தலங்களாகிவிடும். நமது அணைக்கட்டுக்கள் வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்தும். நமது பாவங்கள் நீடித்த நட்புக்குப் பாசப் பிணைப்பாகும். மாணவர்களாகிய நாம் புத்திக்கூர்மையுடன் கையிலிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தை உண்மையாகக் கண்டு கொண்டு நமது சக்தியைச் சேமித்து நன்றாகப் படித்து உடல், மன, ஆன்மீக வலிமையைப் பெருக்கிக் கொண்டு வாழ்க்கைப் போராட்டத்தைச் சந்திக்கத் தயார் நிலையில் இருப்போம். சூதாட்டமாக நம்மை உபயோகித்து அவர்களின் சுயலாபத்திற்காக நமது வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்தை பாழடிக்கின்றவர்களின் உள்நோக்கத்தை எளிதாக அறிந்து கொள்வோம்.

உலகாயத்தையும் ஆன்மீகத்தையும் பகுத்துப் பார்க்க இயலாது. ஆன்மீகம் நம்முடைய சுவாசத்தைப் போல் இயல்பாக இயங்கும். எதிர்மறையானவற்றில் நேரத்தை வீணடிக்காது வீரத்துடன் சுயமுயற்சியில் ஈடுபட்டு நம்மை நாமே உயர்த்திக் கொள்வதுடன் சக மனிதர்களையும் கைதூக்கி விடுவோம்.

சீரிய ஒழுக்கத்திற்கான முவகைப் பயிற்சி

1. தேவர், சான்றோர், குருமார், அறிஞர் போன்றோரைக் கௌரவிப்பது சுத்தம், நேர்மை, பிரம்மச்சரியம், அஹிம்சை உடலால் செய்யும் தவம்.
2. பிறர் மனத்தைப் புண்படுத்தாத, உண்மையான, இனிமையான, பயன்தரத்தக்க வார்த்தைகளைப் பேசுவதும், தினசரி வேத பாராயணம் செய்தல், வாக்கினால் செய்யப்படும் தவம்.
3. மனத்தெளிவு, மென்மை, மௌனம், சுயக்கட்டுப்பாடு, தூயநோக்கம், மனத்தினால் செய்யப்படும் தவம்.

- கீதை

பலவீனமான மனம்

1. அற்ப விசயங்களிற்குக் கூட எரிச்சல் பட்டு நிலைகொள்ளாமல் தவித்து வன்முறையில் இறங்கும்.
2. கவர்ச்சிகளிற்கு எளிதில் வசப்படும். திருட்டு, லஞ்சம்.....
3. குழப்பம், சந்தேகம், தவறான எண்ணம் போன்றவற்றினால் நல்ல முடிவினை எடுக்காது நேர்மையற்ற தீர்ப்பை வழங்கிவிடும்.
4. எப்போதும் தீய சக்திகளிடம் சரணடைந்து ஒப்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளும்.
5. வாழ்க்கையின் சவால்களை அதனால் எதிர்கொள்ளமுடியாது அதிலிருந்து தப்பிக்க கீழ்த்தரமான வழிகளைக் கையாளும்.
6. எதற்கெடுத்தாலும் அழுதபடியும், குறை கூறியபடியும் இருக்கும்.
7. ஒருபோதும் மற்றவர்களிடமுள்ள நல்லவற்றைப் பாராட்டாது.
8. பரபரப்பு, பயம், உணர்ச்சியவசப்படுதல், சோம்பல், ஆர்வமின்மை, மூடநம்பிக்கை, எதிர்மறைச் சிந்தனை போன்றவை பலவீனமான மனத்தின் முக்கிய குணங்களாகும். பலவீனமான, கட்டுப்பாடற்ற மனத்தையும் கூட வலிமையான மனோசக்தியாலும், முறையான பயிற்சியினாலும் கட்டுப்படுத்த முடியும். சத்துள்ள உணவு எப்படி உடலுக்குத் தேவையோ அவ்வாறே மனதிற்கும் நல்ல கருத்துக்கள் தேவை.

மனத்திற்கும் வலிமையும், புத்துணர்வையும் தருகின்ற நல்ல புத்தகங்களை தினந்தோறும் படிப்பது நம்மனதிற்கு நல்ல உணவைத் தருவது போன்று அமையும். ஒருவன் விவேகானந்த இலக்கியம், கீதை, உபநிஷதம் என்பவற்றை கட்டாயம் படிக்க வேண்டும். இதனை இளம் வயதிலேயே தொடங்க வேண்டும். போதிய அளவுக்கு உடல் வலிமையானதாக இருக்கும் போதுதான் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைப் புரிந்து, அவற்றைக் கிரகித்து, வாழ்க்கையில் பயிற்சி செய்ய முடியும்.

தீயோர் கூட்டுறவு, தரக்கெட்ட இழிவான நாவல்கள், மற்றும் திரைப்படங்கள் போன்றவை மனத்தை, ஒழுக்கத்திலிருந்து வருவச் செய்து எல்லாவித மன நோய்களுக்கும், நரம்பு பலவீனத்திற்கும் ஆளாக்கும். எனவே ஒருவன் மிக எச்சரிக்கையோடு இவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் அமுத மொழிகளிலிருந்து ...

பக்தர்: சுவாமி இல்லறத்தில் இருந்துகொண்டே இறைவனை அடைய முடியாதா?

ராமகிருஷ்ணர்: கட்டாயமாக முடியும். பிரார்த்தனையும் வேண்டும். இறைவனிடம் அழவேண்டும். மனத்தின் மாசுக்கள் துடைக்கப்பட்டால் அவரது காட்சி கிடைக்கும். சேறு படிந்த இரும்பு ஊசி போன்றது மனம். கடவுள் காந்தக் கல். ஊசியில் சேறு விலகாதவரை ஊசியும் காந்தமும் சேர்வதில்லை. கழுவுவதால், ஊசியை மூடியிருக்கும் சேறு கரைகிறது. அதாவது அழுவுதால் காமம், கோபம், பேராசை, தீய எண்ணம், பற்று இவை மனதில் இருந்து விலகுகின்றன. சேறு விலகிவிட்டால் காந்தம் ஊசியை இழுத்துக்கொள்கிறது. அதாவது இறைக்காட்சி கிடைக்கிறது. மனம் தூய்மை அடைந்தால் இறை காட்சி கிடைக்கிறது. இதற்காக சத்சங்கம். அமுது அமுது பிரார்த்தனை செய்வது, இடையிடையே தனிமையில் வாழ்வது முதலியவை வேண்டும்.

பக்தர்: சாது சங்கத்தினால் என்ன பயன்?

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்: இறைவனிடம் ஆழ்ந்த பக்தி ஏற்படும். அவரிடம் அன்பு உருவாகும். உள்ளம் உருகாவிட்டால் எந்த பயனும் இல்லை. சாது சங்கம் வளர வளர இறைவனுக்காக உள்ளம் துடிக்கத் தொடங்கும் நோயில் வாடுபவன் எந்த வகையில் குணமாவான் என்று அவனது வீட்டினர் துடிப்பது போன்றது இது. ஒருவனுக்கு வேலை போய்-விட்டதாக வைத்துக்கொள்வோம். மறுபடியும் வேலை கிடைப்பதற்கு அவன் எவ்வளவு பாடுபடுவான்? எத்தனை அலுவலகங்களில் ஏறி இறங்குவான்? அதுபோல்தான், வேலை காலி இல்லை என்று ஓர் அலுவலகத்தில் கூறினாலும் மறுநாள் மீண்டும் அதே அலுவலகத்திற்கு வந்து இன்று ஏதாவது வேலை காலி இருக்கிறதா? என்று கேட்பான்.

இன்னொரு வழி இருக்கிறது. மன ஏக்கத்துடன் பிரார்த்தனை செய்வது. இறைவன் நமக்கு உரியவர். நீ எப்படி இருக்கிறாய்? எனக்கு உன் திருக்காட்சியைத்தா. தந்தேயாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால், என்னை நீ ஏன் படைத்தாய்? என்று அவரிடம் உரிமையுடன் கேட்க வேண்டும்.

சாதுசங்கத்தினால் மற்றுமொரு பயனும் உண்டு. உண்மை எது. உண்மையற்றது எது என்ற விவேகம் அதனால் உண்டாகிறது. நிலையான பொருள் அதாவது இறைவன் மட்டுமே உண்மை. மற்ற அனைத்தும் உண்மையற்றவை. அதாவது நிலையற்றவை. உண்மையற்றதான வழியில் மனம் செல்லத் தொடங்கினால் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். அடுத்தவன் வீட்டு வாழை மரத்தைத் தின்ன யானை துதிக்கையை நீட்டினால் உடனே யானைப்பாகன் அங்குசத்தால் ஒரு போடு போட்டு அதைத் தடுக்கிறான்.

நுந்த் நவீல்கீரோம்

எமது தாயார் இப் பூவுலகிலிருந்து இறைபுலகம் சென்ற நினைவினைக் குறிக்குமுகமாக இத் தெய்வீக மலரை அவரின் திருவடித் தாமரைகளில் சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

இப்பூவுலக இல்லறவாழ்வை வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்து, இறைவாழ்விலும் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி இறுதிக்காலத்தில் ஐயப்ப பக்தையாக மாறி ஐயப்பனடிமையாகவே வாழ்ந்து ஐயப்பனுடையிலேயே தன் இறுதி ஊர்வலம் நிகழ வேண்டும் என்ற விருப்பையும் நிறைவேற்றி இறைவனடி சேர்ந்தார்.

எமது தாயார் இறுதியாகத் தரிசித்த திருத்தலம் திருவண்ணாமலை. இறுதி மணித்துளிகளில் அவர் உணர்வு பூர்வமாக அருந்திக் கொண்டது புனித கங்கா ஜலம். பம்பை நீரால் துடைக்கப்பட்டிருக்கிறார். சிவபுராணம் ஓதக் கேட்டிருக்கிறார். சிவாயநம என்னும் திருநாமத்தைக் கேட்டிருக்கின்றார். இறுதி வினாடியில் அருகிலிருந்தவர்களைக் கும்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்படி கூறுகின்றார். அத்துடன் தேவாரம் பாட ஒருபக்கமாக சரிந்து தெளிவாக தேவாரத்தை கேட்ட வண்ணம் இவ்வுலகிலிருந்து நீங்குகின்றார்.

பகவத்கீதை அத் 8 - 5

‘மரண காலத்திலும் என்னையே நனைந்து கொண்டு உடலைத் துறந்து, யார் போகின்றானோ அவன் என் சொருபத்தை அடைகின்றான். இதில் ஐயமில்லை’

அவன்றகு மறுபிறப்பில்லை. இது வீதேக முக்தி எனப்படும்.

எனவே இச் சந்தர்ப்பத்தில் அவரது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக என்று பிரார்த்திப்பதை தவிர்த்து அவரது ஆசிகள் என்றென்றும் எமக்கு கிடைக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

இத்தெய்வீகத்தாயிற்கு பிள்ளைகளாகப் பிறந்தது நாம்பெற்ற பெரும் பேறாகும். எனவே இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவருக்கு விருப்பமான தெய்வீக மலரை வெளியிடுவதன் மூலம் ஒரு சிறிதளவாவது அவருடைய பாதையில் பயணிக்க நாமும் முயல்கின்றோம்.

எமது தாயாரின் இறுதிக்கிரியைகளில் பங்குபற்றி, ஆறுதல்வார்த்தைகள் கூறி, தேநீர் உணவு போன்றவை தந்து, தொலைபேசி மூலமும், தந்திகள் மூலம் தமது அனுதாபத்தை பரிமாறிக் கொண்ட அனைத்து அன்பு உள்ளங்களிற்கும், அத்துடன் சூழ்நிலை காரணமாக பங்குபற்றமுடியாத அன்பு உள்ளங்களிற்கும் எமது குடும்பத்தின் சார்பில் நன்றி கூறுவதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்துகிறோம்.

நன்றி

**‘லோக ஸமஸ்தர ககினோ பவந்து’
(உலகம் யாவும் இன்றற்றிருக்கட்டும்)**

குடும்பத்தின் சார்பில் மகன்
முருகநாதன்

